

Yeni ipek yolu

KONYA TİCARET ODASI DERGİSİ

YIL: 23

SAYI: 268

HAZİRAN 2010

Rapor:
İç Anadolu'da
İklim Değişikliği
Analiz:
Türkiye ve Dünyada
İşsizlik Kavramı

KTO-Karatay
Üniversitesi'nden
Sosyal Sorumluluk
Örneği

www.karatay.edu.tr

Hayatınızı
Şansa
Bırakmayın!!!

Check-Up
yaptırın

Çünkü Check-Up bir çok hastalığın önceden
tespit edilmesinde etkin rol oynar...

Özel
**SELÇUKLU
HASTANESİ**

Hastane Cad. No: 28 Selçuklu / KONYA 0332 235 50 42 www.selcuklu.com.tr

**7gün
24 saat**

Başlarken

Hüseyin ÜZÜLMEZ
KTO Yönetim Kurulu Başkanı
TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi
www.huseyinuzulmez.com.tr

Değerli Üyelerimiz;

Bugün dünyanın 16. büyük ekonomisi olan ülkemizin 2023 yılı için ihracatta, üretimde, milli gelirde dünyanın en büyük ekonomileri arasında yer alma hedefi bulunmaktadır. Bu hedeflere varabilmeniz içinde çok çalışmamız gerekmektedir. 2023'te ihracatta 500 milyar dolar hedefimiz doğrultusunda üretimi artırmak, girmedığımız ülkelere ihracatta girmemiz gerekir. Orta ve Güney Afrika, Çin ve Hindistan ihracatta mutlaka girmemiz gereken bölgeler arasında yer almaktadır. Bununla birlikte Türkiye bölgesini iyi değerlendirebilirsek 2023'e kadar Avrupa'nın ve Ortadoğu'nun en büyük otomotiv üssü konumuna gelebilir. Dünyada konsept olarak turizm de çok iyi bir konumdayız. Yeni gelişen pazarlar karşısında sağlık turizmini ön plana çıkarmamız gerekir. Bunları yaparsak 2023'te dünyada yaşanan ve kendimizden kaynaklanan problemler olmazsa, hedeflerine rahatlıkla ulaşırız.

Bildiğiniz gibi 2001 yılında yaşadığımız krizin tecrübesiyle bankacılık sektörümüz tüm dünyanın aksine bu krizden çok az etkilendi. Bugün de krizden en çok etkilenen reel sektör olarak çıkaracağımız dersleri ve alacağımız tedbirleri iyi analiz etmeliyiz. Bugün rayına oturan ekonomide yeni hedefler belirleme ve bu yönde adımlar atmak önem taşımaktadır. Bugün dünyanın 16. büyük ekonomisi olan ülkemizin 2023'deki hedeflerine ulaşmak istiyorsak ekonomik özelliklerimizi avantaja dönüştürmeliyiz. Burada hepimize büyük görev düşmektedir. Her zaman ifade ettiğimiz gibi üretime ve yatırıma devam etmeliyiz. Üretim ve yatırım devam ederse krizin en çok etkili olduğu işsizlik sorunu da çözüm buluruz.

Bizler iş dünyası temsilcileri olarak ülke ekonomisinin kalkınması için çalışmalarımızı sürdüren ekonomik kalkınmanın kaliteli demokrasi ile birlikte sağlanacağına inanıyoruz. Sosyal devletin güvencesi altında toplumsal uzlaşmayı sağlayan bir anayasa her kesimin olduğu gibi iş dünyası temsilcilerinin de ortak isteğini taşımaktadır. Kurumlar arası çatışmaların yaşandığı bir ortam ekonomimize en büyük darbeyi vuracak etkenlerdendir. Her vatandaşımızın çağdaş standartlarda yaşama hakkını, sosyal refahını artırmayı ekonomimizi daha güçlü seviyeye getirerek sağlayabiliriz. Bunun için ekonomimizin, demokrasimizin ve yönetim anlayışımızın güçlenmesine katkı sağlayacak anayasa değişikliğini destekliyoruz.

Anayasa değişikliği ile beraber oluşacak güven ortamında rayına oturan ekonomimiz de daha iyi seviyelere gelecektir.

Bu duygular içerisinde Haziran ayının şehrini ülkemize hayırlar getirmesini dilerken üyelerimize bol kazançlar temenni ediyorum.

Haber

Girişimcilik ve
Kariyer zirvesi

06

Haber

KTO Karatay Üniversite
binası Meclis toplantısına
ev sahipliği yaptı

04

Haber

KTO inşaat meslek komitesi üyeleri
vergi mevzuatı konusunda
bilgilendirildi

09

Dosya

KTO-Karatay Üniversitesi'nden
sosyal sorumluluk örneği

16

Rapor

İç Anadolu'da
iklim değişikliği
Ormanların,
ağaçlandırmaların,
rüzgâr perdelerinin
önemi

20

KONYA TİCARET ODASI

Yeni
ipek yolu
dergisi

Analiz

Türkiye ve dünyada
işsizlik kavramı

24

Kültür

Neolitik Çağ'dan
günümüze
Konya mutfak kültürü

44

Nostalji

Konya'nın
eski kerpiç evleri

48

Gezi

Adana
Osmaniye
Hatay

58

İMTİYAZ SAHİBİ
Konya Ticaret Odası Adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Hüseyin ÜZÜLMEZ

YAYIN KURULU
Nurettin OK
Mesut İNCE
Muammer Alparslan ŞAHİN
Servet KAHVECİ
Mehmet SOYLU

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Osman BAŞGEÇMEZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Özhan SAY

BİLİM KURULU
Prof. Dr. Hacı KARPUZ
Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU
Prof. Dr. Ahmet ÖNKAL
Prof. Dr. Öhan ÇEKER
Prof. Dr. Yavuz ATAR
Prof. Dr. Sami KARAHAN
Prof. Dr. Adem ÖĞÜT
Yrd. Doç. Dr. Nazım KOCU
Yrd. Doç. Dr. Caner ARABACI
Yrd. Doç. Dr. Bahadır EROĞLU
Yrd. Doç. Dr. Osman KUNDURACI
Yrd. Doç. Dr. Yasar ERDEMİR
Dr. Hasan ÖZÖNDER

SANAT YÖNETMENİ
M. Fatih ÖZSOY

GRAFİK - TASARIM
Muhammet ÜNÜVAR

BASIN SERVİSİ ASİSTANLARI
Gülşen MUTLU
Merve YALÇIN

YAPIM
ÜNİVAR
Tel: 0 332 966 81 10

BASKI-ÇİLT
Damla Ofset A.Ş.
Tel: 0 332 345 00 10 Fax: 0 332 345 39 19
www.damlaofset.com.tr
damla@damlaofset.com.tr
HAZİRAN 2018-KONYA

DAĞITIM
Ekin Dağıtım Kurye ve Aracılık Hizmetleri
Tel: 0332 236 36 12
Faks: 0332 217 78 08
E-posta: ekinlojistik@hotmail.com

* Ayda bir yayınlanır.
* Dergimizdeki yazılar kaynak gösterilerek alınabilir.
* Dergimize yayınlanan yazılardaki görüşler yazarlarına aittir.
* Dergimize yayınlanmak üzere gönderilen yazılar yayınlanmaz veya yayınlanmasın iade edilmez.

Öd:
Telefon: 0 332 221 52 52
Faks: 0 332 353 05 46

Basın Servisi:
Telefon: 0 332 221 52 94 - 221 52 95
Faks: 0 332 221 52 96

İnternet:
www.kto.org.tr

E-posta:
kto@kto.org.tr

Basın Müşavirliği:
basinj@kto.org.tr - basiyay@kto.org.tr

Etüd-Araştırma Servisi:
etud@kto.org.tr

Dış Ticaret Servisi:
dta@kto.org.tr

Muhasebe Servisi:
muhasebe@kto.org.tr

Yıllık abone bedeli:
30 TL

KTO Karatay Üniversite binası Meclis toplantısına ev sahipliği yaptı

Konya Ticaret Odası Nisan ayı Meclis toplantısı KTO Karatay Üniversitesi inşaat alanında gerçekleştirildi. Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı, TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Hüseyin Üzülmöz, inşaat çalışmalarında geline son aşama hakkında Meclis üyelerine bilgi verdi. Meclis üyeleri inşaatın hızla tamamlanmasından dolayı gurur duyduklarını söyledi.

KTO Karatay Üniversitesi'nin akademik ve idari teşkilatlanmasına paralel olarak hızlı bir şekilde devam eden inşaat çalışmalarında ilk etabın son aşamasına gelindi. Fiziki yapılanmada geline son aşamayı Meclis üyelerine yerinde anlatan Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı Hüseyin Üzülmöz, 2010-2011 eğitim öğretim döneminde ilk öğrencilerini almayı amaçlayan KTO-Karatay Üniversitesi'nin inşaat çalışmalarının programlandığı şekilde aksamadan sürdüğünü söyledi. Üzülmöz: "Üniversitemizin eğitim anlayışıyla birlikte fiziki alanının da uluslararası standartların üzerinde olmasını amaçladık. Dersliklerimiz geniş ve ferah olacaktır.

Öğrencilerimizin standardı yüksek bir üniversitede okumaları için her türlü sosyal alanları oluşturmaya dikkat ettik. Her eğitim bğümüzda 300'er kişilik öğrenci kafeteryası, 8 kulüp etkinlik ve grup odaları oluşturduk. Derslikleri küçülüp, büyüyecek şekilde tasarladık. Ferah dersliklerde eğitim için kat yüksekliklerini brüt 4.70cm net 4

metre olacak şekilde inşaa ettik. Selçuklu mimarisi ile modern mimari tarzını birleştirerek Konyamıza büyük bir eser kazandırdık. 2010-2011 yılında eğitime başlamak için bütün hazırlıklarımızı en hızlı şekilde tamamlıyoruz. KTO-Karatay Üniversitesi ortaya koyacağı eğitim anlayışıyla da lider, yenilikçi ve girişimci bir yapıyla ülkemize hizmet edecek, uygulamalı olması yönüyle de buradan mezun olacak gençler için bulmada zorluk çekmeyecektir" dedi.

İnşaatla yapılan incelemenin ardından Konya Ticaret Odası Nisan ayı Meclis toplantısı gerçekleştirildi. Üniversite'de düzenlenen Meclis Toplantısı'nın tarihi bir toplantı olduğunu ifade eden Üzülmöz, Üniversite'nin hızla tamamlanmasında destek olan Meclis üyelerine teşekkür etti. 2008 yılının Kasım ayında temeli atılan üniversite inşaatının o dönemde seçim yatırımı olarak eleştirildiğini hatırlatan Üzülmöz, "En kısa zamanda üniversitemizi eğitime açmak için yaptığımız çalışmalarda

bugün geldiğimiz nokta haklılığımızı göstermektedir. Fuar alanı içinde benzeri eleştirileri almıştık. Göreve ilk geldiğimizde Konya'nın en büyük eksiği olarak bir fuar alanına ihtiyacı olduğunu tespit ettik. Bu yöndeki çalışmalarımızı tamamlayarak Konya'ya Türkiye'nin en büyük ikinci fuar alanını kazandırdık. Bugün ülkemizin en büyük fuarları Konya'da düzenleniyor. Böylelikle tüccar ve sanayicimizin tanıtımına uluslar arası bağlantı kurmasına yardımcı oluyoruz. Fuar alanımızın da Konya için ne kadar isabetli bir karar olduğunu hep beraber görüyoruz. Meclisimiz birlik ve beraberlik içerisinde Konya için yapılan her yeni hizmete desteğini vermektedir. Biz bu birlikten aldığımız güçle Konya için çalışmaya şehrimize yeni eserler kazandırmaya devam edeceğiz.

Üniversitemizin inşaatı hepinizin de gördüğü gibi tamamlanmak üzeredir. 2010 -2011 yılında eğitime açma

hedefimize ulaşacağız. Bundan sonra sizlere de büyük görev düşmektedir. Üniversite'ye sahip çıkarak iyi noktalara gelmesi için sizler de çalışmalısınız" dedi.

Meclis Başkanı Seyit Karaca da Üniversite'nin Konya Ticaret Odası adına gurur duyulacak bir eser olduğunu ifade ederek, "Sadece şehrimiz için değil ülke çapında örnek bir eser ortaya koyduğumuzu Odamıza gelen ziyaretçilerimizde bizimle paylaşmaktadır. Meclisimizin birlik ve beraberlik içerisinde Konya için nice hizmetleri gerçekleştireceğine inanıyorum" dedi.

Meclis üyesi Ali Nadir Özdemir ise elbirliğiyle yapılan çalışmalarla KTO Karatay Üniversitesi'nin Konya'ya ve ülkeye hizmet edecek öğrencilerin yetiştireceğini söyledi.

KTO'nun Nisan ayı Meclis toplantısında KTO Karatay Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mehmet Babaoğlu da hazır bulundu.

KONESOB'da Bekir Duvarcı'yla devam

Konya Esnaf ve Sanatkarlar Odaları Birliği (KONESOB) Olağan Genel Kurul'u delegelerin büyük katılımıyla gerçekleşti. İki liste ile gidilen seçimlerde mevcut başkan Bekir Duvarcı yeniden seçilerek güven tazeledi.

Bera Otel'de düzenlenen genel kurula Başkan adayları Kemal Can ve Bekir Duvarcı ile birlikte Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı Hüseyin Üzülmöz, AK Parti Konya Milletvekili Orhan Erdem, MHP Konya Milletvekili Mustafa Kalaycı, CHP Konya Milletvekili Atilla Kart ile delegeler katıldı.

Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Hüseyin Üzülmöz Genel Kurul'da yaptığı konuşmada, "Esnaf ve Sanatkarlar Odaları Birliği ile bugüne kadar Konya'ya hizmet için el ele verdik. Yeni dönemin şimdiden hayırlı olmasını diliyorum. Esnafımız ülkemiz açısından ekonomik yapının en önemli omurgasıdır. Esnafımız olmazsa ticari işletmelerimiz olmaz, imalat sektörümüz olmaz" dedi.

KONESOB Başkanı Bekir Duvarcı, esnafın son zamanlarda zor durumda olduğunu belirterek, "Yapılan değişikliklerle 4 milyon olan esnaf sayısı 2 milyona kadar

geriledi. Biz hükümetten bize parasal destek vermesini istemiyoruz. Biz sadece üzerimizdeki vergi ve diğer yüklerin alınmasını, önümüzün açılmasını istiyoruz. Odalarımızın durumu gerçekten kötü. Odalar çalıştırdıkları eleman sayısında azaltma yapmak zorunda kaldı. Konya'da kayıtlı 80 bin esnaf var, her birinin 3 kişilik ailesi olduğunu farz edersek Konya nüfusunun 4'te 1'ini oluşturan bir kitle. Bu kitleyi kimse göz ardı etmemeli, edemez de. Bu nedenle hükümetten bizlerle ilgili bize nefes aldırarak kararları bir an önce almasını konusunda talebimizi yinelemek istiyorum" dedi.

KOBİD yönetimi güven tazeledi

Konya Bilişim Derneği (KOBİD) Başkanı Ahmet Öztürk ve Yönetim Kurulu üyeleri Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı, TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Hüseyin Üzülmöz'ü ziyaret etti.

Ziyareten duyduğu memnuniyeti dile getiren Başkan Üzülmöz, KOBİD'in 5. Olağan Genel Kurul'unda güven tazeleyerek yeniden Başkanlığı seçilen Ahmet Öztürk'ü tebrik etti. Bilişim sektörünü dünyada ve ülkemizde hızla önem kazandığını vurgulayan Üzülmöz "Bilişim sektörünün bir

ülke için ne kadar önemli bir sektör olduğunu ele alırsak, bu alanda daha güçlü bir mesleki örgütlenmenin önemi daha iyi anlaşılacaktır. Bilişim sektörünün diğer sektörlerin yanında yeni bir sektör oluşu, bu sektörde faaliyet gösteren firmalarında tecrübe eksikliği beraberinde getirmektedir. Bilişim sektörünün gelişimi, ortak hedeflerin belirlenmesi ve bu konuda kamuoyu oluşturarak devletinde sektörlle ilgili politikalar belirlenmesinde, sivil toplum kuruluşları olarak üzerimize düşen görevi yerine getirmeye hazırız" dedi.

Üzülmöz'ün dileklerine teşekkür eden Öztürk de yeni dönemde sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği içerisinde çalışmaya devam edeceklerini söyledi. Öztürk, "Bilişim sektörünün öneminin giderek arttığı günümüz dünyasında sektörümüzün gelişimi için birlikte hareket etmek ve tüm kurumlarla işbirliği içerisinde çalışmak büyük önem taşımaktadır. Bu konuda Konya Ticaret Odamızın tecrübelerinden faydalanmak istiyoruz" diye konuştu.

KTO inşaat meslek komitesi üyeleri vergi mevzuatı konusunda bilgilendirildi

Konya Vergi Dairesi Başkanlığı özellikle inşaat sektörünü yakından ilgilendiren, vergi mevzuatında meydana gelen değişiklikler ve yeni uygulamalar hakkında KTO İnşaat meslek komitesi üyelerini bilgilendirdi.

KTO Meclis Salonunda düzenlenen toplantıya KTO Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Mehmet Sertçakar, Vergi Dairesi Başkanlığı Mükellef Hizmetleri Gelir ve Kurumlar ve Diğer Vergiler Grup Müdürü Sefer Demir, Vergi Dairesi Başkanlığı Denetim ve Usul Grup Müdürü Abdullah Coşkun ile inşaat sektörü temsilcileri katıldı.

Toplantının açılışında konuşan KTO Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Mehmet Sertçakar üyelerin vergi avantajlarından yararlanabilmesi ve vergi mevzuatı konusunda meydana gelen değişiklikler nedeni ile mağdur olmamaları için bilgilendirme toplantısı gerçekleştirdiklerini söyledi. Sertçakar; "Bir süre önce Bayındırlık ve İskan Bakanımız Konya'ya geldiğinde özellikle inşaat sektörü ile ilgili çok fazla mevzuat değişikliği olduğunu söylemişti. Bu değişiklikleri üyelerimizin öğrenmesini sağlamak için bu toplantıyı gerçekleştirmeyi hedefledik. Katılımlarınızdan dolayı hepinize teşekkür ederim" dedi.

Vergi Dairesi Başkanlığı Mükellef Hizmetleri Gelir ve Kurumlar ve Diğer Vergiler Grup Müdürü Sefer Demir, son yıllarda yapılan mevzuat değişiklikleri nedeni ile inşaat sektöründe işgal eden mükellefleri bilgilendirme ihtiyacı doğduğunu söyledi. Demir, inşaat sektörünün çok geniş bir yelpazesi olduğunu, kooperatiflerden, emlak komisyonculuğuna kadar pek çok alanı

kapsadığını belirterek, bu sektörde bulunanların mağdur olmamaları, ayrıca bazı avantajlardan yararlanmaları için kanunlarda ve mevzuatlarda yapılan değişiklikleri takip etmeleri gerektiğini bildirdi.

Vergi Dairesi Başkanlığı olarak vergi ambarı projesi ile bir çok bilgiyi elde ederek, bunları analiz etme imkanına sahip olduklarını, bu alanda KDV, KDV indirimi, tapu harcı gibi

pek çok konuda mevzuatın sıklıkla değiştiğini belirterek; "Gayrimenkul alıp satanlar, kiraya verenler konut yapı kooperatifleri, yap-sat gibi bu sektörde işgal eden firmaların beyan edilen kazançların gerçek olup olmadığı, kazançların doğru beyan edilip edilmediği, beyan edilen verginin zamanında ödenip ödenmediği noktasında denetim birimlerimiz denetlemektedir" dedi. Konya'nın bina yapımında ve kooperatiftiklikte ön sıralarda olduğunu yoğun bir şekilde inşaat ve bina yapımının devam ettiğine dikkati çeken Demir, geniş bir alanda hizmet veren inşaat sektörünü bilgilendirmeyi hedeflediklerini sözlerine ekledi.

Toplantıda; Gelir, Kurumlar ve Diğer Vergiler Müdürü İzzet Can, vergi mevzuatında meydana gelen değişiklikler ve uygulamalarla ilgili geniş kapsamlı bir sunum gerçekleştirdi.

Can, inşaat sektörünün genel bir kavram olduğunu, her bir konusunun ayrı bir sunum gerektirdiğini belirterek; özel bina inşaatları, konut yapı kooperatiflerinin vergi mevzuatındaki durumu hakkında bilgilendirmeler yapacaklarını, kanunların getirdiği yükümlülükler konusu gibi genel hatlarda bilgi vereceklerini söyledi.

Vergi Dairesi Başkanı Sıtkı Aksöz'de mükellefleri bilgilendirmek amacı ile bu toplantının gerçekleştirilmesini sağlayan Konya Ticaret Odası'na teşekkür etti.

Toplantının sonunda vergi mevzuatı ve inşaat sektörü ile ilgili sorular Konya Vergi Dairesi Başkanlığı yetkilileri tarafından cevaplandırıldı.

Mehmet Sertçakar
KTO Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı

"Bir süre önce Bayındırlık ve İskan Bakanımız Konya'ya geldiğinde özellikle inşaat sektörü ile ilgili çok fazla mevzuat değişikliği olduğunu söylemişti. Bu değişiklikleri üyelerimizin öğrenmesini sağlamak için bu toplantıyı gerçekleştirmeyi hedefledik. Katılımlarınızdan dolayı hepinize teşekkür ederim"

Konya'da üç fuar birden açıldı

"Konya Kent 2010", "Konya 7. Yapı Malzemeleri, Yapı Teknolojileri ve Dekorasyon" ile "Konya 7. İstima, Soğutma, Havalandırma, Doğalgaz, Pompa, Vana, Tesisat, Yalıtım Malzemeleri ve Boru" fuarları düzenlenen törenle açıldı.

Konya Ticaret Odası (KTO) Tüay Uluslar arası Fuar Merkezi'nde düzenlenen açılış törenine Konya Valisi Aydın Nezihi Doğan, Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek, KTO Yönetim Kurulu Başkan Vekili İsmail Haydaroglu, KTO Meclis Başkanı Seyit Karaca, Belediyeler Birliği üyesi il, ilçe ve belde belediye başkanları, oda ve borsa başkan vekilleri ile çok sayıda davetli katıldı.

Konya Ticaret Odası Başkanvekili İsmail Haydaroglu, 2009 yılında Türkiye ekonomisinin %4,7 küçülmesine karşın, inşaat sektörünün yaklaşık %19 küçüldüğünü belirterek, "Dünyadaki kriz yansımalarıyla birlikte inşaat sektörü de küçülmüştür. Ancak, krizin dip yaptığı ve bu yılın ikinci yarısından itibaren, ekonomilerin büyüme sürecine gireceği yaygın bir kanaattir. 2010 yılında, özellikle 2. yarıyıldan itibaren, iç kredi faizlerinin de düşmesi ile birlikte, inşaat sektörünün %6'nun üzerinde bir oranda büyümesi beklenmektedir. 2010 yılı bütçesi de %4'lük bir büyüme tahmini üzerine inşa edilmiştir" dedi.

Haydaroglu konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Bugüne ait olmayan, uzun bir süreç ve anlayışın sonucu olan şehirlerde yaşıyoruz. İnsanlarımızdaki başkalaşma, yabancılaşma, katkısız bulmamak zorlaşmanın derinliklerinde, şehirlerimizin menfi katkısını bulmamak mümkün değildir. Çünkü insan zamanla şehre benzer. Yada şehirler insanlara. Çocuğun anne-babasına benzediği gibi. Bu günün popüler anlayışıyla kurulan ve parlak projeler olarak takdim edilen, tüm ihtiyaçların kendi içinde karşılandığı, sosyal çevreden yoksun, aman dışarı çıkmayın projeleri, sosyal ayrışmanın, gettolaşmanın geldiği son noktadır. Şehir ile insan arasında kurulan duygusal bağın kopması, bitiş noktasıdır. İnsanlar bu durumdan şimdilik memnun olabiliyor. Fakat bir süre sonra doyuma ulaşacaklar ve mutsuz olacaklar. Sosyal tecrite uğradıklarının, mekanikleştiklerinin farkına varacaklar. Meselenin aslı, her dünya görüşü medeniyetini, her medeniyet de kendi şehrinin inşa eder. Medeniyetlerin 'ben idrakî' olduğu gibi, şehirlerin de 'ben idrakî' vardır. Şehirlerin Ben idrakî, mensup ve ait olduğu medeniyetin ruhunu insan, zaman ve mekana yansıtmadır. Bu; kendi olmak, kendi kalmak ve kendi devam etmektir. Özgün bir karakter taşımadıkları. Yoksa bina üretmek için kolay unsurdur. Tarihte Antik Şehirler, Roma Şehri, Selçuklu Şehri, Osmanlı Şehri diye isimlendirilen şehirler, farklılıklarını, karakterlerini, medeniyetlerini, ben idrakî ile gösterebilmiş şehirlerdir.

Mimar rahmetli Turgut Cansever, karakteristik mimari ve şehir anlayışının yarınları taşınamamasını şöyle ifade ediyordu: Şehir planlamasında, tarihi Türk şehirlerini yıkıp caddeler ve yollar üzerinde apartmanlar inşa ederek Türkiye'yi modernleştirmiş, batılaşma

tasavvuru genel kültür politikasının kaçınılmaz bir devamı idi. Neticede şehirlerimiz ve konut mimarimiz, dünyada nadir rastlanabilen bir iptidailik, seviyesizlik, çirkinlik ve kirlilik düzeyine sürüklendi."

Halbuki, medeniyet şehirlerinin her mekanı, bütün bir şehri yüklenen, taşıyan mekanlardır. Evliya Çelebi, dolaştığı Osmanlı şehirlerini anlatırken gördüğü şehre ilgili olarak ruhaniyetli şehir, şehir-i müzeyyen gibi vasıflandırmalar yapmıştı. Kalbi ve ruhaniyeti olan şehirler. Bulduğumuz noktada, şehrin hafızasına dönmek bu hafızanın farkına varmak gerekiyor. Şehrin geçmişteki değerleri yok edilmiş olsa bile yok edilenlerin parçalarından yola çıkarak önce bütünü tahayyül ve tasavvur etmek, sonra da bunu yeni dünya ve şehir şartlarında bir medeniyet projesi olarak düşünmek ve yapmak gerekiyor. Şehir meydanlarını, yapılaşma imkanının heba edildiği ölü alanlar olarak görmemek gerekiyor. Mimarlara düşen görev, faydalı, işlevsel, karakterli kamusal projeler üretmek olmalıdır. Mimara; imar karar vermemelidir. Onlara sanatçı özgürlüğü tanınmalıdır. 'Şehir güzeli' bir şehirde insan kendisi olur."

Konuşmaların ardından protokol üyeleri kurdele keserek üç fuarın açılışını yaptı. Bir süre fuarı gezen davetliler, sergilenen ürünler hakkında yetkililerden bilgi aldı. Fuarda dört gün boyunca yerel yönetim malzemeleri, kent mobilyaları, park ve bahçe ekipmanları ile yapı malzemeleri, ısıtma ve soğutma ekipmanları sergilendi.

Toptancılar Sitesi'nden vefa gecesi

1972 Toptancılar Sitesi Yönetim ve Derneği tarafından ticari hayatları yarım asrı geçmiş büyüklere saygıyla hatırlamak, hatırlamak ve yeni kuşaklarla tanışıp kaynaşmak amacıyla düzenlenen Vefa Gecesi, Konya Ticaret Odası konferans salonunda gerçekleştirildi.

Toplantıya Konya Vali Yardımcısı Nevzat Dalkoran, Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanvekili Mehmet Serçakar, Konya Belediyesi eski Başkanlarından Yılmaz Kulluk, Selçuklu Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay ve çok sayıda davetli katıldı. Sinevizyon gösterisiyle başlayan programda 40 yılı geçen esnaf plakettin takdim edildi.

Programın açılışında konuşan Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanvekili Mehmet Serçakar, Toptancılar Çarşısı'nın kurulduğu yıllarda gıda piyasasına yön veren bir merkez olduğunu belirterek çarşı esnafının birlikteliği ile eski hareketli günlerine döneceğini söyledi.

1972 Toptancılar Demek Başkanı Cemal Gövez de, "1972 den 2007'ye kadar 34 yıl idari ve temsil bakımından boşlukta kalmış toptancılar çarşısı esnafımızın bir çatı altında toplanmalarına en büyük noksanımızdır. Bu dağılmışlığı ortadan kaldırmak üzere elbirliği ile problemlerimizi çözmek için hareket etmemiz gerekiyordu. Konya'nın en önemli ticaret merkezi olan sitemiz Türkiye'de birçok vilayete örnek

olurken maalesef bu konuda geri kalmıştır. Tüzel bir yapıymız olmadığı için problemlerimizin çözümü konusunda ilgili yerlerde sesimizi duyuramadık. Ya birlik olup sitemizi modern bir hale getirip ticari hayatımızı sitemizde devam ettirecektik. Ya da imamesi olmayan tespih daneleri gibi dağılık olup esen her rüzgârda savrulup yok olup gidecektik. Bu isteğimizi esnaf arkadaşlarımız ile paylaştık. Gördüğümüz destek neticesinde site yönetimi ve dernek kurmaya karar verdik" dedi.

Mehmet Başkan yönetiminde yapılan sohbette Toptancılar Çarşısı'nın ilk kurucularından Ramazan Çalışkan, siteyi nasıl kurduklarını duygulu bir şekilde anlatırken Türk Anadolu Vakfı Başkanı Ahmet Baltacı da vakfın insan hayatındaki önemini anlattı.

Konya Belediyesi eski başkanlarından Yılmaz Kulluk da böyle bir vefa gecesinde toptancı esnafı tarafından kendisinin de unutulmadığını mutluluk verici olduğunu kaydederek, Konya'nın sanayi şehri olmasında toptancı esnafı faktörünün büyük olduğunu söyledi.

Konuşmaların ardından toptancılar çarşısında 40 yılı aşan esnaflara plakettin takdim edildi. Sitenin açıldığı sırada Belediye Başkanı olan Yılmaz Kulluk da plakettin Selçuklu Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay'ın elinden aldı.

Gıda sağlığı KTO'da masaya yatırıldı

Konya Ticaret Odası, Konya Sanayi Odası, Konya Ticaret Borsası ve Konya Tarım İl Müdürlüğü İşbirliğiyle "İşletmelerin Mevzuatlara Göre Asgari Düzeyde Uymaları Gereken Teknik ve Hijyenik Şartlar ile Gıda Maddelerinin Etiketlenmesi" semineri Konya Ticaret Odası Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi.

Seminerin açılışında konuşan KTO Yönetim Kurulu Başkanvekili B. İsmail Haydaroglu gıda sağlığı ile ilgili yasa ve yönetmeliklerin gıda ve gıda ambalajlarının insan sağlığı için risk oluşturulmaması açısından gıdanın üretimi, paketlenmesi, taşıma depolama, aşamalarına ilişkin şartlar ve işyeri sorumluluklarını içerdığını söyledi.

Yönetmeliklerde yer alan kavramların açık bir şekilde tanımlanması gerektiğini altını çizen Haydaroglu, "Bu kavramların esasları ve analiz metotları belirlenmelidir" dedi. Haydaroglu, "Tüketime hazır hale gelen bitkisel ve hayvansal gıdalardaki kimyasal tarım ilaçlarının kalıntı düzeyine ürünün çeşidi, kimyasal ilaçların özellikleri, iklim koşulları, ilaçlama ile hasat arasında geçen süre gibi pek çok faktör etki eder. Bu nedenle gıda maddesi üretim aşamasında kimyasal ilaç kalıntılarının azaltılması için yıkama, kabuk soyma, ısıtma işlemi (depolama, pişirme, pastörizasyon, sterilizasyon, depolama, işinlanma, mikroorganizmalar yoluyla parçalanma, bazı katkı maddelerini ekleme. Hormonların oluşturdukları sağlık ve çevresel riskler tarım

ilaçlarından çok daha azdır. Çevre, toprak, su kaynakları, hava ve tarımsal ürünleri kirlilemeden insan ve diğer canlıların sağlığını koruyarak tarım ve hayvancılığa sürdürülebilirliği sağlamak. Sonuçta, Gıda ve Yem Hizmetleri ve Resim Kontrolü, Veteriner Hizmetleri, Bitki sağlığı hizmetleri olmak üzere 3 ayrı konu olarak tasarlanmalıdır" şeklinde konuştu.

Seminerde Ziraat Mühendisi Farabi Gurbet "Gıda Maddelerinin Genel Etiketleme ve Beslenme Yönergenin Etiketleme Kuralları Tebliği" konulu bir sunum gerçekleştirdi.

Etiketlemenin, üretilen maddelerin tıncısı her türlü yazılı veya basılı bilgi, marka, damga ve işaretleri içeren ve ürünlerle birlikte sunulan veya ambalajında basılı bulunan tanıtım bilginin olduğunu belirten Gurbet sunumunda etiketleme ve işaretlemenin kuralları açıkladı.

Farabi Gurbet, gıda maddelerinin etiketinde bulundurulması zorunlu bilgileri şöyle sıraladı: Gıda maddesinin adı,

İçtenediler

Net miktarı,

Üretici ve paketleyici firmasının adı, tescilli markası, adresi ve ürettiği yer,

Son tüketim tarihi,

Parti numarası ve/veya seri numarası.

Üretim izin tarihi ve sayısı, sicil numarası veya ithalat kontrol belgesi tarihi ve sayısı.

Orijin ülke,

Gerektiğinde kullanımı bilgisi ve/veya muhafaza şartları,

Hacmen %1.2 den fazla alkol içeren içeceklerde alkol miktarı

Prof. Dr. Baki Canik: "Obruklarla yaşamayı öğrenmeliyiz"

Konya Ticaret Odası Konferans Salonu'nda düzenlenen "Obruklar ve Bilinmeyenleri" konulu panele katılan Prof. Dr. Baki Canik Yeni İpek Yolu Dergisi'ne açıklamada bulundu. Uzun yıllar obruklarla ilgili çalışmalar yapan Canik, özellikle Karapınar yöresinde yaptığı incelemelere dayanarak bölgenin obruk oluşması muhtemel yerlerinin yerleşime kapatılarak doğal hayata kazandırılması gerektiğini söyledi.

Obrukların önüne geçilemeyecek doğal bir olay olduğunu vurgulayan Canik şöyle konuştu:

"Obrukların oluşması bilinçli olarak önlem alınmırsa bir sorun teşkil etmez. En son yöntemlerle o alanın obruk oluşmaya uygun potansiyel yerleri tespit edilip yerleşime kapatılması gerekmektedir. Çünkü o bölgede her an bir evin bir bahçenin içinde obruk oluşabilir. Bunun oluşmasını önlemek mümkün değildir. Nasıl ki 'depremler önceden bilemeyiz ama depremler birlikte yaşamayı öğrenmeliyiz' gerçeği vardır aynen obrukta da durum böyledir. Doğal bir olay olan obruklarla yaşamayı öğrenmeliyiz. Bizim iskan yerlerinin yakınlarını çok iyi incelememiz lazım. Yapılacak tetkiklerle bir obruk haritası çıkararak önceden tedbirimizi almış oluruz.

Bu alanda tarım yapılsa gene obruk oluşur. Obruk oluşabilecek alanda yapılması gereken en güzel şey buranın etrafını çevirip yaban hayatını geliştirmek olmalıdır. Örneğin ceylan, koyun, dağ keçisi ve benzeri gibi hayvanlar yetiştirip doğaya salarak bölgenin özelliğini artırabiliriz. Böylece bölge insanının yararlanabileceği doğal bir alan kazanmış oluruz.

Konya merkezinde böyle bir obruk riski olacağını zannetmiyorum. Çünkü bölgenin yakınlarında yarıdağlık var ama böyle etkin bir yer altı suyu akımı yok. Obruk oluşumu için sadece toprakta bulunan kireçtaşı yeterli değildir. Onu eritecek asitli su lazım. Bu da volkanizmayla karbondioksitlin suya karışarak karbonik asit meydana getirecek kayaları erimesine bağlıdır. Böylelikle yerin altında büyük boşluklar meydana gelmektedir. Çıralı obruğu örneğin 250 metre çapındadır. 100 metre su yüzüne kadar denilgi 150-200 metre de su yüzeyinden itibaren denilgi var. Dibinde de su akımı var. Böyle bir yerin ne zaman geçeceği hesaplama yapamazsınız. Ancak yerleşim yapılabildiği zaman mutlaka burada bilimsel çalışmalar yapılmalı. Aynen en tehlikeli deprem bölgesinde nasıl çalışma yapıyorsa o şekilde tütüz bir çalışma yapılmalıdır. Zemin için yerin altında boşluk var mı yok mu araştırılmalıdır. Boşluk varsa bu günün birinde mutlaka çökecektir. Çünkü karbondioksitli fers V şeklinde suyanıya doğru dalaran bir boşluk oluşturuyor ve o çöküyor. Bunu engellemek mümkün değildir.

Ben bu uyarıları sürekli yapıyorum. Dünya kongresinde bildiriyi sunduğum zamanda bu uyarıyı yaptım. Fakat ne yazık ki Türkiye'de bir şey olduğu gün yakını buluyor. Örneğin İzmit'teki 1999 depremi oolduktan bir süre sonra unutuldu. Bu ve benzeri olayların unutulmadan gereken tedbirleri zamanında almamız gerekmektedir.

Karapınar çok güzel bir doğal anıt olan Meke Gölü'ne sahip. Fakat suyu buharlaşma nedeniyle giderek azalmakta. Bir süre sonra etrafında su kalmayacak ve yok olacak. Bu alan volkanik olduğu için etrafında kimyasal bileşikte su bulmak mümkündür. Orada sondajlar yapılarak Meke Gölü'nün beslenmesi lazım yoksa bataklık haline gelir. Dünyanın nazar boncuğu olan bu doğa harikası yerin üzerinde durulması gerekir."

Kursiyerler törenle sertifikalarını aldı

Konya Ticaret Odası'nın ev sahipliğinde gerçekleştirilen "Büro Yönetimi ve Yönetici Sekreterliği" eğitimi tamamlandı. Öz-Bim Bilgisayar ve İngilizce Kursu ile Konya İŞKUR İl Müdürlüğü'nün ortaklaşa yürüttüğü eğitimi başarıyla tamamlayan kursiyerlere KTO Konferans Salonu'nda düzenlenen törenle sertifikaları verildi. Sertifika törenine Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Mehmet Serçakar, Konya İl Milli Eğitim Müdür Yardımcısı Mehmet Yaşar Tezi, İŞKUR Konya İl Müdürü Tahsin Güven, kursiyerler ve aileleri katıldı.

Törenin açılışında konuşan KTO Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Mehmet Serçakar, düzenlenen meslek edindirme kursularının hedeflenen başarıyı yakalayacağına inandıklarını belirterek şunları kaydetti:

"Ülkemizde mesleki eğitim açığı, özellikle sanayinin önemli bir sorunudur. Konya nüfusunun Türkiye nüfusu ile oranı düşünüldürse kurslarımızın ve katılan öğrencilerimizin sayısını artırmalıyız. Düzenlenen kursların artması için Oda olarak gereken desteği vermeye hazırız. Sertifikalarını alacak olan arkadaşlarımızı kutluyor başarılarının devamını diliyorum."

Konya İŞKUR İl Müdürü Tahsin Güven de, köyden kente olan göçlerin istihdam konusunda sorunların çıkmasına neden olduğunu söyledi. İşsizliğin ülkenin en önemli sorunlardan biri olduğunu ifade eden Güven, işsizliğini bitirilmesi için projeler ürettiklerini belirtti. 4 bin 600 kişiyi su ana kadar kurslara yerleştirdiklerini dile getiren Güven, "Kursiyerlerin her türlü ihtiyaçları İŞKUR tarafından giderildi. Sağlık ve sosyal güvenceleri sağlandı. Harçlıklarını İŞKUR sağladı" dedi. Güven, 2010'da 3 bin 500 kişiyi iş kazandırmayı planladıklarını, işsizler için yeni projeler ve staj programları planladıklarını vurguladı.

Öz-Bim Bilgisayar ve İngilizce Kursu Müdürü Ahmet Öztürk ise kursu başarıyla bitiren 24 kursiyerin işe yerleştirildiğini söyledi.

Toplantıda yapılan konuşmaların sonunda kursiyerlere sertifikaları verildi.

Üniversite öğrencilere tanıtıldı

KTO Karatay Üniversitesi Özel Dilaş Anadolu Lisesi'nde tanıtım programı düzenlendi. KTO Karatay Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mehmet Babaoğlu açılış konuşmasında öğrencilerle olanaktan keyif aldığını ve tüm öğrencilerine başanlar dilediğini söyledi.

Rektör Babaoğlu "Bütün öğrencilerimize öncelikle girecekleri sınavda başanlar olduğunu. Biz Konya'da standardı çok yüksek bir üniversite olmak için yola çıktık. Her türlü yapılmamayı buna göre yapıyoruz. Bizler sizlerin uzaklara gitmemesi, şehrimizde kaliteli eğitim alabileceğiniz bir ortam sağlamak için her türlü yapılmamayı sağlıyoruz" dedi.

KTO Karatay Üniversitesi Genel Sekreteri Mahmut İlerisoy öğrencilere kendi deneyimlerini ve bu deneyimler ışığında nasıl bir üniversite kurmak istediklerini anlattı.

Özel Dilaş Anadolu Lisesi'nde yoğun öğrenci katılımıyla gerçekleştirilen tanıtım gününde Lise 11. ve 12. sınıf öğrencilerine KTO Karatay Üniversitesi'nin yapılmaması, hedefleri ve neden farklı olduğuyla ilgili bilgi veren Mahmut İlerisoy illerde iş bulmakta zorluk çekmeyen, dil bilen nitelikli mezunlar vereceklerini dile getirdi. Kendisinin de bir dönem bu sızlarda eğitim gördüğünü ifade eden İlerisoy, üniversite sınavında Türkiye 3.'sü olarak yükseköğretimini tamamladığını anlattı.

İlerisoy, KTO Karatay Üniversitesi'nin tarihi bir misyon üstlendiğini, KTO Karatay Üniversitesi'yle birlikte geriye beyin

göçünün sağlanacağını belirterek, "Konya sanayi ve ticaretiyle daha hızlı entegre olabilmek için ilk etapta Mühendislik Fakültesi ve İktisadi ve İdari Bilimler Fakültelerini açılacağını ifade etti.

Lider, yenilikçi ve girişimci bir üniversite sloganıyla çalışmalarına başlayan KTO Karatay Üniversitesi, yurtdışından getirdiği kuvvetli öğretim kadrosuyla Dilaş öğrencilerinin takdirini topladı.

Genç girişimcilere tecrübe desteği

Konya Ticaret Odası bünyesinde faaliyete geçen Konya Genç Girişimciler Kurulu Konya Sanayi Odası ve Konya Ticaret Borsası'nı ziyaret etti.

Konya Genç Girişimciler Kurulu Başkanı İbrahim Koyuncu, Konya Sanayi Odası'na yapılan ziyarette amaçlarının gençlerle tecrübeli insanları bir araya getirmek olduğunu belirterek, "Kurulumuz, ildeki genç girişimci potansiyellerinin nitelik ve nicelik bakımından geliştirilmesi, daha donanımlı hale getirilmesi, gençlere kariyer geliştirme fırsatları oluşturulması, girişimcilik öğrenmeleri için öğrenme ortamları hazırlanması ve girişimcilik eğitimleri düzenlenmesi konusunda çalışma yapacak. Genç girişimcilerin iş kurma ve işlerini başanlar şeklinde devam ettirmeleri konusunda destek verecek. Her gencin sonunda kendi işini kurmanın yattığını belirten Koyuncu, "Ancak buna gençlerimiz birilerinin teşvik etmesi gerekir. Bizim amacımızda gençlerimizin öz güvenini artırmak için, genç insanlarla tecrübeli ruhun birleşmesini sağlamak" diye konuştu.

KSO Başkanvekili Hüseyin Tosunoğlu, gençlerle çalışmaktan hep mutluluk duyduğunu belirterek, gençlere zamanı iyi kullanmaları ve sorumluluk almaları tavsiyesinde bulundu. Gençlerin kendilerini iyi geliştirmeleri ve öz güven sahibi olmaları gerektiğini ifade eden Tosunoğlu, "Gelecekte ne yapmak istediğimizi planlamalı, bu amaçlara ulaşmak için çalışmalıyız" dedi.

İbrahim Koyuncu Başkanlığındaki genç girişimciler Konya Ticaret Borsası Başkanı M. Uğur Kaleli'yi ziyaret etti.

Ülke genelinde genç girişimciliğinin büyük önem kazandığını belirten Koyuncu, birlikte hareket etmek adına Genç Girişimciler Kurulu'nu oluşturduklarını belirterek "Konya Ticaret Odamızdan büyük destek görmekteyiz. Sanayi Odamızın ve Borsamızın desteğiyle Konya'da genç girişimcilik kültürünü yaygınlaştıracız" dedi.

Ziyaretten duyduğu memnuniyeti dile getiren M. Uğur Kaleli de girişimciliğin desteklenmesi adına KTB olarak her türlü desteği vermeye hazır olduklarını ifade ederek "Konyamız kurumlar arası işbirliğiyle örnek çalışmalar gerçekleştirmiştir. Genç girişimcilerimizin de birlik içerisinde hareket etmeleri bizi mutlu etmektedir" diye konuştu.

Üzülmez'den kunduracılarla çağrı: "Birleşin, markalaşın ihracata önem verin"

Ayakkabı sektörünün sorunları Konya Ticaret Odası'nda düzenlenen toplantıda masaya yatırıldı. Kunduracılar Meslek Komitesi üyelerinin katıldığı toplantıda Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı, TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Hüseyin Üzülmöz, sektör temsilcilerine "Güçlerinizi birleştirin, markalaşın ve ihracata önem verin" çağrısında bulundu. Ayakkabıcılar Odası Başkanı Hasan Uzman da, üyelerinin fuarlara gerekli ilgiyi göstermesini istedi.

Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı, TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Hüseyin Üzülmöz, Kunduracılar Meslek Komitesi üyeleri ve sektörün önde gelen temsilcileriyle bir araya geldi. Ayakkabı sektöründe yaşanan sorunların konuşulup, çözüm yollarının arandığı toplantıda Başkan Üzülmöz, firmalara birleşme çağrısı yaptı. Bir çok sektörde olduğu gibi ayakkabı sektöründe de küçük imalathaneler döneminin bittiğini daha çok rekabetçi bir yapının ortaya çıktığını ifade eden Üzülmöz, "Sektördeki parçaları birleştirilmesi, markalaşmaya önem verilmesi ve ihracata önem verilmesi gerekir. Kümelennmeye yönelik devletin ciddi destekleri var. Sektörü yenileyecek bu desteklerden faydalanılması gerekir. Fason üretimden markalaşmaya geçmek sektörümüze önemli katkı sağlayacaktır" diye konuştu.

Ayakkabı sektöründen para kazananların kendi sektörüne yatırım yapmadığı

özeleştirisinde bulunan Başkan Üzülmöz, "Ayakkabı sektöründen para kazananlar, kendi işine yatırım yapmazsa dünyanın arkasından gidemez. Gelişmeleri takip edemez. Teknolojisini yenileyemez. Biz Konya Ticaret Odası olarak, bütün sektörlerin gelişmesine katkı sağlamak için çalışıyoruz. Kunduracı sektörünün gelişimi için Meslek Komitesi üyelerimizin bu toplantıda alacakları kararların uygulanmasında her türlü desteği sağlamaya hazırız" dedi.

Konya Ayakkabıcılar Odası Başkanı Hasan Uzman da sektör sorunlarının konuşulduğu toplantıyı organize eden Konya

Ticaret Odası'na teşekkür ederek, "Bizler sektörümüzün gelişmesi için çaba harcamalıyız. Sorunlarımızı çözmek için birlikte hareket etmeliyiz. Sektörümüzdeki yenilikleri takip etmemiz açısından fuarların önemi büyük fuarlara gerekli ilgiyi göstermeliyiz" dedi.

Önümüzdeki Temmuz ayında gerçekleştirilecek ayakkabı fuarına katılımın en üst düzeyde olması için herkesin destek vermesi gerektiğini ifade eden Uzman, Konya'nın ayakkabı fuarında öncü illerden biri haline gelmesi durumunda bundan sektörün kârı çıkacağını anlattı.

İslam Ticaret ve Sanayi Odası'nın 2012 yılı Genel Kurulu İstanbul'da yapılacak

TOBB Başkanı M. Rifat Hisarcıkloğlu ile KTO Yönetim Kurulu Başkanı ve TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Hüseyin Üzülmöz, Katar ziyareti çerçevesinde görüştüğü Katar Başbakanı Şeyh Hamad Bin Jassem Bin Jabr Al Thani'den, uzun süredir bekleyen vize sorununun çözümü olacak yeni uygulamanın başladığı bilgisini aldı.

İslam Ticaret ve Sanayi Odası'nın Genel Kurul Toplantısı'nda Hisarcıkloğlu'nun İslam Ticaret ve Sanayi Odası'nın 2012 yılındaki Genel Kurulu'nun, İstanbul'da yapılması önerisi kabul edildi.

KTO Yönetim Kurulu Başkanı ve TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Hüseyin Üzülmöz, TOBB Başkanı M. Rifat Hisarcıkloğlu ile birlikte Katar'a yaptıkları ziyaretin iki ülkenin bağlarının güçlenmesi açısından önem taşıdığına dikkati çekerek, önemli konuların ele alındığını ve olumlu sonuçlar elde ettiklerini söyledi.

Üzülmöz, yapılan görüşmelerde uzun süredir bekleyen vize sorununun çözümü olacak yeni uygulamanın başlayacağını, Katar'la yaşanan banka teminatları sorununun gündeme geldiğini ve Katar Başbakanı Al Thani de konu hakkında gerekli çalışmaların yapılacağını ve sorunun en kısa zamanda çözülmesi konusunda gereğini yapacaklarını söylediğini ifade etti.

Üzülmöz ayrıca, Körfez İşbirliği Konseyi Odaları Federasyonu'nu (FGCC) 30. yıl etkinlikleri çerçevesinde ise, TOBB ile FGCC arasında mutabakat zaptı imzalandığını bildirdi.

‘Bir Diplomadan Çok Daha Fazlası...’

KTO Karatay Üniversitesi,
uzman akademisyen kadrosu,
uluslararası düzeyde verdiği eğitimi ile
beklentilerinizin çok üstünde.

lider, yenilikçi, girişimci

2010 - 2011 YILINDA
AÇILACAK BÖLÜMLER

İngilizce Hazırlık Sınıfı

MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ (İngilizce)

- Elektrik - Elektronik Mühendisliği
- Bilgisayar Mühendisliği
- Mekatronik Mühendisliği

► **HUKUK FAKÜLTESİ**
Hazırlık Sınıfı Yok

BİR ÖĞRETİM ÜYESİ
MAAŞI KADAR
BURS

İngilizce Hazırlık Sınıfı

► **İKTİSADİ VE İDARİ BİLİMLER
FAKÜLTESİ**

- İşletme
- Uluslararası Ticaret

KTO-Karatay Üniversitesi'nden sosyal sorumluluk örneği

Konya Ticaret Odası'nın şehre ve ülkeye olan sosyal sorumluluğu gereği hayata geçirdiği KTO-Karatay Üniversitesi de sosyal sorumluluklarını göz ardı etmeden Konya'da gündem oluşturmaya başladı. KTO-Karatay Üniversitesi ilk büyük organizasyonuna engellileri konu ederek, bu konudaki duyarlılığını ortaya koydu. Engelli Yaşamı ve Toplumsal Duyarlılık konulu konferans'ta ÖZEV Başkanı Saime Toptan, KTO-Karatay Üniversitesi'nin ilk etkinliğini engellilere ayırmasından büyük mutluluk duyduğunu söyledi.

Saime Toptan

Türkiye Özürliüler Eğitim ve Dayanışma Vakfı (ÖZEV) Başkanı ve Saime Toptan, Konya Ticaret Odası Konferans Salonu'nda "Engelli Yaşamı ve Toplumsal Duyarlılık" konulu bir konferans verdi.

KTO-Karatay Üniversitesi Hukuk Fakültesi tarafından hazırlanan, Selçuk Üniversitesi Rektörlüğü Engelsiz Yaşam Birimi, Selçuk Üniversitesi Mezunları Derneği, Kamu Yararına Görmeyenleri Koruma Derneği, Türkiye Sakatlar Derneği Konya Şubesi ve Konya İşitme Engelliler Derneği ile birlikte düzenlenen Konferans, Konya Ticaret Odası'nda gerçekleştirildi.

Cok sayıda davetlinin katıldığı konferansın açılışında konuşan Konya

Valisi Aydın Nezhir Doğan, engellilere hayatı kolaylaştırmanın gerektiğini, engellilerin önündeki tüm engellerin kaldırılması için herkesin üstüne düşen görevi yerine getirmesi gerektiğini belirterek, engellilere maddi anlamda olduğu kadar manevi anlamda da destek verilmesinin gerekliliğine işaret etti. Vali Doğan şunları söyledi: "Türkiye'nin bir gerçeği olan engelli arkadaşlarımızın yaşantılarını daha kolay kılmak, onlara her konuda destek olmak için elimizden gelen tüm imkanı seferber ediyoruz. Ancak bu arkadaşlarımızın en büyük sorunları önlerine konulan engeller. Bizler idareciler ve sivil toplum kuruluşları olarak bu engelleri kaldırdığımız zaman engellilerimiz için en önemli görevi

Engellilere, çıkardığımız engelleri kaldırarak yaklaşmamız lazım.

Onlara acıyarak bakmayalım. ÖZEV olarak engelli çocuklar ve ailelerini topluma uyum sağlamaları için uğraş veriyoruz. Maalesef engelli çocuk sahibi ailelere yönelik olarak doğuştan itibaren bir eğitim yok

yerine getirmiş olacağız. Bu düşünceler ile düzenlenen konferansın hayırlı olmasını temenni ediyorum" dedi.

KTO Karatay Üniversitesi Rektörü Prof Dr. Mehmet Babaoglu da konuşmasında üniversite olarak ilk konferansın engelliler ile ilgili olmasının kendileri için büyük önem arz ettiğini söyledi. Babaoglu, "Yakın zamanda kurulan üniversitemizin ilk konferanslarından birisinin engelliler ile ilgili olması bizim sadece bilimsel alanda değil sosyal alanda da herkese göstereceğimiz yaklaşımın bir göstergesidir. Sanayi ve ticaret kesiminin sorunlarına çözüm üretecek bir üniversite olmak, kolay iş bulabilen mezunlar yetiştirmek gibi bir misyonu olan üniversitemiz sosyal ve kültürel alanlarda da toplumun sorunlarına yakın ilgili olacaktır. Bu amaçla hedefimiz engellilerle ilgili bir birim kurmaktır. Bunu derneklerimizle birlikte yapacağız.

AB yükseköğretiminde engellilerle ilgili en önemli yasal süreç Bologna sürecidir. Tüm yaşam alanlarının engellilere uygun hale getirilmesi gerekmektedir. Bu durum yakında Türkiye için de başlayacaktır. Atalarımızın kar yağdığında suya yem verme amaçlı vakıflar kurmuş olması bile aslında bizim bu asil birliğe sahip olduğumuzu göstermektedir.

Türkiye Özürlüler Eğitim ve Dayanışma Vakfı'nın böylesine anlamlı bir konferansı bizim aracılığımız ile Konya'da düzenlemesi de bizleri mutlu etti. Engellilerin her türlü fiziksel ve kanuni engelleri kaldırılarak onların kendilerini engelsiz gibi hissetmelerini sağlanmalıdır. Bu konferansında bu amaca hizmet etmesini diler, emeği geçen herkese teşekkür ederim" diye konuştu.

Konya Büyükşehir Belediye Başkanvekili Mithat Büyükalım ise konuşmasında belediye olarak engellilere yönelik yaptıkları çalışmalarını anlattı. Şehir yaşamında engellilerin yaşamını kolaylaştırmak istediklerini bunun içinde İmar Yönetmeliğinde değişiklik yaptıklarını belirten Büyükalım, bu yönetmelik çerçevesinde kaldırım rampalarının sıfırlandığını ve ışıklı kavşakların bazılarında görme engellilere yönelik sinyalizasyon çalışması yaptıklarını anlattı. Büyükalım ayrıca yeni alınan toplu taşıma araçlarının engellilerin daha kolay binmesi için tasarlandığını ifade etti.

Protokol konuşmalarının ardından kürsüye gelen Türkiye Özürlüler Eğitim ve Dayanışma Vakfı (ÖZEV) Başkanı Saime Toptan vakıf çalışmalarını anlatarak, engellilerin sorunları ve çözümüne yönelik neler yapılması gerektiğinin konusunda geniş kapsamlı bir sunum yaptı.

Saime Toptan, KTO-Karatay Üniversitesi tarafından organize edilen "Engelli Yaşam ve Toplumsal Duyarlılık" konulu konferansta yaptığı konuşmada, başta üniversiteler olmak üzere toplumun değişik kesimlerinin bedensel engelli vatandaşların sorunlarıyla ilgilenmesinin önemine değindi. Engelli sorununa duygusal yaklaşılması gerektiğinin altını çizen Toptan, "Engellilere, çıkardığımız engelleri kaldırarak yaklaşmamız lazım. Onlara acıyarak bakmayalım. ÖZEV olarak engelli çocuklar ve ailelerini topluma uyum sağlamaları için uğraş veriyoruz. Maalesef engelli çocuk sahibi ailelere yönelik olarak doğuştan itibaren bir eğitim yok. Engelli ailesi yalnızdır. Bu nedenle sorunun çözümü için ÖZEV olarak hazırladığımız bir projeyi bakanlığa sunduk. Kabul edilmesi halinde ülkemizin tüm hastanelerinde doğumdan itibaren bedensel engellilere destek verilebilecek" diye konuştu. Engelli çocuk dünyaya getiren annelerin çevreleri tarafından çeşitli hurafelerle dışlandığına dikkat çeken Saime Toptan, engelli çocukların da diğerleri kadar sokakta oynamayı hak ettiğini vurguladı. Toptan, "Eğitim herkesin olduğu gibi engellinin de temel

66 Yakın zamanda kurulan üniversitemizin ilk konferanslarından birisinin engelliler ile ilgili olması bizim sadece bilimsel alanda değil sosyal alanda da herkese göstereceğimiz yaklaşımın bir göstergesidir. ”

Prof Dr. Mehmet Babaoglu
KTO Karatay Üniversitesi Rektörü

hakkıdır. Bu hak hiçbir şekilde engellenemez. Engellilerin eğitim haklarından yararlanabilmeleri için her okulda uzman eğitimci ve destek odasının olmasını istiyor. Ancak birçok sorunla karşılaşıyoruz. Aileler özürlü çocukları dünyaya geldiğinde toplundan kendilerini soyutluyor," şeklinde konuştu.

Toptan, "Engelliler sosyal ortama adapte edildikçe kendilerini birey hissetmeye başlayacaklardır. Yerel yönetimler ve özel sektör engelli vatandaşlarımızı daha çok destek sağlamalı. Çünkü her engelli bir birey, yaşamını devam ettirebilmesi için sağlıklı bir bireyi engelliyor. Bu nedenle aileler üzerindeki yük ne kadar hafiflerse, engellilerin bakımıyla ilgilenen bireyler de o derece hayata dahil olur" dedi.

Engelli vatandaşların ailelik hissini oluşturma için bulunduğu ortamda kabul edilmesi gerektiğini vurgulayan Toptan, "Normal bireyler olarak bizim bulduğumuz ortamda dışlandığımızı düşünelim. O zaman nasıl moralimiz bozulur değil mi? Bulduğumuz ortamdaki dışlanan engellilerinde bizim gibi aynen moralimiz bozulur" dedi. Normal bireyler hangi haklara sahipse engelli bireylerinde aynı haklara sahip olduğunu, onların zorlandığı alanda destek verilecek çalışmalar yapılması gerektiğini anlatan Saim Toptan "Sağlam bireyler olarak bizler bir otobüse bindiğimiz zaman şehrin her yerine gitme hakkımız nasıl varsa engelli bireylerin de şehrin her yerine gitme hakkı vardır. Düzenlemeleri de ona göre yapmamız gerekiyor. Eğitim konusunda aynı şekilde engelli bireylerin ailelik hissini oluşturma için başka sınıflarda değil engelsiz bireylerle aynı sınıflarda eğitim öğretimi görmeleri gerekiyor," dedi. Yapılan araştırmalara göre bir sınıfta engelli bir öğrenci varsa o sınıfın eğitim öğretimi kalitesinin arttığına işaret eden Toptan, "Ben Hukuk fakültesinde okuyan bizim fakültemin birincisi görme engelli bir arkadaşımızdı. Bir çok dersini ben o arkadaşımıza imrenerek geçtim. Bir sınıfta birkaç tane engelli öğrenci olursa o sınıftaki hem öğrencilerin davranışları değişecek hem de derslerde başarıları daha da artacaktır," şeklinde konuştu.

Engellilerin eğitimine erken çocukluk ve okul öncesi dönemlerde başlanmasının çok önemli olduğunu vurgulayan Toptan, erken yaşlarda başlanan eğitim sayesinde engellilerin sosyal hayata daha kolay adapte olduğunu ve bu sayede de ileriki dönemlerde eğitimlerini kolayca sürdürebildiklerini dile getirdi.

Türkiye'de nüfusun yüzde 12,29'u engelli bireylerden oluştuğunu, aileleriyle birlikte bu oranın yüzde 50'ye kadar çıktığını kaydeden Saim Toptan, engellilerle ilgili yapılacak düzenlemelerin toplumun diğer kesimlerinin yaşam şartlarını rahatlatacağına değindi.

2005 yılında çıkan 5378 Sayılı Kanuna göre 2012 yılına kadar engellilere ulaşılabilirliği kolaylaştıracak şekilde şehirlerde düzenlemeler yapılması gerektiğini de ifade eden Toptan "Kanun hazırlanırken, '7 yıllık bir süre var. Bu süre çok uzun' demistik. Ancak belirlenen tarihin gelmesine az bir süre kaldı. Yani bize göre çoğu gitti azı kaldı. Ancak uygulamalara baktığımız zaman azı gidip çoğunu kaldığını görüyoruz" dedi. Konuşmasında engelli vatandaşların işe alımı ile ilgili sıkıntılara da değinen toptan belirlenen asgari sınırın çok altında engellinin işe alındığını kaydetti.

Konferansı Konya Valisi Aydın Nezih Doğan, KTO Karatay Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mehmet Babaoğlu, sivil toplum kuruluşları temsilcileri ve çok sayıda vatandaş izledi. Konferansın sonunda ayrıca soru cevap şeklinde engellilerin sorunlarına yönelik çalışma yapıldı.

Duygulu anların yaşandığı konferansa Türkiye Özürlüler Eğitim ve Dayanışma Vakfı (ÖZEV) Başkanı Saim Toptan'a Konya Valisi Aydın Nezih Doğan tarafından bir teşekkür plaketi verildi. Ayrıca Toptan'a görme engelli bir genç tarafından çiçek takdim edildi.

**EĞİTİM
ÖĞRETİM
ÜCRETİ
YOK**

**BURLU ÖĞRENCİLERİMİZE MAAŞ KADAR
İLAVE BURS VERİYORUZ**

**BURLARIMIZ
NORMAL ÖĞRENİM
SÜRESİNCE
KESİLMEYEN
DEVAM EDECEK**

Üniversite Sınavında (LYS Yerleşme Puan türüne göre);

- 1-10 arası derece yapan öğrencilere, **aylık 2500 TL.**
 - 11-100 arası derece yapan öğrencilere, **aylık 2000 TL.**
 - 101-1000 arası derece yapan öğrencilere, **aylık 1500 TL.**
 - 1001-2500 arası derece yapan öğrencilere, **aylık 1000 TL.**
 - 2501-5000 arası derece yapan öğrencilere, **aylık 500 TL.**
- burs veriyoruz.**

AYRICA

**ÜNİVERSİTEMİZE
KAYIT YAPTIRAN
HER
ÖĞRENCİME
DİZÜSTÜ
BİLGİSAYAR**

HEDİYE

Oğrencilerimize 4 yıl
boyunca şirketlerde
uygulamalı eğitim
imkanı

Bursuz
öğrencilerimize
taksitle ödeme
kolaylığı

Pratik bilgi ve
rahat iş bulmak
için...

İç Anadolu'da iklim değişikliği

Ormanların, ağaçlandırmaların, rüzgâr perdelerinin önemi

M. Doğan KANTARCI

I.O. Orman Fak.

Toprak İlimi ve Ekoloji ABD

Küresel ısınma olayı atmosferdeki CO₂'nin 284 ppm'den 360 ppm'ye artması sonucunda yeryüzine yakın hava tabakasında yıllık ortalama sıcaklığın 1,4 °C artacağı hesaba dayanmaktadır. Atmosferde artan CO₂ miktarının küresel ısınmadaki payının %65 olduğu bildirilmiştir. Atmosferdeki CO₂ oranının 380 ppm'ye ve üstüne (mevsimlik değişim) yükseliği göz önüne alınırsa küresel ısınmanın boyutu daha belirginleşir.

Türkiye'de küresel ısınmadan etkilenmiş ve "ısınma kuraklaşma" sürecine girmiştir. Bu süreç, İç Anadolu Bölgesi ve benzeri bölgelerde bir "çölleşme" sürecine dönüşmüştür. Çölleşme, aşırı buharlaşma ile su kaybına ve giderek tuzlanmaya ve rüzgâr erozyonuna sebep olmaktadır. Akdeniz ve Karadeniz'in etkisi altındaki dağlık arazilerde sıcak çekirdekli siklonların oluşumu, bunlara bağlı olarak sağanak yağışların ve sellerin oluşumu giderek sıklaşmıştır. İç Anadolu'da ise soğuk ve kuru kuzey cephesi ile sıcak ve kuru güney cephesinin (hava kütlelerinin) karşılaşması sıcak çekirdekli siklon oluşumuna ve sağanak yağışlara sebep olmamakta ise de şiddetli bir rüzgâr erozyonuna sebep olabilecek hava hareketlerini yaratmaktadır.

Isınma ve kuraklaşma sürecinin İç Anadolu'daki etkisinin kavranabilmesi için öncelikle ortalama sıcaklık, yağış ve buharlaşma değerlerinin incelenmesi, elde edilen sonuçların arazi niteliği kullanimına göre değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu değerlendirmenin temelinde göre; orman alanlarının ve otlak alanlarının ağaçlandırılması, tarım alanlarının sulanması (tür seçimi ve sulama yöntemleri dahil) konularında uygulamayı yönlendirebilecek kararlar verilebilir.

İÇ ANADOLU'DA ORTALAMA SICAKLIK VE YAĞIŞLARIN DÖNEMSEL DEĞİŞİMİ

İç Anadolu'da ölçmelere devam eden 26 meteoroloji istasyonu belirlenmiştir. Çerçevesi biraz daha genişletmek ve istasyon sayısını artırmak mümkündür. Bu 26 meteoroloji istasyonundan 7 tanesinin ortalama sıcaklık ve yağış ölçümleri incelenerek elde edilen sonuçların değerlendirilmiştir. İncelenen 1929-1970, 1970-1981, 1982-1993 ve 1994-2006 dönemlerine göre yapılmıştır. Dünyada dört yarıyadığın 1982-1991 arasında patlaması sonucunda çıkan toz ve gazların stratosfere ulaşması ile 1. Körfez Savaşı'nda Kuveyt petrol kuyularının yakılması olayları göz önüne alınarak 1982-1993 dönemi ayrıt edilmiştir. Son dönem ise küresel ısınmanın belirginleşme dönemidir.

ORTALAMA SICAKLIK DEĞERLERİNİN DÖNEMSEL DEĞİŞİMİ

Isınma ve kuraklaşma sürecinde 1970-2006 arasında İç Anadolu'da ortalama sıcaklıklar artmaktadır. Ancak aradığı 1982-1993 döneminde ortalama sıcaklık değerlerinde dikkat çekici bir azalma olduğu görülmektedir. Ortalama sıcaklıkların 1994-2006 dönemindeki değerlerinin 1982-1993 dönemi ile kıyaslanması yanıltıcı sonuçlar vermektedir. Çünkü 1982-1993 döneminde ortalama sıcaklıkların azalması yarıyadığın ve Kuveyt petrol yataklarındaki yangının etkisine de bağlıdır. Bu sebeple, İç Anadolu'da ve Türkiye'nin diğer bölgelerinde yaptığımız araştırmalarda ve değerlendirmelerde 1929-1970 dönemindeki ortalama sıcaklıklar temel alınmıştır.

Konya'da yıllık ortalama sıcaklık değerleri 1929-1970 döneminde 11,5 °C iken 1982-1993 döneminde 11,1 °C'ye düştüğü 1994-2006 döneminde 11,6 °C'ye yükseldiği hesaplanmıştır. Yıllık ortalama sıcaklıkların dönemsel değişimi pek belirgin değildir. Ancak aylık ortalama sıcaklık değerleri

1929-1970 dönemine göre 1994-2006 döneminde VI. ayda 0,7 °C, VII. ayda 0,9 °C, VIII. ayda 1,4 °C, IX. ayda 0,9 °C artmıştır. (Şekil 1).

Çumra'da yıllık ortalama sıcaklık değerleri 1957-1970 döneminde 11,1 °C iken 1982-1993 döneminde 11,0 °C'ye düştüğü 1994-2006 döneminde 11,8 °C'ye yükseldiği hesaplanmıştır. Yıllık ortalama sıcaklıkların dönemsel değişimi biraz daha belirgindir. Aylık ortalama sıcaklık değerleri 1957-1970 dönemine göre 1994-2006 döneminde III. ayda 1,0 °C, IV. ayda 1,3 °C, V. ayda 1,1 °C, VI. ayda 1,4 °C, VII. ayda 1,6 °C, VIII. ayda 0,9 °C, IX. ayda 1,7 °C artmıştır (Şekil 2). Aylık sıcaklık artışları belirgin bir ısınmaya işaret etmektedir.

Karaman'da yıllık ortalama sıcaklık değerleri 1929-1970 döneminde 11,8 °C iken, 1982-1993 döneminde 11,4 °C'ye düştüğü, 1994-2006 döneminde 12,1 °C'ye yükseldiği hesaplanmıştır. Yıllık ortalama sıcaklıkların dönemsel değişimi çok belirgin değildir. Ancak aylık ortalama sıcaklık değerleri 1929-1970 dönemine göre 1994-2006 döneminde V. ayda 2,1 °C, VI. ayda 1,2 °C, VII. ayda 1,5 °C, VIII. ayda 1,6 °C, IX. ayda 1,8 °C, X. ayda 1,0 °C artmıştır (Şekil 3). Aylık sıcaklık artışları belirgin bir ısınmaya işaret etmektedir.

Karapınar'da yıllık ortalama sıcaklık değerleri 1953-1970 döneminde 11,2 °C iken, 1982-1993 döneminde 10,4 °C'ye düştüğü, 1994-2006 döneminde 11,5 °C'ye yükseldiği hesaplanmıştır. Yıllık ortalama sıcaklıkların dönemsel değişimi çok belirgin değildir. Ancak aylık ortalama sıcaklık değerleri 1953-1970 dönemine göre 1994-2006 döneminde V. ayda 1,0 °C, VI. ayda 0,6 °C, VII. ayda 1,0 °C, VIII. ayda 1,0 °C, IX. ayda 1,0 °C, X. ayda 0,9 °C artmıştır (Şekil 4). Aylık sıcaklık artışları daha belirgin bir ısınmaya işaret etmektedir.

Ereğli'de yıllık ortalama sıcaklık değerleri 1944-1970 döneminde 11,1 °C iken 1982-1993 döneminde 11,0 °C'ye düştüğü, 1994-2006 döneminde 12,4 °C'ye yükseldiği hesaplanmıştır. Yıllık ortalama sıcaklıkların dönemsel değişimi 1,3 °C olup çok belirgindir. Aylık ortalama sıcaklık değerleri 1944-1970 dönemine göre 1994-2006 döneminde V. ayda 1,7 °C, VI. ayda 2,1 °C, VII. ayda 3,3 °C, VIII. ayda 3,2 °C, IX. ayda 3,3 °C, X. ayda 2,9 °C artmıştır (Şekil 5). Aylık sıcaklık artışları çok belirgin bir ısınmaya ve kuraklaşmaya işaret etmektedir.

Aksaray'da yıllık ortalama sıcaklık değerleri 1929-1970 döneminde 11,8 °C iken 1982-1993 döneminde 11,4 °C'ye düştüğü, 1994-2006 döneminde 12,6 °C'ye yükseldiği hesaplanmıştır. Yıllık ortalama sıcaklıkların dönemsel değişimi 0,8 °C olup belirgindir. Aylık ortalama sıcaklık değerleri 1929-1970 dönemine göre 1994-2006 döneminde V. ayda 1,5 °C, VI. ayda 1,8 °C, VII. ayda 1,9 °C, VIII. ayda 2,4 °C, IX. ayda 1,6 °C, X. ayda 1,4 °C artmıştır (Şekil 6). Aylık sıcaklık artışları belirgin bir ısınmaya ve kuraklaşmaya işaret etmektedir.

Cihanbeyli'de yıllık ortalama sıcaklık değerleri 1929-1970 döneminde 11,1 °C iken 1982-1993 döneminde 10,6 °C'ye düştüğü, 1994-2006 döneminde 11,9 °C'ye yükseldiği hesaplanmıştır. Yıllık ortalama sıcaklıkların dönemsel değişimi 0,8 °C olup, belirgindir. Aylık ortalama sıcaklık değerleri 1929-1970 dönemine göre 1994-2006 döneminde V. ayda 1,4 °C, VI. ayda 1,4 °C, VII. ayda 2,0 °C, VIII. ayda 1,5 °C, IX. ayda 1,3 °C, X. ayda 1,7 °C artmıştır (Şekil 7). Aylık sıcaklık artışları belirgin bir ısınmaya ve kuraklaşmaya işaret etmektedir.

ORTALAMA YAĞIŞ MİKTARLARININ DÖNEMSEL DEĞİŞİMİ

Yıllık yağış toplamı ortalama yıl dönemi dönemsel değişimi genel olarak bir azalma göstermektedir. Çumra ve Cihanbeyli'de ise biraz artış görülmektedir. Yıllık toplam yağış miktarlarının 270-350 mm arasında değişimi ve yağışlardaki azalma veya artışların 10-30 mm arasında bulunması sıcaklık artışlarının sebep olduğu ısınma ve buharlaşma miktarlarını karşılayabilecek ölçüde değildir. Yer yetersizliğinden yağışlara ait şekiller verilememiştir.

Konya'da yıllık yağış toplamının ortalama 1929-1970 döneminde 323,0 mm iken, 1982-1993 döneminde 306,0 mm'ye düştüğü, 1994-2006 döneminde 312,0'ye yükseldiği hesaplanmıştır.

Çumra'da yıllık yağış toplamlarının ortalaması 1957-1970 döneminde 280,1 mm iken, 1982-1993 döneminde 312,1 mm'ye, 1994-2006 döneminde 319,2 mm'ye yükseldiği hesaplanmıştır.

Karaman'da yıllık yağış toplamlarının ortalaması 1929-1970 döneminde 342,9 mm iken, 1982-1993 döneminde 311,8 mm'ye, 1994-2006 döneminde 306,6 mm'ye yükseldiği hesaplanmıştır.

Karapınar'da yıllık yağış toplamlarının ortalaması 1953-1970 döneminde 287,0 mm iken, 1982-1993 döneminde 275,7 mm, 1994-2006 döneminde 277,1 mm olarak hesaplanmıştır.

Eğriğ'de yıllık yağış toplamlarının ortalaması 1944-1970 döneminde 298,6 mm iken, 1982-1993 döneminde 272,4 mm, 1994-2006 döneminde 283,7 mm olarak hesaplanmıştır.

Aksaray'da yıllık yağış toplamlarının ortalaması 1930-1970 döneminde 356,7 mm iken, 1982-1993 döneminde 340,7 mm'ye, 1994-2006 döneminde 321,1 mm'ye azaldığı hesaplanmıştır.

Cihanbeyli'de yıllık yağış toplamlarının ortalaması 1929-1970 döneminde 293,1 mm iken, 1982-1993 döneminde 307,6 mm'ye, 1994-2006 döneminde 330,5 mm'ye arttığı hesaplanmıştır.

ACIK SU YÜZEYİNDE ORTALAMA BUHARLAŞMAMIKTARLARI

İncelenen 7 meteoroloji istasyonundan sadece Konya'da 1929-1970 döneminde açık su yüzeyinden olan buharlaşma ölçülmüştür. Diğer meteoroloji istasyonlarındaki buharlaşma ölçmeleri 1970 yılından sonra başlatılmıştır (Şekil 8). Konya'da açık su yüzeyinden yıllık buharlaşma miktarı 1929-1970 döneminde 1186,7 mm/m² iken, 1970-2006 döneminde 2521,8 mm/m² miktarda yükseliştir (Aradaki fark 1335,1 mm/m²/yıl). Buharlaşma miktarının bu ölçüde artışı çok dikkat çekicidir. Konya'daki 5 yaz ayındaki buharlaşma toplamı 1929-1970 döneminde 806,1 mm/m²/5 yaz ayı iken, 1970-2006 döneminde 1094,6 mm/m²/5 yaz ayı miktarda yükseliştir (Aradaki fark 288,5 mm/m²). Diğer meteoroloji istasyonların 5 yaz ayı buharlaşma miktarları 833,1-1245,1 mm/m² arasında değişmektedir. Eğriğ'de özellikle V. aydan itibaren başlayan ve belirlen sıcaklık artışına bağlı olarak artan yüksek miktardaki buharlaşma dikkati çekmektedir (Şekil 8).

İÇ ANADOLU'DA ARAZİNİN YAPISİNE ÖZELLİKLERİ

Toprak Su Genel Müdürlüğü'nün arazi envanterine (1978) göre: Konya Havzası'ndaki tarım alanı %43,6, otlak alanı %34,5, orman alanı %8,37 ve çalılıştırılmış orman alanı %3,25 (toplam alan oranı %11,62) olarak verilmiştir. Daha sonra 2000 yılında Corin siniflandırma sistemine göre yapılan tespitlerde; Konya Havzası'nın %41,21'si tarım alanı, %12,63'ü otlak alanı, %3,37'si orman alanı ve %30,19'u çalılıştırılmış orman alanı (Toplam orman alanı %33,56), %3,89'u tuzlu alan olarak belirlenmiştir (Tablo 1). İkinci tespit arasında tarım alanlarında %2,39'luk azalma, otlak alanlarında %21,87'lük azalma, orman alanlarında %5'lik azalma, çalılıştırılmış orman alanlarında %26,94'lük artış vardır. Bu değerlendirmelere göre:

Yamaç arazide tahrip edilmiş olan eski orman alanlarının otlak araziden çıkarılıp, orman alanına kaydırıldığı anlaşılmaktadır.

Yamaç arazide (otlağa dönüştürülmüş olan eski orman alanlarında) yapılmış yaygın ağaçlandırma çalışmalarının (dikilen fidanlar çok büyümeyi için), otlak olarak nitelenmiş olan bu alanların çalılıştırılmış orman alanına dahil edilmesinde etkili olduğu yönünde değerlendirilmektedir.

Tarım alanlarının bir bölümünün (%2,39) tuzlandığı, tuzlu alanların oranının %3,89'a arttığı sonucuna varılmaktadır.

YAMAÇ ARAZİDEKİ ORMAN AĞAÇLANDIRMALARININ VE OTLAKLAR İLE TARIM ALANLARINDAKİ RÜZGÂR PERDELERİNİN ÇÖLİŞMEYİ ÖNLEYİCİ ETKİLERİ

İç Anadolu'da yamaç arazide yapılmış olan yaygın ağaçlandırma çalışmaları ile otlak alanlarında yapılan rüzgâr perdesi ağaçlandırmaları, Karapınar'daki kumul önleme çalışmaları, Altnova DÜC'de tarım alanlarında tesis edilmiş olan rüzgâr perdeleri önemli ve çok değerli bilgi birikimi sağlamıştır.

İç Anadolu meteoroloji istasyonlarının yükseltileri 950-1050 m arasındadır. İç Anadolu'da 1100 m yükseltisi orman alt sınırını belirlemektedir. Bu alçak arazide soğuk hava çökmesinden dolayı sıcaklığın -20 C°'nin altına düşmesi pek çok ağaç ve çalı türünün burada yetişmesini engellemektedir. Ancak bazı ağaç ve çalı türleri bu alçak arazide de ve tuzlu topraklarda da yetişebilmektedir. Bunlar arasında; Akkavak (Populus alba), Fırat Kavığı (Populus euphratica), Keçi Söğüdü (Salix caprea), Salkım Ağacı (Robinia pseudoacacia), İğde (Elaeagnus angustifolia), Ilgın (Tamarix

Tablo 2. BÖLGE HAVZASI'NDA ARAZİ (Orman ve 5 yaz ayı) YETİŞTİRMELERİNE GÖRE ARAZİ YETİŞTİRME SINIRLARI VE ARAZİ KULLANIMI KİŞİLERİ

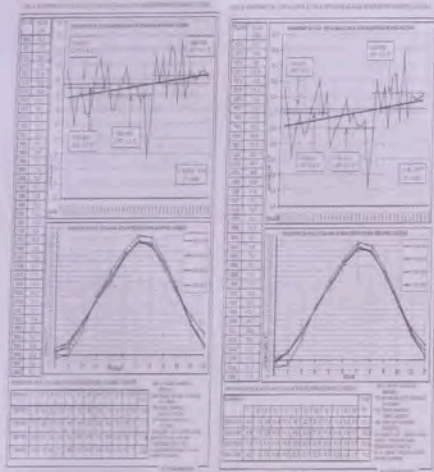
ARAZİ KULLANIMI	Konya Havzası (1929-1970)										Konya Havzası (1970-2006)									
	Orman	Otlak	Çalılıştırılmış Orman	Tarım Alanı	Tuzlu Alan	Diğer	Orman	Otlak	Çalılıştırılmış Orman	Tarım Alanı	Tuzlu Alan	Diğer	Orman	Otlak	Çalılıştırılmış Orman	Tarım Alanı	Tuzlu Alan	Diğer	Orman	Otlak
1929-1970	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000
1970-2006	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000	1.107.000

germanica), Saksavul (Haloxylon persicum ile Hapophyllum) ve Karacım (Pinus nigra) ile bazı ardıc türleri (Juniperus phoenicea, Juniperus excelsa) farklı yetiştirme ortamlarına uyum sağlayabilecek türler olarak sıralanabilir. Orman sınırı altındaki araziye dikilen Sedir (Cedrus libani) fidanlarının çökelen soğuk havadan etkilendikleri ve ibrelerinin kırmızı rengine dönüşerek kurdukları çalılıştırılmış sarıçam ve sedir fidanların boyanması ve alanı kapatmaları çok daha hızlı olmuştur (Aksaray-Hasandamlı ağaçlandırması).

İç Anadolu meteoroloji istasyonlarının yağış verileri 950-1050 m yükseltiyi temsil etmektedir. Daha yüksek arazide yağışların biraz daha fazla olacağı kabul edilmelidir. Özellikle kuzey baklı ve yüksek (1500-1600 m) arazideki ağaçlandırmalarda sarıçam ve sedir fidanların boyanması ve alanı kapatmaları çok daha hızlı olmuştur (Aksaray-Hasandamlı ağaçlandırması).

Orman ağaçları araziye kapatma şekline bağlı olarak, hızlı kesmekte, taşıyıcı gücünü yitirerek ya da azaltarak, rüzgâr erozyonunu önlemektedir. Orman ağaçlarının kök sistemleri 1,0-1,5/2,0 m derinliğe ulaşırlar için toprağın kapılar gozeneklerinde tutulan suyu terleme ile atmosfere vermektedirler. Ağaçlar havadaki nem oranının artmasına katkı yapmaktadırlar ve yüzeyden esen rüzgârların kurutucu etkilerini de azaltmaktadırlar. Orman altından oluşan ölü örtü toprağın aşın kurumasını önlediği gibi, gozenekliliği de artırmakta ve sağanak yağışların toprağa sızmasını sağlamakta, su erozyonunu önlemektedir.

HAVA KİRLİLİĞİ VE ETKİLERİ

İç Anadolu'da ısınmak için önemli miktarda linyit kömürü yakılmaktadır. Şehirleşmenin gelişmesi ve köylere kadar linyit kömürünün ulaştırılması önemli bir hava kirliliğine sebep olmuştur. Linyit kömürünün yakılması ile açığa çıkan gazların CO₂, SO₂, NO_x ve dumandaki çeşitli karbon bileşiklerini alçak araziye (fotokimyasal pus = smog halinde) çökerek buzu cam (sera) etkisi yapmaktadır (sıcaklık artışına sebep oluyor). Kükrüdioksit (SO₂) orman ağaçlarını, özellikle kışın yaprak dökmeyen ağaçların yapraklarında sülfirik asite (H₂SO₄) dönüşerek klorofili tahrip etmektedir (yaprak ve ibrelerin yüzeyinde sarı lekeler halinde görünür). Kükrüdioksitin etkisi kuru ve soğuk ortamlarda (mevsimlerde) oluşan ekolojik hassasiyetten dolayı daha da belirginleşmektedir.

Kömürün yerini doğal gaz almaya başlamıştır. Doğal gaz henüz yaygınlaşmamıştır. Temiz doğal gazdan SO₂ kaynaklanmamaktadır. Ancak doğal gazın yakılmasıyla yeterince CO₂ (karbondioksit), CH₂ (metan) ve NO_x (Azotoksitler) gibi gazlar açığa çıkmaktadır. Metanın atmosferde kalış süresi 11 yıl olup, karbon dioksit oranla 30 defa daha fazla buzu cam etkisi yapmaktadır. Azot oksitlerin yaptığı buzu cam etkisi ise karbondioksit göre 170 defa daha fazladır. Diğer bir deyimle İç Anadolu'da kömür yerine doğal gaz kullanılması ısınmaya sebep olan gazların atmosfere salınmasını ve buzu cam etkisi yapmalarını önlemeyecektir. Orman ağaçları ile bu gazlardan CO₂ ve NO_x'lerin bağlanması ve buzu cam etkilerinin azaltılması göz ardı edilmeyecek kadar önemlidir.

İÇ ANADOLU'NUN SU KAYNAKLARI

İç Anadolu'da su kaynakları (1) yağışlı, (2) yeraltı suyu olmak üzere iki ana bölüme incelenebilir. Yağışlar yüzey sularının ve yeraltı sularının kaynağıdır. Yeraltı suları yıllık yağışlardan beslenmek isteler de, uzun süre de yeraltında su tutabilen materyallerde (akiferler) depolanmış olan sulardır. Yeraltı sularının aşırı miktarda kullanılması bu kaynağın bir gün tükenmesine ve sulamaya bağlı tarımda sona ermesine sebep olacaktır.

Dağlık araziye düşen yağışın sellere dönüşmeden toprağa sızdırılması ve dengeli bir akış düzeni ile kaynaklara, oradan da akarsulara ulaştırılması dağlık arazinin ağaçlandırılması ile mümkündür.

Yeraltı suları birbirinden çok farklı özellikte iki ayrı tabaka halinde bulunmaktadır. Üst tabakada tuzlu göl tortullarının içinde depolanmış olan yeraltı suyu da tuzludur. Tuzlu su alçak arazide (Tuz Gölü çevresi, Akgöl çevresi, Hasan Dağı'nın güneyindeki Eren Övazi-Badakh Köyü gibi) yüzey tuzlanmalarına sebep olmaktadır. Alt tabakadaki yeraltı suyu tatlıdır. Tuzlu su ile tatlı su tabakaları arasında geçirimsiz marn taşı tabakası bulunmaktadır. Tatlı suyun tabanı ise bir kil/mil tabakasından oluşmuştur. Tarım alanları ve meyvelikler bu tatlı su tabakasından çekilen su ile sulanmaktadır. Yıllık yağış miktarının (dağlık alana düşen yağış) üstünde bir su kullanımının, havzadaki yeraltı su varlığını tükenmesine sebep olacağı göz önünde tutulmalıdır.

Sonuç olarak;

İç Anadolu'nun ısınma kuraklaşma sürecinden etkilenmesi kaçınılmaz bir sebep sonuç ilişkisi olarak karşımıza çıkmaktadır. İç Anadolu'nun coğrafik mevkinden, jeomorfolojik yapısından kaynaklanan kuraklığın münaka özelliği ekolojik bakımdan çok hassas bir denge oluşturmuştur. Jeolojik yapıya (tuzlu materyaller) bağlı tuzluluğun ısınma ve kuraklaşma sürecinde yaygınlaşması

çoraklaşma çözüme sürecini hızlandırmıştır. Birbirine bağlı etkileşimler İç Anadolu'da yağın bir rüzgâr erozyonuna sebep olmaktadır. Bütün bu olumsuz gelişmelerin önlenmesi için;

Yamaç arazinin ağaçlandırılarak ve orman alanlarının yaygınlaştırılması,

Orlak alanları ile tarım alanlarında rüzgâr perdelerinin tesis edilmesi,

Tarım alanları ve meyveliklerde sulama yöntemlerini geliştirilmesi,

Daha az su ile yetiştirilebilecek türlerin seçilmesi,

Linyit kömürünün evlerin ısıtılmasında kullanılmayıp, akışkan yataklı termik santrallerde değerlendirilmesi, böylece hava kirliliğinin önlenmesi, gibi çareler öncelikli önerilebilir. Ancak sanayileşmiş ülkeler ile sanayileşmekte olan ülkelerin atmosfere saldı CO₂'den kaynaklanan yeryüzündeki küresel ısınma sürecinin ülkemizde etkilediği gözden uzak tutulmamalıdır.

Kaynaklar

Devlet Meteoroloji İşleri Gnl Md.'lugu 1974, Ortalama ve Ekstrem Kıymetler Meteoroloji Bülteni.

Başbakanlık Basımevi-Ankara

Devlet Meteoroloji İşleri Gnl Md.'lugu Ortalama ve Ekstrem Kıymetler Meteoroloji Ölçmeler (kitap halinde yayımlanmıştır.)

Eryigit, H.-Özturan, N. 2003, Özbekistan Seyahat Raporu (basılmamıştır, 5 sh.)

Kantarci, M.D., (2005): Türkiye'nin Yetiştirme Orlamı Sınıflandırılması ve Bu Birliklerdeki Orman Varlığı ile Devamlılığının Önemi (Türkiye ormancılığının ekolojik Esasları Üzerine İncelemeler.

I.U. Yayın Nu: 4558, Orman Fakültesi Yayın Nu: 484,(XXVI+321),İstanbul Üniversitesi Basım ve Yayımevi Müdürlüğü, ISBN-975-404-752-9, İstanbul.

Kantarci, M.D., (2005): orman ekosistemleri bilgisi.

I.U. Yayın Nu: 4594, Orman Fakültesi Yayın Nu: 488, (XXVI+418), İstanbul Üniversitesi Basım ve Yayımevi Müdürlüğü, ISBN-975-404-756-1, İstanbul.

Kurt,E. 2007, Konya Ereğisi hakkında rapor (Basılmamıştır, 4 sh.)

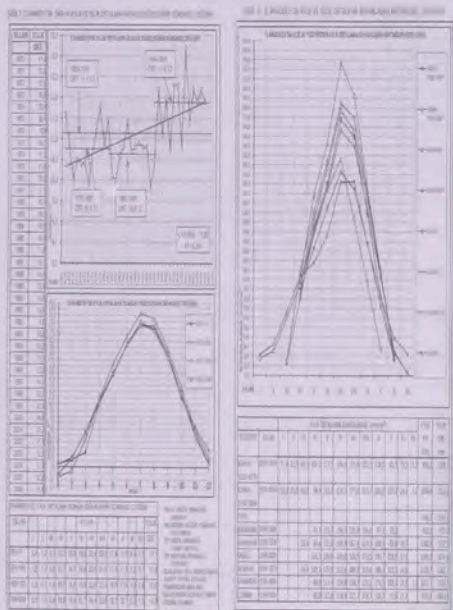
Kurt,E. 2009, Haloxylon persicum ve H.aphillum hakkında rapor (Basılmamıştır, 1*2 sh).

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı 2002, Corine Projesi- İç Anadolu Toprakları ve Arazi Kullanımı Haritası.

Toprak Su Gnl Md.'lugu 1978, Konya Kapalı Havzası Toprakları.

Toprak Su Gnl Md.'lugu Nu 288, Toprak Etüfleri ve Haritalama Dairesi Fen Heyeti Md LUGU Raporlar Serisi 72 (Havza nu. 16)-Ankara

Makale, Konya Toprak ve Su Kaynakları Araştırma Enstitüsü tarafından düzenlenen "1. Ulusal Kuraklık ve Çözüme Sempozyumu" Bildiriler Kitabı'ndan alınmıştır.

HER ŞEYİN BAŞI SAĞLIK

Alternatif tıpta kendini kanıtlayan termal suyumuzun birçok hastalığı tedavi ettiği bilinmekte ve doktorlar tarafından tavsiye edilmektedir. Size en iyi hizmeti sunmak için yola çıkan tesisimizde bulunan, 60 m²'den başlayan termal havuzlu lüks dairelerimiz, SPA merkezimiz ve Türk hamamımız ile tüm yılın yorgunluğunu üzerinizden atacaksınız. Başaranlar Termal Otel'de ailenizle birlikte hem sağlık bulacak hem de birçok aktivite ile doğayla iç içe muhteşem bir tatil yaşayacaksınız.

BAŞARANLAR
TERMAL

GAZLIGÖL
AFYONKARAHİSAR

0272. 273 63 64
basaranlartermal.com

Türkiye ve dünyada işsizlik kavramı

Sevki COBANOĞLU
Ekonomist

*İstihdam,
çalışabilir durumda
olanlara vasıflarına
göre iş bulmaktır.
Memuriyete almak,
işçi kullanmak,
adam çalıştırmak
istihdam etmektir.*

İstihdam, çalışabilir durumda olanlara vasıflarına göre iş bulmaktır. Memuriyet almak, işi kullanmak, adam çalıştırmak istihdam etmektir.

İşsizlik, işgücü seviyesi (çalışabilir durumundaki fertler) ile istihdam seviyesi (mevcut iş imkânları) arasındaki farktır. İşsizlik, işgücü (yani emek) arzı ve talebi arasındaki dengelessizlikten doğmaktadır. Çalışılabilecek durumda olup, işi ücret karşılığında çalışmak istediği halde, iş bulup çalışamayan kimseye işsiz denir. Geçerli (cari) ücret seviyesinde çalışmak isteyen herkesin iş bulup çalışabildiği istihdam seviyesine ise tam istihdam denir.

İş (amel), beden veya fikirle emek vermek ve çalışmaktır. Bunun bedeli mal veya başka bir karşılıkla ödenecektir. İşten maksat, dünya hayatında insanların ihtiyaçlarını karşılamak ve refahlarını sağlamaktır.

Bir ekonominin en önemli üretim gücü olan emeğin tamamlanması istisale katılıp çalışması ve böylece işsizliğin bertaraf edilmesi, ülkelerin ana hedeflerinden birisidir ve buna tam istihdam amacı denmektedir. Çünkü işsizlik en büyük sosyal adaletsizliği teşkil etmektedir. İşsiz bir kişi ekonomik dayanaktan, devamlı ve yeter bir kazançtan ve çalışmanın getirdiği moral tatminden yoksundur. En önemli bir sosyal mesele olarak kabul edilen ve her devletin mücadele etmek istediği işsizlik, sadece milli bir konu değil bir dünya meselesidir. Gelişmiş ve gelişen bütün ülkeler de bir yandan mevcut işsizlere çalışma imkânları temin etmek, öte taraftan iş piyasasına yeni katılan gençlere iş sahaları açmak, ekonomik ve sosyal gelişme politikalarının ana hedeflerinden biri olmuştur. Fakat iktisadi gelişmeyle birlikte bir taraftan yeni istihdam imkânları ortaya çıkarken, diğer yandan işsizlik meselesi de daha belirgin olmuştur ve önemi artırmaktadır. Kalkınma ve sanayileşme, daha hızlı bir şehirleşmeyi, emekten tasarruf edici yeni teknolojileri ve emek verimliliğinin yükselmesini, tüketici tercihlerinin daha kapital-yoğun üretim biçimleriyle yapılmış mallara yönelmesini, işçi ücretlerindeki artış dolayısıyla daha az işçi çalıştırmak eğilimini ve benzer gelişmeleri de beraberinde getirmektedir. Böylece kırsal alanlarda dağılmış olan işsizlik ve emek istihdam bazı yerleşim merkezlerinde yoğunlaşan açık işsizlik haline dönüşmektedir.

Bir ülkenin nüfusu üretime katılanlar, yani ekonomik bakımdan mal ve hizmet üreticileri ile iktisadi faaliyetlere katılmayıp sadece tüketimdeki bulunanlar şeklinde iki büyük grupta ele alınabilir. Birinci gruba dahil olanlara aktif (faal) nüfus adı verilir. Aktif nüfus, milli ekonomide, iktisadi faaliyetlerde bulunmakta ve gelir getiriciler olarak görünmektedir. "İşgücü" diye de adlandırılan bu faal nüfusa iş bulmak, bütün hükümet politikalarının ana hedefi olarak gündeme gelmektedir. Ancak bu hedefe varmak her hükümet politikasının başarılı bir sonucu olamamakta ve bazı ekonomi politikalarının başarısız kaldığı görülmektedir.

Bunun sebebi nedir?

Bunun sebebi, işsizlikle mücadele konusunu programına alan hükümet politikalarının sağlık ve köklü temeller üzerine oturtulmadığı veya meseleyi çözecek tedbirlerin kâğıt üzerinde kalarak uygulama alanı bulamadığı içindir.

Dünya'da İşsizlik

İşsizlikle ilgili olarak ekonomi sistemleri, kendilerine has politikalar uygulayarak, meselemin çözümü için çaba haradıkları görülmüş olmakla beraber, bugün işsizlik konusu çözüm bulunamayan bir mesele haline beklemektedir.

Kapitalist ekonominin en açık bir biçimde uygulandığı Avrupa'da bazı ekonomistler, işsizlik meselesi üzerinde durmuşlardır. Bunlardan "Klasik İktisatçılar" diye adlandırılan Ricardo, James Mill ve daha öncekileri meseleye bir hayli ilgilensinler, fakat bir çözüm getirememişlerdir. Klasiklerin kurduğu "Klasik Okul"u takip eden Stuart Mill, Marshall, Edgeworth ve Prof. Pigou, mesele üzerine daha geniş ve kapsamlı bir biçimde eğilmişler ancak onlar da ele alınıp ve gerçekçi bir çözüm sunamamışlardır. Hatta Prof. Pigou'nun sunduğu "İşsizlik Teorisi" büyük eleştirilere uğramıştır.

Batılı "Klasik İktisatçılar"ın görüşlerini ve özellikle Prof. Pigou'nun "İşsizlik Teorisi"ni, yine bir Batılı ekonomist olan John

Maynard Keynes, "İstihdam, Faiz ve Para Genel Teorisi" adlı kitabında büyük bir eleştiriye tabi tutmuştur. Ayrıca istihdam konusunda bazı olumlu teklifler sunan J.M. Keynes, "Öyle görünüyor ki faiz, istihdam düzeyini sınırlamakta, kendine özgü bir rol oynamaktadır. Çünkü sermayenin marjinal verimliliği düşmektedir" demekle beraber kendisinin bir Avrupalı oluşu, meseleye kapitalist ekonomi içinde çözüm aramasına sebep olmuştur. Bunun içinde ki, J. M. Keynes de işsizlik meselesine kesin ve yeterli bir çözüm getirememiştir.

Dünya ekonomisi, 1929'da büyük bir bunalım sürecini yaşayarak, işsizliğin had safhaya ulaşmasına sebep olmuştur. Amerika Birleşik Devletleri'nde 1930'da, 10 ila 15 milyon ya da toplam işgücünün yüzde 20 ila 25 civarı, muhtemelen daha fazlasının işsiz kaldığı görülmüştür. İngiltere'de, 1926 yılından beri, bir yanda makine ve teçhizat atıl dururken, öte yanda işsizlik rekor düzeyde ulaşmıştır. Bugün İngiltere'de, işsizlik oranı en yüksek olan ülkelerden biridir. Batıda daha sonraları ortaya atılan çeşitli ekonomik görüşler, işsizlik meselesine çözüm getirilmiyor itibarıyla vermiş de bunun geçici olduğu görülmüştür.

1973 yılında dünya yeniden bir ekonomik krizle karşı karşıya gelecek, işsizliği körüklemiştir. Bugün Amerika, İngiltere ve Almanya başta olmak üzere, bütün Avrupa ülkelerinin büyük bir işsizlik içinde oldukları görülmektedir. Son dönemde uygulanan Milton Friedman'ci politikalar da işsizlik meselesine çözüm getirememiş ve hatta yanlış parasal politikaların ve iflasların bir sonucu olarak işsizliğin daha çok artmasına sebep olmuştur.

Peki işsizliğin gerçek sebebi nedir?

İşsizliğin sebebi, kapitalist sistemin ta kendisidir. Kapitalizm; faizci ve ısracı tutumuyla, işsizliği çözmez ve dengede tutucu bir özelliğe sahip değildir.

Kapitalist bir ekonomi, her zaman, istihdamı yüksek seviyede tutamaz. Durgun bir piyasada üretken kaynaklar ısraf edilir ve milli gelir düşer. Üretkenlikteki bu kayıplar bir yarı, uzun süreli kitlesel bir işsizlik, bir ekonomik sistemin maruz kalabildiği en tehlikeli sosyal bir hastalıktır.

Kapitalist ekonominin çözüm getirmeyen teklifleriyle birlikte, sosyalist ekonomik sistemde, insan tabiatına ters düşen ve uygulamada üretken kaynaklar felsefesiyle işsizlik meselesinin çözümünde aciz kalmaktadır. Zaten bu tutumuyla sosyalizm, insanların büyük bir baskı altında tutulmaktadır. Baskı ve zulüm üzerine kurulan bir sistemden fayda beklenebilir mi? Onun için sosyalist sistemde, çalışanların hepsi ezilenler olarak, haksızlıkla baş başa kalmaktadırlar.

İslam ekonomisine gelince: İslam ekonomisi, mevcut ekonomik kaynakları en iyi değerlendiren ve insanlara adilane bir şekilde dağıtım yapan, faize ve ısrarla yer veremeyen vehşisiyle, işsizliğe kesin bir çözüm getiren özelliğe sahiptir. İslam ekonomisinde, kaynak ısracı yoktur. Tasarruf terbiyesi sağlandığı için, yatırımlar dengeli biçimde ve işsizliği çözümü ölçüde gerçekleştirilir. Bu şekilde, tam istihdam sağlandığı gibi mağdur, güçsüz ve sakat insanlar kendi haline terk edilemez. Bu konuda devlet ve fertler bir sorumluluk altındadırlar. Ayrıca İslam ekonomisinde, kapitalist sistemde olduğu gibi "Devresel Ekonomik Buhanlar" ve "iflas" olayları yaşanmaz.

İşsizlik meselesinin umumi vehşisi böylece ortaya koyduktan ve konuya dünya ülkeleri ve ekonomik sistemler açısından baktıktan sonra, Türkiye'deki işsizlik meselesine bakalım.

Türkiye'de İşsizlik

1923 yılında İzmir'de düzenlenen "Birinci Türkiye İktisat Kongresi"nde sunulan tebliğler ve alınan kararlar başta olmak, 1981 yılında yine İzmir'de düzenlenen "İkinci Türkiye İktisat Kongresi"nde sunulan tebliğler ve alınan kararlar dahil olmak üzere bugüne kadar, işsizliği çözümü köklü politikalar ortaya konulmamıştır. Uygulanan planlı kalkınma dönemi politikaları da işsizliğe çözüm getirememiştir. Bunu sonucu olarak Türkiye'de işsizlik, aştırmış güç ve vahim boyutlara ulaşmıştır.

Günümüz Türkiye'sinin en önemli sosyal meselesinin işsizlik olduğunda hiç şüphe yoktur. 1960'lardan sonraki planlı gelişme döneminde ne işsizliğin tespiti, ne de işsizliği önlemek için izlenecek

istihdam politikalarını aramada ve geliştirmede yeterli çalışmalarını yapılabildiği söylenebilir. Gerçekten Türkiye'nin işsizlik meselesi, her sosyal ve ekonomik analize başlanırken adeta içi boş bir kalıp halinde tekrarlanan, bir söz haline dönüşmüştür. Diğer bir deyişle, bugün Türkiye'de önemli hacimde ve gittikçe artan işsizlik bulunduğu yaygın olarak bilinen bir gerçekse de işsizliğin büyüklüğü, niteliği ve işsizlikle mücadele hususundaki tedbirlerin neler olabileceği hâlâ açıklığa kavuşmamıştır.

Ülkemizde, plânlı kalkınma döneminde işsizlikle ilgili olarak izlenen politikalar şöylece özetlenebilir:

Birinci Beş Yıllık Plân gelir artışı hedefine göre düzenlenmesine rağmen, bir yan hedef olarak istihdama önem vermiştir. İkinci Beş Yıllık Plân, istihdam konusunda bir yan hedef dahi koymamış olup, kalkınmayla beraber istihdam meselesinin bir bakıma kendiğinden çözüm yoluna gireceği anlayışını taşımaktadır. Gerek birinci, gerek ikinci beş yıllık plân, uygulamaları ile işsizliğin azalacağını varsamıştır. Üçüncü plân istihdam meselesine bir çözüm getirmek konusunda girmemiştir. Ancak 1955'de işsizliğin açıklanamayan bir biçimde ortadan kalkacağı tahmini yapılarak mesele noktalanmıştır. Bu uygulamaların bir sonucu olarak işsizlik, plânlı kalkınma dönemlerinde de artış göstermiş ve işgücü arzı ile istihdam arasındaki fark devamlı büyümüştür.

Birinci plân döneminde bu fark, meselâ 1962 yılında 900 bin iken 1972'de 1 milyon 60 bin dolayına ulaşmıştır. Böylece birinci ve ikinci plân döneminde, Türkiye'de işgücü her yıl 400 bin civarında artış, fakat bunlardan sadece % 50'sine iş bulunabilmiş, 1961'den itibaren her yıl 100 bin dolayında işçi yurt dışı istihdama yönelmiş halde ülkemizde işgücü yığınları üreten bir biçimde istihdama sokulamamıştır.

Üçüncü beş yıllık plân döneminde hatta işgücü fazlasının plânda öngörülen büyüklüğü aştığı anlaşılmaktadır. Nitekim 1977 yılı için 1 milyon 800 bin kişilik bir işgücü fazlası tahmin edildiği halde, bu miktarın 1978 yılında 2 milyon 250 bin kişi dolayına yükseldiği hesap edilmiştir.

Dördüncü beş yıllık plân döneminde, plân uygulaması sonucu işsizliğin, yani işgücü fazlasının azalacağı öngörülmesi olmasına rağmen, yatırımlardaki gerileme eğilimi ve ıflas olayları karşısında işsizlik, aşılması zor bir duruma gelmiştir.

"24 Ocak 1980 Kararları'nın uygulandığı 1980, 1981 ve 1982 yıllarına ait işsizlik rakamları da büyük artışlar göstererek dikkat çekici olmuştur. Türkiye ekonomisi tarihine başarısız bir politika olarak geçen "24 Ocak 1980 Kararları" geride büyük işsizler ordusunu bırakmıştır.

12 Eylül 1980'de yapılan askeri müdahale ile gelen hükümette işsizliğe bir çözüm getirememiştir. 12 Eylül hükümetinin görevi 1983'e kadar sürdü. 1983'de genel seçimine girdi. Kısa bir ara dönemden sonra ülke yine seçime iş başına gelen hükümetlerce yönetilmeye başlandı. 1983'den beri iş başına gelen hükümetler de, işsizlik meselesini programlarına almalarına rağmen ne yazık ki gerekli çözümü bulamamışlardır.

Türkiye'de, 5 Nisan 1994'de ve 21 Şubat 2001'de meydana gelen ekonomik krizler de ıflas olayları yaşanmıştır. Ekonomik krizler sonucu işlerini kaybeden çoğu esnaf ve iş sahipleri işsizler kervanına katılmışlardır. Türkiye'de uygulanan yanlış ekonomi politikaları ile işsizlik daha da derinleşmiştir.

Türkiye, büyük bir işsizlikle karşı karşıyadır. İşsizlik sürekli artıyor. Hükümetlerin iyi niyetli çabaları olsa da, işsizlik meselesi çözülemez. Türkiye'de işsizlik meselesi, dün olduğu gibi bugünde çözüm bulunamayan bir sosyal mesele olarak ortada beklemektedir. Hükümetler ile iş adamlarının el birliği yaparak işsizliğe köklü bir çözüm yolu bulmaları gerekir.

İşsizlik ve Güçler

Türkiye'deki yatırımların ülke geneline dengeli bir biçimde yapılmaması ve yeterli düzeyde olmaması, fabrika ve işyerlerinin ihtiyaca göre plânlı bir biçimde açılmaması işsizliği artırmaktadır. Çalışabilecek durumda olduğu halde, iş bulup çalışamayan işsizler ekonomiyi de yük olmaktadır.

Bir ailede çalışan insan sayısı az, ama tüketiciler çoğunlukta olduğu zaman, o ailede buzur bozulur. Artan nüfusa oranla yatırımların az olması nedeniyle büyük bir işsizlikle karşı karşıya kalmaktadır. Bu durum ülke ekonomisini olumsuz yönde etkilemektedir. Ayrıca işsizlik sosyal patlamalara da neden olmaktadır.

Köylerden ve küçük yerleşim birimlerinden şehirlere gelenler ile bölgesel güçler nedeniyle göç alan kentlerde bütün dengeler bozulmaktadır. Güçler nedeniyle kentleri çepeçevre saran varoş kentler oluşmaktadır. Kırsal kesimlerden kentlere gelen insanlar zaman içinde iş bulamayınca sosyal patlamalar meydana gelmektedir. Kentlerin geçekünde semtlerine yerleşen bu insanlar, işsizlik nedeniyle açlık, yoksulluk ve yokluğa başbaşa kalmaktadırlar.

Diyarbakır'dan, Van'dan, Adıyaman'dan İstanbul'a, Antalya'ya, Mersin'e, Adana'ya, Kayseri'ye, Konya'ya göç edip gelen insanlar, geldikleri yerlere daha büyük problemleri beraberinde getirmektedirler. Bu nedenle Diyarbakır'ın, Van'ın, Adıyaman'ın meseleleri çözülmeyi süreci, İstanbul'un, Antalya'nın, Mersin'in, Adana'nın, Kayseri'nin, Konya'nın meseleleri çözülemez.

Türkiye'de, tarımla uğraşan çiftçiler ve hayvancılık yapanlar desteklenerek köylerden kentlere alan göçünü önlemektedir. Göç veren illere gerek sanayi, gerekse tarımsal yatırımlar yapılarak işsizlere iş bulunursa göçünü önüne geçilir olur. İnsanlar, işsizlik nedeniyle köylerinden, beldelerinden, ilçelerinden, kentlerinden ve topraklarından göç edip başka yerlere gitesinler.

Yatırım projeleri hazırlanırken, herkesin kendi bulunduğu yerde iş bulmasına yönelik olarak yatırımlar yapılmalıdır. Göç nedeniyle kentlerdeki nüfusun artması işsizliğin de artmasına sebep olmaktadır. Göçün ve işsizliğin önlenmesi için küçük yerleşim birimlerini içine alan bölgesel yatırımlara öncelik verilmelidir.

İşsizliğin Çözüm Yolu

İşsizliğin çözümü için toplum temelden sarsan bütün haksızlıkların ortadan kaldırılması şarttır. Ondan sonra da tasarruf terbiyesini sağlayarak, yatırım tercihlerini hızlandırmak gerekir.

Yatırım tercihleri yapılırken iç tüketim taleplerine cevap verecek ve ihracatı artıracak malların üretimi esas alınmalıdır. İsraf ve lüks üretim modellerine yatırım izni verilmemelidir. Müteşebbislerin devamlı olarak yatırım yapılabilmesi için ekonomik durgunluğu bertaraf etmelidir.

Tam istihdamı sağlamak ve dengede tutabilmek, ancak ülke ekonomisini devamlı olarak yatırım yapabilen canlılıkta tutmakla olur. Bu ana prensiplerle beraber şu tedbirler de almak lazımdır:

- 1) Bölgesel sanayi yatırımlarının yaygınlaşması ile büyük şehirlere göçün önlenmesi
- 2) Alt yapı yatırımlarına öncelik vererek güçlüklerin ve darboğazların giderilmesi
- 3) Bazı dalarda emek yoğun olan teknolojilere ağırlık ve öncelik verilmesi
- 4) Faiz politikasından vazgeçilmesi ve israfın önlenmesi
- 5) Ağır sanayinin teşkili ile yerli hammadde kaynaklarımızın işletilmesi. Ağır sanayinin kuruluğu işsizliği kökünden çezecek tek çaredir.
- 6) İhracatın artırılması
- 7) Ayrıca yurt dışındaki işçi meselelerinin çözümü de, Türkiye'de yurt içi işsizliği giderecek bir tedbir olarak ciddiye ele alınmalıdır.

DİPNOTLAR:

- Karaman, Hayrettin, İslâm'da İşçi-İşveren Münasebetleri, Marifet Yayınları, İstanbul, 1981, sh:118
- Cumhuriyet Dönemi Türkiye Ekonomisi, Akbank Kültür Yayını, İstanbul, 1980, sh:676-677
- Irving S., Friedman, Enflasyon, İktisadi Yayınları, 1981, sh:47
- Mannan, Prof. M.A., İslâm Ekonomisi, Fikir Yayınları, İstanbul, 1980, sh:63
- Cumhuriyet Dönemi Türkiye Ekonomisi, Akbank Kültür Yayını, sh:673-674

Pegasus'la
Konya'dan İstanbul'a
her gün
uçtukça uçuyoruz...

Haftada
tam
17 sefer

vergiler
dahil

53⁹⁹
TL
'den
başlayan
fiyatlarla

İstanbul Sabiha Gökçen bağlantılı yurt dışı hatlar;
AMSTERDAM BASEL BERLIN BRÜKSEL DÜSSELDORF
FRANKFURT KOPENHAG KÖLN KRASNO DARLEFKOSA
LONDRA MÜNİH PARİS STUTTGART VIYANA ZÜRİH

flypgs.com

Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı TOBB Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Üzülmek: Makinelet Dergisi'nin Mayıs ayı sayısına konuk oldu. "Ayn Konuğu" bölümünde Konya'daki sektörlerin durumundan Türkiye ekonomisine kadar geniş bir yelpazede değerlendirmeler yapan Üzülmek, Ali Bayarlar'ın sorularını cevapladı. Makinelet Dergisi'nde yer alan raporajın tamamını naklediyoruz.

Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı
Hüseyin Üzülmaz:

“Konya sanayisinin lokomotifi makine imalat sektörüdür”

Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı Hüseyin Üzümler ile Türkiye ekonomisinde yaşanan gelişmeleri ve Konya'nın genel imalat sanayindeki konumunu ve yatırımcılara sunduğu avantajları konuştu. Konya'nın Türkiye ekonomisi ve sanayisinde bir yere sahip olduğunu belirten Üzümler, ekonomide son 10 yılda yaşanan olumlu gelişmelerde Konya'nın da ciddi bir paya sahip olduğunu ifade ediyor. Konya sanayinde çok güçlü olan 6-7 sektör bulunduğunu söyleyen Üzümler, başta tarım makineleri olmak üzere makine imalatı, otomotiv, döküm, gıda ve ayakkabı sanayilerinin Konya'da önemli bir paya sahip olduğunu belirtiyor.

Konya'da çok geniş yelpazede makine imalat sanayisinin bulunduğunu aktaran Özülmek "Tarımı da içine kattığımız zaman Konya'nın lokomotif sektörü makine imalat sanayidir. Tarım makineleri ihracatın yüzde 65'ini Konya yapıyor. Bu da hangi noktada olduğunu gösteriyor. Konya'nın müteşebbis ruhu her alanda makine üretmeye elverişli bir konumdadır" diye konuşuyor.

Konya'nın yatırımcılara da ciddi avantajlar sunduğunu da söyleyen Üzümler, teşvikte üçüncü sırada bulunan şehrin, yoğun şekilde yatırımcı talep ettiği vurguluyor. "Konya'da arazi fiyatları çok uygun, kalifiye ve yetmişim eleman gücü var, sanayi anlayışı var. Ulaşımda sıkıntı yok" diyen Üzümler, Türkiye konseptinde sanayinin İstanbul ve Bursa'dan çıkarılması hedef doğrultusunda da Konya'nın öne çıktığını anlatıyor.

Türkiye ekonomisinin son 10 yıllık periyotta nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye 2007 başından itibaren bir kriz yaşıadı. Bu kriz süresince Türkiye'de bazı yapısal reformlar gerçekleştirildi. Bankacılık, finansla ilgili bazı düzenlemeler oldu hatırlanacakları üzere. Daha sonra Türkiye'nin şansı olan tek başına bir iktidar geldi. Bu iktidar döneminde Türkiye üst üste beştağınmız ekonomisinde en büyük 16'ncı ekonomik oldu. Bunlar son derece iyi gelişmelerdi. Ancak özellikle son bir buçuk yıldır dünyayı saran global ekonomik kriz Türkiye'yi de elbette belki beklenin daha altında olmak üzere etkiledi. Dünya da ekonomide en az etkilenen diyoruz ama bir noktada baktığımızda küçülmeyi en çok yaşanan ülke oldu. Nedeni de Türkiye son yıllarda ihracata dayalı bir büyüme modeli seçtiği için global ekonomik krizin yarattığı netice ister istemez gelişmiş ülkelere ihracatımızı yüzde 35-40'lara varan bir düşüş yönünde

İmalat sanayi olarakda özellikle 2023 yılı için önemli hedefler belirlendi. Bu hedeflere ilerleme yolunda atılan adımları ve bundan sonraki süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?

2023 için ihracatta, üretimde millî gelirden vs. çeşitli hedefler var. Ama dünya ülkesi olacaksak bu aşkımızdan sahaya kadar olacak dedi. Biz şun

dünya ülkesiyiz, dünyanın 16'nı geliştirmiş ekonomistiyiz. Mütteahhüt sektöründe dünyada Çin'den sonra ikinci sıraya oturmuşuz. Makine imalat sanayinde önemli bir noktaya gelişmiş. OECD ülkelerine, gelişmiş ülkelere teknolojiyi ihracatı yapabilecek durumdayız. Üretimimizin yüzde 90'ına aşkın kısmı sanayi ürünü. Bu Türkiye'nin dünyada geldiği nokta. Ama 2023 için sürekli kendinizi hedefler koymamız gerekir. Bu hedeflere varabilmeniz içinde çalışmamız gerekir. 2023'te ihracattan 500 milyar dolar hedefi kovunca bu

hedef doğrultusunda üretimi artırarak, girmedikimiz ülkelere ihracatta girmemiz gerekir. Afrika'nın orta kısımları, Güney Afrika, Çin ve Hindistan ihracatta mutlaka girmemiz gereken bölgeler. Ama Türkiye bölgesini iyi değerlendirilebiliriz. 2023'e kadar Avrupa'nın Ortadoğu'nun en büyük otomotiv üssü konumuna gelebilir. Zaten dünyada konsept olarak turizm de çok iyi bir konumdayız. Yeni gelişen pazarlar kavşaklarında sağlık turizmi de plana çıkarmamız gerekir. Bunları yaparsak 2023'te dünya yaşamaya ve kendilerini kaynaklanan problemler olmaksızın hedeflerine varır. Yarması için gayret sarf eder. Dünyadaki bu ABD kaynaklı krizi kimse beklemiyordu. O bir anda patladı ve komşuda yangın çıkarsa siz de etkiler. Özellikle evimiz bitişse... kaldı ki global dünyada evler anı anı olmasın mümkün değil. Bu krizden en az etkilenen ülkeler hangileri dedinizde, global ekonomiyi entegrasyonu olmayan ülkeler önümüzde çok. Bunlar dünya ekonomisine kapalı ülkeler. Ben global bir kriz yeniden yaşanmaza ve Türkiye kendi içinde kayma etmezse bu hedeflere ulaşacağımıza inanıyorum. Dünyadaki masır medeniyetler seviyesi dedinizde ekonomik seviyelere ulaşabilmemiz için de demokrasiyi son derece özümsemiş olmamız gerekiyor.

Bu çevrede Konya sanayisini nasıl bir yere konumlandırabiliriz?

Konya'nın ekonomik olarak aldığımızda 4-5 alanda değerlendirilir. Konya çok karakteristik özellikleri olan bir bölgedir. Coğrafyada Türkiye'nin en büyük şehri. Herkese sordüğümüz zaman Konya'ya gelmişse, görmüşse kişiler bir tarım şehri olarak değerlendirir. Doğrudur. Konya bir tarım, hayvancılık, sanayi ve turizm şehridir. Gelecekte ki hedefimiz var; biri gerçekleştirmek istadında, Konya bu saydıklarımız arasında bir eğitim şehri ve bir enerji şehri olacaktır. Zaten Türkiye'nin en büyük tarım şehridir. Tarım deyince sadece hububat, buğday, arpa değil. Suyla tarıma geçirildiğinde beri Türkiye'deki şekeri üretimi yüzde 35-40 oranında, Konya da dört tane şeker fabrikası var. Tabi bu şeker fabrikalarının olması şekeri mamulleri sektöründe de geliştirmiştir. Tarımda özellikle Konya'yı yönelik sebze, meyve geliştiren. Bunlar sanayiye yöneliyor. Hayvancılıkta Türkiye'nin önemli bir potansiyeline sahip. Turizm dedik, turizm denilince bizim ölümüz var; ama denizimiz yok. Bir deniz turizminden bahsetmiyoruz. Tarih, kültür ve inanç turizminden bahsetmiyoruz. Konya insanlık aleminin tespit edilen en eski yerleşim birimi. Birçok medeniyet üzerinde yaşadığı bir şehir. Dünyada bilimsel bakımdan en önemli müzelerden biri Mevlana Müzesidir. Mevlana'yı herkes tanır. Bunun turizme etkisi var. Bunun yanında önemli sektörler olacak olan alanlardan birincisi eğitim sektörü. Tarihinde Konya eskiden bir eğitim şehriymiş. Konya'da mevcut üç üniversiteye bir dördüncüsü daha eklenecek. 100 bini aşkın üniversite öğrencisi olan bir şehir. Bunun yakın bir zamanda 150 bine çıkacağını tahmin ediyoruz. İlave üniversitelere bu 200bine çıkacaktır. Nerede ise orta büyüklükteki bir Türkiye vilayeti kadardır. Diğer önemli olacak bir alan da enerji. Yenilenebilir enerji dedinizde, sorunuz enerji dedinizde özellikle güneş enerjisinden enerji üretimi konusunda Türkiye'nin en verimli alanı Konya'nın bozkır topraklarıdır. Gelecekte Güneş enerjisinden Elektrik üretimi noktasında Türkiye'nin enerji merkezi haline geleceğini inanıyoruz. Bütün bunları koyduğumuz zaman Konya, Türkiye ekonomisinin çok önemli temel taşlarından biridir.

Krizin Konya Sanayine etkileri neler oldu?

Başta ihracata dayalı gelişmiş ülkelere üretim yapan firmalarda etkilenenler oldu. Ama biz Konya sanayisi olarak çok fazla etkilenmedik. Desek yer var. Sadece bizim şehrimizde etkilenen sanayi grupları içerisinde yatırım yapıp, krizde Pazar paylarından sapsız olan firmalarda sorun oldu. Bankalarla sıkıntılar yaşandı. İkinci bir sıkıntı ise, global ekonominin değişim ve dönüşüm sürecinden kaynaklanan küçük esnaf gruplarında sıkıntı oldu. Ama Türkiye'de bir kriz olduğu zaman biz İstanbul, Bursa, Gaziantep kadar anında etkilenmeyiz. Konya bu konuda biraz daha sağlam yapıldır. Bursa'da fabrikaların yüzde 100 kapatıldığı dönemde burada hiç kapatılmadı. Bir de Konya sanayicisi zorda kalmadığı sürece krediyi yansımaz. Öz sermayeye dayalı bir büyüme tercih eder. Elbette bunun avantajları ve dezavantajları tartışılabilir. Ama bu noktada belki az etkilenenlerden bir tanesidir. Krizin etkileri şimdi yavaş yavaş toparlanmaya başladı. Kısa sürede de daha iyi bir recovery geleceğini düşünüyorum.

Osman ve diğer kuruluşlarla birlikte yerel yönetimler olarak ne tür önlemler aldınız?

Biz Konya Ticaret Odası olarak diğer odalarla beraber şirket yönetimiyle ilgili bazı çalışmalar yaptık. Bu krizle mücadele etmenin onları ve işletmelerin, yamaların gereklerini ilgili bazı şeyler ortaya koyduk. Ayrıca ihracatı dayalı büyüyen üyelerimiz için yeni Pazar hedefleri ortaya koyduk. Biz daha önce Oda olarak Asya ülkelerine geziler yaptık. Bu dönemde Afrika, Ortadoğu ve Asya ülkelerine geziler yaptık. Bu olarak banka değiliz ki üyelerimize kredi verelim. Ama onlarında bu sıkıntılarla nasıl başlaabileceği ile ilgili bankalarla çalışmalar yaptık. Küçük çapta kredi çalışmamız oldu ama bunlar daha çok gününbirlik tedavi amaçlı oldu. Büyük çapta yatırım kredileri veya uzun vadeli işletme kredileri konusunda da olara bir şey yapamamız zaten pek mümkün değildi. Ama üyelerimizin krizi en az etkileye atlatılması için yapılabilecek her şeyi

yapmaya çalıştık. Bunu Türkiye'nin her yerindeki odalarda yapıyor.

Rakamsal olarak oranlarsak Konya ihracatı genel ihracat içinde ne kadar paya sahip?

Bunu rakamsal olarak tespit etmek açıkçası zor. Mesela Konya Türkiye ihracatının yüzde 1'ini gerçekleştiriyoruyor. Ama bunu gümrüklerde aldığımız rakamlara göre diyorum. Bu yolla Konya'nın ihracatının tamamını tespit etmemiz mümkün değil. Çünkü Konya bir liman kenti ya da sınır kenti değil. Türkiye'deki bürokratik işlemlerden dolayı Konya'da üretilen pek çok ürün direk Konya'dan ihraç ediliyor. Örneğin, geçen yıl Şırnak'ta sanayi mamulleri ihracatı 800 milyon dolar. Ancak Şırnak'ta sanayi yok ki. Konya'dan Irak'a ürün ihraç eden kişinin ihracatı Bina Gümrük Kapısı'nda işlem gördüğü için Şırnak ihracatına yansıyor. Ya da makine üretiliyor ve Mersin Limanı'ndan ihraç ediliyor. Mersin'e yansıyor. Bizde bu şekilde tespit ettimiz zaman Türkiye'nin ihracatının yüzde 2-2.5 civarında bir kısmını yapıyoruz.

Konya sanayi içinde makina imalat sanayini değerlendirir misiniz?

Biz sanayiye yapısal olarak inlediğimiz zaman, Konya sanayisinin çok güçlü olduğu 6-7 sanayi dalı vardır. Başta; tarım makineleri sanayi, içme suyu makine imalat sanayi, iç otomotiv sanayi, diğer metalurji ve dokum sanayi, gıda sanayi, ayakkabı sanayi gelir. Bunlar önemlidir. Konya'da. Tarımı da içine kattığımız zaman Konya'nın lokomotif sektörü makine imalat sanayidir. Tarım makineleri ihracatının yüzde 65'ini Konya yapıyor. Bu da hangi noktada olduğumuza gösteriyor. Yani çok geniş yelpazede bir makine imalat sanayi var. Biz Türkiye'de makine imalat sanayinin önemli bir noktasında olduğumuza biliyoruz. Konya'nın mütepebbis ruhu her alanda makine üretmeye elverişli bir konumdadır. Ve tarım makineleri ile beraber aldığımız Konya'nın temel sektörü makine imalat sanayidir.

Konya gerek yerli gerek yabancı yatırımcıya ne tür avantajlar sunuyor?

Biz bununla ilgili bir çok çalışma yaptık ve çeşitli avantajlar sunuyoruz. En son, mesela otomotiv sanayi ile ilgili bazı şeyler yaptık. Türkiye'de teşvik alanında üçüncü sırada yer alıyor Konya. Arazi fiyatları çok uygun, kaliteye ve yetiştirme eleman gücü var, sanayi alanları yeterli. Ulaşım sıkıntısı yok, bir çok avantajı var. Bu avantajlarla birlikte yatırımcı talep ediyoruz. Ayrıca temiz enerjiye ulaşmada sosyal, eğitim düzeyinde Konya iyi bir durumda. Türkiye konsine baktığımızda sanayi İstanbul dışına çıkarılmak isteniyor. Bursa Valisi mesela sanayi ile ilgili "Bana gelmeyin. Ben turizme ağırlık vereceğim" diyor. İster istemez bu şartlarda bizi cazip hale getiriyor.

Ar-Ge ve inovasyon çalışmaları konusunda genel durumu ve Konya'yı nasıl görüyorsunuz?

Ar-Ge ve inovasyon çalışmaları konusunda firmaların bilgilendirme ve yönlendirme olarak bir şeyler yapmaya çalışıyoruz Oda olarak. Ancak, her firma bunu kendi capında yapmaya çalışıyor. Yamları gerektiğini önemli anlamıya çalışıyor. Böyle baktığımızda AR-GE konusunda Türkiye'deki Teknokentler içinde Selçuk Üniversitesinin teknokenti üçüncü sırada. 120 tane firma burada Ar-Ge yapıyor. Ar-Ge teşvikleri de zaten son birkaç yılda ciddi oranda artırıldı. Bu rakamlarla ilgili bir kanun tasarı da mecliste görüşüldü. Bunlara baktığımızda da Türkiye'nin Ar-Ge ve inovasyonda da iyi şeyler yapacağını düşünüyorum. Firmalara AR-GE yaparak bünyelerine özellikler katabileceklerini söylüyoruz ve burada da iyi neticeler alıyoruz.

Krizler ilgili dip nokta olarak hep 2010'un ilk yarısı konuşulur. Siz buna katılıyor musunuz, sizce ne zaman iyileşme başlayacak?

Krizin dip noktasını geçtiğimiz kanaatindeyim. Hatta yüzde 50 daha yukarı geldiğimiz düşünüyorum. Önümüzdeki dönemde Türkiye'nin krizden başka sorunları sıkıntı yaratılabir bunları konuşmama lazım. Ama Türkiye'nin önündeki en büyük engel, demokrasiye yansıma sıkıntılarıdır. Türkiye'de yatırımlar noktasında işsizlik gere bilacak çözümler üzerinde çalışmalıdır. Bu sorunu çözmemiz gerekir. Türkiye'nin en önemli sorunu işsizlik. Şuan 1 yıl öncesine göre çok daha iyiyiz. Ama 2006-2007 seviyeleri belki de hiç kalamayacak. Dünyadaki ticaret hacminde daralma var. Dünya ticareti 5 yılının dolardan 14 trilyon dolara çıktı. 20 trilyon dolar çıkarsa işler çok iyi olacaktır. Burada mevzuatları iyi değerlendirip buna göre hareket etmemiz gerekiyor. Şuan da dipten çıkış çok oldu yani.

Konya'da işsizlik oranı ne kadar?

İşsizlik oranı Türkiye ortalamasına yakın. Ama kaliteye eleman konusunda sıkıntı var. Herkes yetiştirme eleman arıyor. Türkiye bir an önce Anayasa'da eğitimde sivilleşmesi lazım. Bu noktada da mesleki eğitime yönelmemiz lazım. Bugün ülkede iyi şeyler yapıyoruz. Mesleki eğitime ilgili yeni çalışmalar yapıyoruz ve Türkiye mesleki eğitime yüzde 30'len geçmesi gerekir ki olumlu sonuçlar alabilsin. Bence şu anda Türkiye'de 1.5 milyon yetiştirme elemanı ihtiyaç var.

ÜLKE PANORAMA

Hindistan

India

Resmî Adı:

Hindistan Cumhuriyeti

Yönetim Şekli:

Parlamentar Federal Cumhuriyet

Başkent:

Yeni Delhi

Yüzölçümü:

3.287.590 km²

Nüfus:

1.129.866.000 (2007)

Dil:

Hindu, İngilizce, Urduca, Mavati, Malayalam, Tamil, Kannadi, Kasmiri, Gujradati, Bengali, Telagu, Punjabi, Assamese

Din:

Hindu (%80,5), İslam (%13,4), Hristiyan (%2,3), Sih (%1,9), diğer (%1,8)

Para Birimi:

Hindistan Rupisi (INR), 1\$ = 41,487 INR

Doğal kaynakları:

Kömür, demir, manganez, mika, boksit, titanyum, krom, doğalgaz, elmas, petrol, kireçtaşı

“Hint Vadisi medeniyeti dünyanın en eski medeniyetlerinden birisi olup, 5000 yıl öncesine kadar uzanmaktadır. MÖ

1500 yıllarında Aryan kabilesi ülkeyi Kuzey batıdan istila etmiştir. Eski Dravidian yerleşikleri ile birleşerek klasik Hint kültürünü yaratmışlardır. Arap baskınları 8. yüzyılda başlamış ve 12. yüzyılda Türk baskınlarına maruz kalmıştır. 15. yüzyılın sonuna doğru da Avrupalı tüccarların istilası devam etmiştir. 19. yüzyıla kadar İngiltere Hindistan'ın bütün topraklarının politik kontrolünü ele geçirmiştir. Dünya savaşlarında İngiliz ordusundaki Hint silahlı kuvvetleri önemli bir rol oynamıştır. İngiliz kolonileşme hareketine karşı şiddet içermeyen direnme ilk olarak Mohandas Gandhi ve Jawaharlal Nehru tarafından başlatılmış ve 1947 yılında bağımsızlıklarına kavuşmuşlardır. Yarı kıta Laik Hindistan ve daha küçük bir devlet olan Müslüman Pakistan devleti şeklinde ikiye bölünmüştür. İki ülke arasında devam eden savaşlar 1971 yılında sonlanmış ve Doğu Pakistan'da Bangladeş diye adlandırılan ayrı bir devlet kurulmuştur. Ekonomik yatırımlarında ve üretiminde kazanımlar elde edilmesine rağmen, ülkenin Pakistan ile Keşmir üzerine kronik düzeyde tartışmaları vardır. Ayrıca çevre kirlenmesi, aşırı derecedeki açlık ve fakirlik ile birlikte etnik ve dini konularda sorunlarla meşgul olmaktadır.

”

NÜFUS VE SOSYAL HAYAT

Dünya nüfusunun %15'ine sahiptir. Nüfusu 889.700.000'dir. Nüfusun %20'si şehirlerde, %80'i köy ve kırlarda yaşar. Halk, beş ayrı etnik gruptan meydana gelmiştir. Bunlar Dravitler, Aryalar, Hindular, Tibet-Çin, Moğollar ve Müslümanlardır.

Resmî dili Hintçe olmasına rağmen, 850 çeşit dil vardır. Yazışmalarda İngilizce kullanırlar. Hindistan 27 eyaletten meydana gelmiş olup, her eyaletin kendi resmî dili vardır. Hindistan anayasasında kabul edilen resmî dillerden bazıları şunlardır: Hindu, Urdu, Pecabi, Marathi, Bengali, Gujarati, Oriya, Assamese, Keşmir dili, Sindhi, Sanskritçe, Telugu Tamil, Kanada, Malayam dilleri. Bu dilleri kullanan insanlar arasında anlaşmak için ya Hindu dili veya İngilizce kullanılır.

Nüfus sayısı bakımından dünyada Çin'den sonra ikinci sırayı alır. Nüfus fazlalığı sebebiyle Hindistan'da hayat seviyesi çok düşüktür. Halkın büyük çoğunluğu açlıkla karşı karşıyadır. Bunun yanında Hindu'ların inegî kutsal sayması, ineklerin kesilmesine engel teşkil etmekte, bu da besin yetersizliğine sebep olmaktadır. İnek kesimi Hindu'larla Müslümanlar arasında birçok kavgalara sebebiyet vermektedir. Elde edilen tarım ürünleri artan nüfusa cevap verememektedir. Nüfusu meydana getiren etnik gruplar arasında devamlı sokak kavgaları olmaktadır. Bu kavgalar özellikle Müslümanlarla Hindu'lar arasında cereyan etmektedir. Müslümanların bu ülkedeki varlıklarını tarih boyunca bir türlü ilerlerine sindirememiş olan Hindu'lar, her fırsatta bir bahâne ile Müslümanlara saldırmakta ve kanlı çatışmalara sebep olmaktadır. Müslümanların kurban bayramında inek kurban etmeleri, bu bahanelerin en çok öne sürülenidir. Hindistan hükümetleri de takip ettikleri politikaların, etnik ve kültürel yapılarını içebî olarak bu çatışmalara çok defa ya seyirci kalmakta veya Müslümanların aleyhine uygulamalar yapmaktadır. Böylece tarih boyunca Hindistan'a hâkim olan Müslüman devletlerinin, bıraktıkları İslâm ilimleri ve kültürünün gün geçtikçe unutulup yok edilmesine sebep olmaktadır, tarihi İslâm mekâmlerinden olan Hindistan'ın bu vasfının ortadan kaldırılmasına çalışılmaktadır. Aryalar zamanından beri uygulanan kast sistemi, ancak 1975'te çıkarılan bir kanunla kaldırılmış, fakat köylüler yine iyi bir hayat seviyesine ulaşırlanmamıştır. Kast sistemi aslında bir dayanışma birliği olarak düşünüldüğü hâlde tatbikatta birçok insanın köle gibi çalışmasına sebep olmuştur.

SİYASİ YAPI

Bir eyaletler birliği olan Hindistan, Parlamenter Hükümet sistemi ile başlamış, laik ve demokratik bir Cumhuriyettir. Hindistan politikası 26 Kasım 1949'da Kurucu Meclisçe kabul edilen ve 26 Kasım 1950'de uygulamaya konan Anayasa kuralları dahilinde belirlenir. Cumhurbaşkanı, Birlik Yönetimi'nin anayasal başkanıdır. Gerçek yönetim gücü ise Başkan başkanlığındaki Bakanlar Konseyi'ndir. Anayasanın 74 (1) maddesi Cumhurbaşkanı'nı yardım etmek ve tavsiyelerde bulunmak üzere bir Bakanlar Konseyi bulundursun ve Cumhurbaşkanı'nın çalışmaları bu konseyin tavsiyelerine göre hareket etmesi gerektiğini öngörür. Bakanlar Konseyinin tümü Lok Sabha'ya (Halk Meclisi) karşı sorumludur. Eyaletlerde yönetim başı, Cumhurbaşkanı'nın temsilcisi olarak Validir. Ancak gerçek yönetim gücü Bakanlar Konseyi'ne başkanlık eden Başbakan'dır. Bir eyaletin Bakanlar Konseyi tümüyle eyaletin seçilmiş yasal meclisine karşı

sorumludur. Yasal gücün Parlamento ve Eyalet Meclisleri arasındaki paylaşımını Anayasa belirler. Anayasayı değiştirme yetkisi de Parlamentodadır. Birlik Yönetimi, Cumhurbaşkanı, Cumhurbaşkanı Yardımcısı ve Cumhurbaşkanı'na yardım edip tavsiyelerde bulunmak üzere Başbakan başkanlığındaki Bakanlar Konseyi'nden oluşur.

EKONOMİK DURUM

1990 yılından itibaren Hindistan ani ve uzun soluklu bir ataka kalkmıştır ve ülke son 15 senedir Asya'da ekonomik büyüme ve kalkınmasını sürdüren bir ülkedir. Hindistan 1994 yılından bu yana yılda ortalama yüzde 7 gibi bir olağanüstü büyüme hızına ulaşmıştır. Önümüzde ki on yıl da Asya ekonomisinde ilk üç ülkeden biri olma yolunda ekonomik reformlarını gerçekleştiren bir ülkedir.

Hindistan, 300 milyon orta gelirli nüfusu ve insan kaynaklarında ki kalite artımı ile birlikte, aynı zamanda küresel ekonomide büyük bir pazar ortamı sunan bir ülkedir. 2007 yılı sonu itibarıyla 2006 yılı sonu verilerine göre GSYİH hasılasını %9,2 artırmayı başarmıştır. Enflasyon oranı 2006 yılında %5,9 civarında iken bu oran 2007 yılı oranlarına göre %2,9 oranına gerilemiş durumdadır. 2007 yılında, ihracat oranı %18,9 oranında büyüme gösterirken, ithalat oranı %18 civarında bir büyüme göstermiş durumdadır. Dünya Bankası'nın satın alma gücü paritesine göre yaptığı sıralamada Hindistan besinci sıraya yerleşmiştir.

Hindistan atıl düzeni kaldırmak ve ekonominin çeşitli sektörlerini yeniden yapılandırmak için 1991 yılında ileriye dönük, kapsamlı bir ekonomik reformlar programını başlatmıştır. Bu reformlar çerçevesinde nüfusun %75'ini oluşturan ve GSYİH'nın %30'unu üreten tarım (hayvancılık, omanecilik ve balıkçılık dahil) sektörü basta olmak üzere tüm sektörleri yeniden yapılandırmayı amaçlayan Hindistan, yıllık %1,8'i bulan nüfus artış hızının beraberinde getirdiği istihdam sorunlarını da aasmaya çalışmaktadır. 2002-2007 yıllarını kapsayan 10. "Beş Yıllık Kalkınma Planı" çerçevesinde Hindistan'ın Gayri Safi Yurtiçi Hasılası 650 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir. 2000'li yıllara kadar başarılı gelen liberasyon programı, 2006 yılına da başarıyla girmiş Hindistan Çin Halk Cumhuriyeti ile birlikte "en fazla yabancı sermaye çeken" ülkeler arasında girmiştir. Her yıl ortalama 5 milyar \$ düzeyinde doğrudan yabancı sermaye alarak Hindistan, yabancı yatırımcılar açısından her geçen gün daha da cazip hale gelmektedir.

Son on yıllık dönemde, Çin ile birlikte en hızlı büyüyen ekonomi unvanını taşıyan Hindistan, çok parçici gelişmelere ve sabırlığı yapmaktadır. 2003 yılında ABD'ye ait 25 bin vergi beyannamesinin Hindistan'da doldurulduğu ve bu rakamın 2004 yılında 100 bine 2005 yılında ise 400 bine yükseldiği Hindistan'ın Bangalore şehri basta olmak üzere pek çok kenti, özellikle bilşim (IT) büyük dönüşüm yaşamaktadır. Genç nüfus eğitim altı yapısına çok ciddi yatırımlar yapan Hindistan, bu eğitimi, bilşim altı yapısına yaptığı eğitimle bir arada değerlendirmeye başlamıştır. Geride bıraktığımız dönem, "Dünyanın en kalabalık demokrasisi" unvanını hızlı biçimde ekonomik avantaja dönüştürmeye başladığını tankı etmektedir. Hükümet artan petrol fiyatlarını yaraatacağı olumsuz etkiyi azaltmak (ve büyüme hedeflerinde sapmamak) amacıyla, petrol ithalatından alınan vergilerde azaltma yoluna gitmiştir. Federal hükümet, 2005-2006 mali yılında; sanayi üretiminde %8,5 ve tarım üretiminde %3,1 büyüme hedeflemiştir. Aynı

dönem için hizmetler sektöründeki büyüme hedefi ise %7,5 olarak belirlenmiştir.

Federal hükümetin ekonomik ve mali reformlara devam etmesi ve bunun yanı sıra (petrol gibi) girdi fiyatlarını sürekli takip ederek rahatlatıcı önlemler alma çabası sonuç vermiş ve ülkedeki döviz ve altın rezervleri 2007 yılı sonu itibarıyla 239,4 milyar \$'a ulaşmıştır.

DIŞTİCARET

Hindistan ekonomisinin taşıdığı potansiyel yüksek olmasına rağmen dünya ticaretinde oldukça düşük pay almaktadır. İhracatı geçmişimiz 3 yıl boyunca artış trendini sürdürmüş ve 2004-05 döneminde yüzde 26 seviyelerinde bir büyüme oranı ile toplamda 98 milyar dolarlık ihracat gerçekleştirmiştir. 2007 yılında gerçekleştirilen ihracat miktarı 140 milyar dolar iken ithalatı yaklaşık 225 milyar dolarıdır.

2006 yılında gerçekleşen 112,5 milyar dolarlık ihracatın yaklaşık %17,0'i ABD'ye, %8,3'ü Birleşik Arap Emirlikleri'ne, %7,8'i Çin'e ve %4,3'ü İngiltere'ye gerçekleştirmiştir. İhracat gerçekleştirdiği ülkeler arasında, Hong Kong, Singapur, Almanya, Belçika ve İtalya bulunmaktadır.

İhracata konu olan ürünlerin başında genel olarak %21'lik bir orana mühendislik ürünleri, %15,6 ile tekstil ve tekstil ürünleri, %15,1 ile takti ve mücevherat ve %11,2 ile petrol ürünleri yer almaktadır.

Hindistan ithalatında, %8,7 ile Çin ve %6,0 ile de ABD ön sıralarda yer almaktadır. Bunları Almanya %4,6 ve Singapur %4,6 ile takip etmektedir.

2006 yılında gerçekleştirdikleri 187,9 milyar dolarlık ithalat kalemleri arasında petrol ürünleri, elektronik ürünler, altın ve gümüş, elektrikli/elektronik makine önemli yer tutmaktadır.

Türkiye ile Hindistan arasında geçen yıl 2 milyar dolarlık dış ticaret hacmine ulaşmış fakat bu hacim mevcut potansiyelin çok altında kalmıştır. İki ülkenin de imkanlarının yüksek olmasına karşın dış ticaretin düşük seviyelerde kalmasının nedeninin, pazar hakkına yeterince bilinçli olunmamasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

TÜRKİYE-HİNDİSTAN İLİŞKİLERİ

Türkiye ve Hindistan köklü dostluk ilişkilerine sahiptir. 11. yüzyılda ilk Türk topluluklarının Hindistan'da gelişmeye başlayan Türk ve Hint halkları arasında ilişkilerin kazandığı dinamizmle ve Türklerin ve Hintlilerin birbirlerinin kültüründen ve geleneklerinden karşılıklı olarak etkillemeleriyle, ortak kültürel paydalar doğmuştur.

Bugün demokrasi, laiklik ve hukukun üstünlüğü, modern Türkiye ve Hindistan'ın devlet yapılarının temel taşlarını teşkil etmektedir. Bu ortak değer ve ilkelerimiz, tarihi ve kültürel bağlarımızla birlikte, Türk-Hint ilişkilerinin daha da geliştirilmesi için sağlam bir zemin oluşturmaktadır.

Avrasya'nın merkezinde yer alan Türkiye, dış politikasında çok boyutluluğa önem vermekte, bu çerçevede, Hindistan'ı Güney Asya bölgesinde önemli ortaklarından biri olarak görmektedir. 1990'lardan itibaren uluslararası arenada ortaya çıkan gelişmeler iki ülkeyi birbirine daha da yakınlıktır, karşılıklı mevcut irade çerçevesinde ilişkiler her alanda ivme kazanmıştır.

Ticari İlişkiler

Türkiye'nin Hindistan'a yaptığı ihracat yıllar itibarı ile dalgalı bir seyir izlerken 2001 yılında ithalatımızda meydana gelen genel düşüş haricinde Hindistan'dan yaptığımız ithalat yıllar itibarı ile yükselmekte ve giderek çeşitlenmektedir.

Son dönemde her iki ülkenin de gerek kamu, gerekse özel sektörlerinde

gözlenen karşılıklı işbirliği ve ticaretin artırılması yönündeki gayret ve samimiyet çabalarının varlığı iki ülke arasındaki ticaret hacminin 2005 yılında 1,5 milyar doları aşmıştır. Geleneksel olarak ticaret açığı verdiğimiz bir ülke olan Hindistan'ın Türkiye'ye 2005 yılı ihracatı 1,3 milyar dolar düzeyine yaklaşmıştır. 2006 yılında Türkiye'nin Hindistan'a ihracatı 222,233 milyon dolar, ithalatı ise 1.559.992 milyon dolar olmuştur.

2007 yılının ilk 10 aylık döneminde ise, ihracatımız 267.690 milyon dolar miktarında iken ithalatımız 1.887.790 dolar düzeyinde gerçekleşmiştir. Bu çerçevede dış ticaret açığımız 1,6 milyar doları geçmiştir.

Türkiye'nin Hindistan'a ihrac ettiği başlıca mallar:

Demir, alüminyum çelik, haşhaş tohumu, dizel motorları için aksam ve parçalar, motorsuz dokuma makineleri, nohut ve rafine edilmiş bakırdir.

Türkiye'nin Hindistan'dan ithal ettiği başlıca mallar ise:

Polyester lif, pamuklu mensucat, polipropilen, TV aletisi tüpleri, antibiyotikler ve türevleri, azotlu bileşikler, polietilen tereftalat ve reaktif boyalardır.

Geniş bir pazar alan ve önümüzdeki yıllarda büyük çaplı altyapı yatırımları gerçekleştirilmesi öngörülen Hindistan'a ihracatımızın artırılması ve ticaret dengesinin olabildiğince lehimize düzenlenmesi, inşaat, gıda ve tekstil, öncelikle sektörler olarak ön plana çıkmaktadır. Hindistan'a ihracat edilebilecek malların başında bakliyat ve madenler gibi geleneksel ihracat ürünleri ile birlikte, muhtelif gıda maddeleri özellikle şekerleme, zeytin ve diğer sıvı yağlar, gıda işleme makineleri, demir-çelik, eski ve yeni deri işleme makineleri, beyaz eşya (buzdolabı, çamaşır makinesi, fırın), inşaat malzemeleri, otomotiv yan sanayi ürünleri ve müteahhithlik hizmetleri yer almaktadır. Ayrıca Hindistan'da karayollarının özelleştiriliyor olması ve planlanan büyük ölçekli altyapı yatırımları Türk taahhüt firmalarına cazip fırsatlar sunmaktadır. Hindistan hükümeti, yabancı yatırımcılara yatırım teşvikleri, vergi muafiyeti gibi kolaylıklar sağlamaktadır. Türk şirketleri de söz konusu teşviklerden faydalanarak Hindistan'da yatırım yapabilirler.

TÜRKİYE İLE HİNDİSTAN ARASINDA YÜRÜRLÜKTE BULUNAN ANLAŞMAVE PROTOKOLLER

- Ticaret Anlaşması - 19 Eylül 1973
- Bilim ve Teknoloji Alanında İşbirliği Anlaşması - 2 Nisan 1976
- Ekonomik ve Teknik İşbirliği Anlaşması - 13 Temmuz 1978
- Hava Ulaştırması Anlaşması - 10 Nisan 1986
- Denizcilik Anlaşması - 18 Temmuz 1988
- Sivil Havacılık Alanında Mutabakat Muhtırası - 21 Şubat 1992
- Standardizasyon Alanında Teknik İşbirliği Anlaşması - 19 Kasım 1993
- Çifte Vergilendirmeyi Önlemiş Anlaşması - 31 Mart 1995
- Turizm Alanında İşbirliği Anlaşması - 1 Şubat 1995
- Demiryolları Alanında İşbirliği Mutabakat Muhtırası - 11 Nisan 1995
- Ekonomik ve Teknik İşbirliği Komitesi Yedinci Dönem Toplantısı Mutabakat Zaptı - 11 Haziran 1997
- Yatırımların Karşılıklı Teşviği ve Korunması Anlaşması - 17 Eylül 1998
- TUBİTAK ile CSIR Arasında Bilimsel ve Teknik İşbirliği Konusunda Mutabakat Senedi 17 Eylül 1998
- Ekonomik ve Teknik İşbirliği Karma Komitesi 8. Dönem Toplantısı Mutabakat Zaptı - 09 Şubat 2000
- Tarım ve Tarımla İlgili Diğer Alanlarda İşbirliği Mutabakat Zaptı - 31 Mart 2000

ORGANİZE İŞLER BUNLAR!...

Fuar çalışmaları tıpkı bir puzzle parçalarını birleştirmeye benzer. Her şey yerinde olmalı ki, puzzle tamamlansın.

Parçaları zamanında ve doğru birleştirmek için güçlü bir partnere ihtiyacınız vardır. Damla Ofset, 1600 metrekarelik üretim tesisi, 65 kişilik deneyimli kadrosu ve bol alternatifli çözüm önerileri ile promosyon ve baskılı işlerde aradığınız partnerdir.

Damla Ofset'le matbaa ve promosyon işlerinizi kolaylıkla organize edin.

Damla Ofset A.Ş.
Büsan Organize Sanayi Ankara Yolu Girişi 10631 Sokak
No:4 42050 Karatay / Konya
Tel : +90 332 345 00 10 (pbx)
Fax : +90 332 345 39 19
www.damlaofset.com.tr

damla ofset
sizin matbaanız

8 Haziran 632 Son Peygamber Hz. Muhammed vefat etti.

7 Haziran 1557 Mimar Sinan tarafından inşa edilen Süleymaniye Camii açıldı.

9 Haziran 1950 Adnan Menderes Demokrat Parti genel başkanlığına seçildi.

12 Haziran 1966 Keban Barajı'nın temeli Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay ve Başbakan Süleyman Demirel'in Katıldığı törenle atıldı.

Tarihe düşülen notlar

HAZİRAN

Haziran ayı Türk ve Dünya tarihinde önemli olayların yaşandığı bir ay olarak tarih sayfalarında yerini almıştır. Peygamberimizin 8 Haziran 632'de vefat etmesi, Misak-ı Milli sınırları içerisindeki Musul'un 5 Haziran 1926'da Irak'a bırakılması Haziran ayının önemli olayları arasındadır.

01 HAZİRAN 1 Haziran 1929 Latin harfleri işlemlerde yürürlüğe girdi. 1 Haziran 1943 İstanbul Radyosu deneme yayınına başladı. 1 Haziran 1973 Yunanistan monarşiyi kaldırdı, cumhuriyet ilan etti.	02 HAZİRAN 02 Haziran 1935 İlk kez pazar günü hafta sonu tatili ilan edildi. 02 Haziran 1980 Osmanlı'dan bu yana devam eden buğday ve ekmek fiyatları üzerindeki devlet kontrolü kaldırıldı.	03 HAZİRAN 03 Haziran 1925 Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk muhalefet partisi Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası kapatıldı. 03 Haziran 1996 Birleşmiş Milletler himayesinde düzenlenen Habitat-II İnsan Yerleşimleri Konferansı'nın resmi açılışı İstanbul'da yapıldı.	04 HAZİRAN 4 Haziran 1937 Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası Kanunu, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabul edildi. 04 Haziran 1989 İran'ın dini lideri Ayetullah Humeyni öldü.	05 HAZİRAN 05 Haziran 1926 İngiltere, Irak ve Türkiye arasında yapılan müzakere sonucunda Musul Irak'a bırakıldı. 05 Haziran 1946 Mecliste yeni seçim kanunu kabul edildi. Tek dereceli seçim esasına geçildi.
06 HAZİRAN 06 Haziran 1944 2. Dünya Savaşı'nda müttefik kuvvetleri Normandiya'ya çıkma yaptı. 06 Haziran 1996 Anayasa Mahkemesi, DEF Partisi'nin bayırsunu üzerine 53. hükümetin güven oylamasının geçersiz olduğuna karar verdi.	07 HAZİRAN 07 Haziran 1557 Mimar Sinan tarafından inşa edilen Süleymaniye Camii açıldı. 07 Haziran 1866 Anadolu'da kurulan ilk demiryolu hattı olan İzmir-Aydın demiryolu açıldı.	08 HAZİRAN 8 Haziran 632 Peygamberimiz Hz. Muhammed vefat etti. 08 Haziran 1933 Halk Bankası Kanunu T.B.M.M. de kabul edildi. 08 Haziran 1993 Anayasa'nın 133. maddesinin değiştirilmesiyle özel radyolar serbest bırakıldı.	09 HAZİRAN 09 Haziran 1947 Türkiye, Dünya Sağlık Teşkilatı'na üye oldu. 09 Haziran 1950 Adnan Menderes Demokrat Parti genel başkanlığına seçildi.	10 HAZİRAN 10 Haziran 1916 Osmanlı yönetimindeki Mekke Arap isyanı sırasında Arapların eline geçti. 10 Haziran 1960 Celal Bayar ve Adnan Menderes yargılanmak üzere Yassıada'ya gönderildi.
11 HAZİRAN 11 Haziran 1930 Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası'nın kurulmasına ilişkin kanun Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabul edildi. 11 Haziran 1967 İsrail ve Arap komşuları arasında altı gün süren savaş birleşmiş milletlerin araya girmesiyle sona erdirildi.	12 HAZİRAN 12 Haziran 1924 Türkiye'nin ilk sanatoryumu olan Heybeliada sanatoryumu kuruldu. 12 Haziran 1946 Türkiye büyük millet meclisinde üniversitelere özerklik tanınan kanun kabul edildi. 12 Haziran 1966 Keban Barajı'nın temeli atıldı.	13 HAZİRAN 13 Haziran 1928 Türkiye Cumhuriyeti ile Düyun-u Umumiye alacaklıları arasında sözleşme imzalandı. 13 Haziran 1973 Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde "Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu" kabul edildi.	14 HAZİRAN 14 Haziran 1926 İzmir'de Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Paşa'yı hedef alan bir suikast girişimi ortaya çıkardı. 14 Haziran 1930 Jandarma teşkilatı kuruldu. 14 Haziran 1953 Milli Produktivite Merkezi kuruldu.	15 HAZİRAN 15 Haziran 1826 Yeniçeri ocağı kaldırıldı, yerine "Asakiri-i Mansure-i Muhammediyeh" adıyla yeni bir asker teşkilatı kuruldu. 15 Haziran 1961 "9 Hariciye Koşusu" adlı romanın yazarı Peyami Safa hayatını kaybetti.
16 HAZİRAN 16 Haziran 1938 Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü kuruldu. 16 Haziran 1979 Sinema oyuncusu Ayhan Işık vefat etti. 16 Haziran 1994 Anayasa Mahkemesi, Demokrasî Partisi'ni (DEP) kapattı.	17 HAZİRAN 17 Haziran 1950 Amerika Birleşik Devletleri'nde ilk bobby nakli amentüsü yapıldı. 17 Haziran 1951 Türk milli futbol takımı Federal Almanya'yı Berlin'de 2-1 yendi.	18 HAZİRAN 18 Haziran 1941 Türk-Alman saldırmazlık antlaşması imzalandı. 18 Haziran 1988 Başbakan Turgut Özal silahlı saldırıya uğradı. Kartal Demirdağ adlı kişi Anavatan kongresinde Turgut Özal'a ateş etti.	19 HAZİRAN 19 Haziran 1910 Babalar günü ilk kez ABD Washington'un Spokane kentinde kutlandı. 19 Haziran 1992 12 Eylül askeri yönetiminin kapatıldığı partilerin açılması yasalaştı.	20 HAZİRAN 20 Haziran 1389 Osmanlı ordusu ile Haçlı orduları arasında bugünkü Sırbistan'da Sırp Sındığı Savaşı yapıldı. Savaşı Osmanlı Ordusu kazandı. 20 Haziran 1976 Kıbrıs Türk Federe Devleti'nde ilk kez seçim yapıldı. Rauf Denktaş Devlet Bakanı oldu.
21 HAZİRAN 21 Haziran 1921 Küçüklere Muzır Neşriyatın Koruması Kanunu kabul edildi. 21 Haziran 1934 Sodayı kanunu kabul edildi.	22 HAZİRAN 22 Haziran 1988 Futbolcu Tanju Çolak 39 golle Avrupa "göl kralı" oldu. 22 Haziran 2001 Anayasa Mahkemesi Sovyetler Birliği partisi'nin halk cumhuriyeti ilkesine aykırı eylemlerin odağı olduğu gerekçesiyle kapattı.	23 HAZİRAN 23 Haziran 1987 Halkevleri mahkeme kararıyla açıldı. Halkevlerinin faaliyetleri 12 Eylül sonrası Milli Güvenlik Konseyi tarafından durdurulmuş, yöneticileri yargılanmıştı. 23 Haziran 1996 Yunanistan Başbakanı Andreas Papandreu öldü.	24 HAZİRAN 24 Haziran 1961 Türkiye'den ilk işçi kafesi Almanya'ya gitti. 24 Haziran 1967 İstanbul'da üniversite öğrencileri Amerika 6. Filosu'nun İstanbul Limanına gelişini protesto ettiler.	25 HAZİRAN 25 Haziran 1923 Mustafa Kemal Paşa İzmir'den milletvekili seçildi. 25 Haziran 1950 Kuzey Kore Birlikleri Güney Kore topraklarına girdi.
26 HAZİRAN 26 Haziran 1905 Amerika'da Dünya Sanayi İşçileri örgütü kuruldu. 26 Haziran 1951 Sovyetler Birliği Kore savaşı için ateşkes istedi. 26 Haziran 1988 Sinema oyuncusu Tugay Toksöz hayatını kaybetti.	27 HAZİRAN 27 Haziran 1878 Gazeteci ve yazar Ahmet Mithat Efendi "Tercüman-ı Hakikat" adlı günlük gazeteyi çıkarmaya başladı. 27 Haziran 1946 Müttefikler, on iki adanın Yunanistan'a verilmesini kararlaştırdı.	28 HAZİRAN 28 Haziran 1938 Türk Basın birliği kuruluş kanunu kabul edildi. 28 Haziran 1945 Cumhuriyet ve Yeni Gün gazetelerinin kurucusu Gazeteci Yunus Nadi Abaloğlu vefat etti.	29 HAZİRAN 29 Haziran 1925 Doğu İstiklal Mahkemesi'nin ölüm cezasına çarptırılan Şeyh Said ve arkadaşları idam edildi. 29 Haziran 1971 Türkiye'de haşhaş ekimi yasaklandı.	30 HAZİRAN 30 Haziran 1921 Mustafa Kemal'in öncülüğünde Çocuk Esirgeme Kurumu kuruldu. 30 Haziran 1943 Seyhan Barajı açıldı. 30 Haziran 2007 Bingöl'de 14 yıl önce şehit olan 33 erin anısına tapırılan anıt mezar törenle açıldı.

Rüşeym ekmeği ve Konya fırınları

Ahmet Yılmaz ERMİŞ

Türkçe sözlüklerde Rüşeym, oğulcuk ve embriyon manasına geliyor. Diğer ülkelerde "Wheat Germ" olarak bilinen Rüşeym buğday başaklarının en tepesindeki embriyondur. Bu madde tohumun üremesini ve çimlenmesini sağlar. Başka bir manada buğday başağının kalbi ve hayat kaynağı olduğunu söyleyebiliriz. Türkiye'mizde bil hasa Konyamızda az bilinen Rüşeym lif değeri yüksek olduğundan, yenildiğinde tokluk hissi veren lezzetli bir besin maddesidir. Protein, mineral, madde yağı, emzim, B grubu vitaminleri (Tiamin, Rivoftavin, Niasin) ve E vitaminleri bakımından

buğdayın birinci dereceden zengin kısmını oluşturmaktadır. Bu bakımdan dolayı hem insan gıdası ve hem de hayvan yemi olarak kullanılmaktadır. Ama bu kadar önemli olan bu gıda maddesi buğdayın bir tonundan sadece bir kilogram elde edilebilir.

Rüşeymin önemli bir özelliği de normal un ile karıştırıldığında üç kat daha fazla protein yedi kat daha fazla yağ, on beş kat daha fazla şeker ve altı kat daha fazla mineral madde içerir. Böylece yüksek protein vitamin içeriği ve Amino Asit dengesinden dolayı rüşeym diğer gıda maddelerinin zenginleştirilmesinde önemli bir katkı maddesidir. Yalnız yüksek yağ içeriği ve enzim aktiviteyi bakımından raf ömrü kısadır. İnsanoglu bunun da çaresini bulmuş raf ömrünü uzatmak için oktavlarda buharlama, fırınlarda kavurma ve mikrodalga fırınlarında ısıtma yöntemleriyle sağlanmıştır.

Rüşeymi elde etmek için muhtelif teknikler kullanılır. Saf rüşeym mevcut tekniklerle ancak %0,5 oranında elde edilebilmektedir. Saf rüşeym %2,7 protein, %9 yağ, %46 karbonhidrat, %2 ham selüloz ve %4 mineral madde içerir. 100 gram mineral madde 5 gram Sodyum, 837 miligram Potasyum, 68 miligram Kalsiyum, 8 miligram Demir, 1100 miligram Fosfordan oluşmaktadır. Araştırmalarda rüşeym ile bulunan proteinin %30,2 Albümin, %18,9 Gliadin, %0,3-0,37 Glutenin teşkil eder. Saf olarak elde edilen rüşeymde %46 oranında bulunan karbonhidratlar (CHO) saflık derecesinin belirlenmesinde indeks olarak kullanılır. Yine saf rüşeymde %4 oranında bulunan vitaminler şunlardır. Karoten 0,2 miligram, E vitamini 0,7 miligram, Niasin 4,5 miligram, Pantonik Asit 1,0 miligram, B 6 vitamini 0,3 miligram, Folik Asit 0,5 miligram, rüşeymin içerdiği Oksidatif ve Hidrolitik enzimler nedeniyle acılaşımaya duyarlıdır.

Yukarıda anlattığımız gibi rüşeymin besin değeri oldukça yüksek olmasına rağmen kıymeti maalesef az bilinmektedir. Araştırmalarımızda Konya'da sadece Ankara yolunda bir fırında günde 70 ekmeğin ürettiğini tespit ettik. Sultan Cem Caddesi'nde de bir fırının üretime başlayacağını öğrendik. İncelemelerimizde rüşeym ekmeğinin üretimi için özel bir uzmanlık işi olduğunu Ankara yolundaki fırında çalışan Ali Usta ifade etti. Ali Usta'ya göre Rüşeym ekmeği için fırın meşe odunu ile 190-200 derecede ısıtılıyor. İçine katkı maddesi olarak sadece tuz konulan rüşeym hamuru 700 gramlık parçalar halinde fırına veriliyor. Hamur ekmeğin olarak

piştiği zaman 700 gram olan hamur, ekmeğin halinde 600 gram geliyor. Pişirme süresi 25 dakika. Pişen ekmeğin 6 saat kadar dinlendikten sonra satışa arz ediliyor. Rüşeym ekmeğinin raf ömrü 3-4 gün. Eğer buzdolabında muhafaza edilirse raf ömrü uzayabiliyor.

Besin değeri yüksek olan rüşeymin faydalarını Ali Usta şöyle ifade etti:

- 1- Çocuklarda kas gelişimini artırır.
 - 2- Yaşlılarda E vitamininden dolayı yaşlılığı geciktirici özelliği vardır. Vücutta hücre zarının dayanıklılığını sağlamaya dolayısı ile bağışıklık sistemini destekleyerek kanserin önlenmesinde önemli rol oynar.
 - 3- Damar sertliğini önler, damarları genişletir. Dolayısı ile kalp krizi riski ve pıhtı azaltıcı etkisiyle kalp krizi için bulunmaz bir ilaçtır.
 - 4- Sinir sistemi hastalıklarına birebirdir.
 - 5- Görmemizi sağlayan gözlerde katarakt hastalığının oluşumunu geciktirir.
 - 6- Buğdayın embriyosu olarak rüşeym kısırlık tedavisinde etkin olarak kullanılmaktadır.
 - 7- Sindirim sistemini anında düzelterek sağlıklı beslenmeye katkıda bulunur.
 - 8- Süt ineklerinde süt verimini ve piliçlerde de hızlı büyümeyi artırır.
- Son olarak gerek Amerika ve gerekse Avrupa ülkeleri ilaç ve gıda endüstrisinde ham madde olarak kullanıldığını Özen Yatağanlı ve Yatağanlı Osmanağa Ekmek Fabrikası sahibi Şükrü Doğan'ın notlarından öğrendik.

Biz Türkler sofralarımızda en çok ekmeğin tüketen toplumların başında geliyoruz. Anneanne ve babaannelerimizin telkinleriyle ekmeğin yemeyi doymazsın tembihleri sayesinde bu günlere geldik. İş hayatımızda verimli çalışabilmek için karnımızın tok olması ve açlık hissetmememiz lazımdır. İşte daima bir dilimi bile uzun saatler tokluk hissi veren rüşeym ekmeği bu bakımdan da önem kazanıyor.

Türkiye'nin çeşitli yörelerinde çeşit çeşit ekmeğin üretiliyor. Konya Fırıncılar Odası Başkanı Vedat Honça'dan aldığımız bilgilere göre Konyamızda resmi kayıtlı 120 fırınlarda üretilen ekmeğin çeşitleri şöyledir: Taş buğday, somun, kepeklî, çavdarlı, mısır, kömbe, tost, tava, tandir, dil, köy, Karadeniz haşhaşı, bazlama, gözleme, köy yufkası ve tabi son olarak rüşeym ekmeği. Ekmeğin pişirildiği fırınların inşaat için özel bir uzmanlık istiyor. Konyamızda fırınlar ekseriyetle Sille taşından, ateş tuğlalarından ve mozaik tozlarından çimento ile sertleştirilerek elde eden mozaik taşından inşa ediliyor. Bazı fırınların Gaziantep taşından yapıldığını da öğrendik. Konya'da bulunan 120 fırında günlük 650 bin tane ekmeğin üretilmektedir. Ama kapasitesi 2 milyon 500 bin adettir. Odaya kayıtlı olmayan ve merdiven altı üretilebilir dolayısıyla üretim düşüklüğü tutuluyor. Konya'nın günlük ekmeğin ihtiyacı 1 milyon 150 bin adet civarında. Fırıncıların 650 bin adet ürettiğine göre geri kalan kısmı olan 500 bin adet ekmeği belediyeler, kayıtlı olmayan merdiven altı fırınlar tarafından üretiliyor.

Konya'daki fırınlarımızda ısıtma aracı olarak odun, kömür, doğalgaz ve elektrik kullanılıyor. Bir ara mazot ve fuel-oil kullanılmışsa da sağlık açısından mahzurlu olmasından dolayı vazgeçilmiştir. Uzmanlara göre ısıtma aracı olarak meşe odunu kullanıldığında ekmeğin daha lezzetli oluyor. Konya da yer altı kazılarak yapılan tandir fırınlarında pişen tandir ekmeğinin lezzetini hiçbir normal fırınlar veremez. Çarşı fırınları olmadan eskiden her mahallede bir fırın vardı. Günlük öncesi sıra alınarak gidilen fırınlarda annelerimiz hamur teknesinde hamuru yoğurur ve sonra fırına götürülerek ekmeğin haline getirilirdi. Konya'da çarşı fırınları çoğalınca bu adetten yavaş yavaş vazgeçildi. Sadece şimdi küçük ekmeğin pişirme

aletleriyle evlerde ekmeğin pişiriliyor. Ama bu pişirme şekli çok zaman aldından ev hanımları tarafından tercih edilmiyor.

Sofralarımızın baş tacı ekmeğin tarihi oldukça eskidir. Medeniyetlerin gelişmesiyle birlikte uzakdoğuda ortaya çıktığı zannediliyor. Ekmeğin yapımı için ilk zamanlarda iyice kızdırılmış yassı taşlar kullanılmış, sonra ocakların üstüne konan ızgaralar üzerinde pişirildiği zannediliyor. Daha sonraları ise tuğla ve topraktan yapılmış fırınlar icat edildi. Mısırlılar yoğrulmuş hamuru mayalandırarak kabarık ekmeğin icat etmiştir. Ekmeğin en eski biçimi mayalanmış yassı ekmeğdir. Bu şekil halen Ortadoğu ülkeleri ve Asya'da bugün dahi üretiliyor. Güney Amerika da ise mısırdan yapılan yassı ekmeğe "Tortilla" deniyor. Almanya, İskandinav ve Sovyetlerde çok tüketilen mayalı kara ekmeğin daha ziyade çavdardan yapıyor.

Konyamız buğday üretimi bakımından tarih öncesinden beri Türkiye'nin tahıl ambarı olma özelliğini korumaktadır. M.Ö. 9000 yıllarına ait olduğu sanılan toprak kaplarda bulunan sıyahlaşmış buğday taneleri Çumra ilçesinde Çatalhöyük'te bulunmuştur. Bu da gösteriyor ki buğday ekmeği çok eski çağlardan beri Konya'da da biliniyordu. Zaten tarihçilerimizin ifadelerine göre Türkiye'nin tahıl ambarı olan Konya, Türklerin Anadolu'ya gelmesinden itibaren, kurulan Türk devletlerine gıda bakımından lojistik destek sağlamış ve halen destek sağlamaya devam ediyor. Ama yanlış politikalar bakımından bu özelliğini yavaş yavaş kaybettiği gözlenmektedir. Fırıncılar Odası Başkanı Vedat Honça'ya göre tahıl tarımı ile uğraşan çiftçilerimiz sayısı her sene %5 oranında azalmaktadır.

Kaynaklar

Meydan Larouse

İnternet Notları

Şükrü Doğan'ın Notları (Özen Yatağanlı ve Yatağanlı Osmanağa Fırıncıları'nın sahibi)

Fırıncılar Odası Başkanı Vedat Honça ile söyleşiler

Yeni Un Fabrikası'nda rüşeym ustası Ali Usta ile söyleşiler

Türkçe Sözlük

Alâeddin Tepesi-II

Selçuklu Döneminin Sonundan
19. Yüzyıla Kadar
Konya Alâeddin Tepesi Hakkında
Notlar

Mustafa ÖNGE
Çankaya Üni. iç Mimarlık Böl. Araş. Gör.
(Y. Mimar Restorasyon Uzmanı)

13.yy'ın sonlarına doğru oluşan siyasi çekimlerin ortamı, Selçuklu idaresinde gelişen Konya'nın huzurlu zamanlarının sonu olarak kabul edilebilir. Selçuklular önceleri sadece İlanlılara (Moğollar) karşı koymaya çalışırken daha sonra Türkmenler de devreye girmiş, başşehir Konya'nın, daha sonra iktidarı ele geçirip Karamanoğulları beyliğine dönüşecek olan Türkmenlere karşı savunulması meselesi de ortaya çıkmıştır. Bu mücadeleler esnasında Konya nüfusunda göçler sonucu azalmalar meydana gelmiş, 1299 yılında meydana gelen kıtlık, bu olumsuz durumu daha da kötüleştirmiştir. Selçukluların Türkmenlerle olan mücadelesi kaybedilecek, 14.yy başlarından itibaren Konya'da Karamanoğullarının sözü geçmeye başlayacaktır (Baykara: 2004: 231, 232). Karamanoğulları önce İlanlılar daha sonra Osmanlılar ile sürekli mücadeleler içinde olmuş, bununla beraber, imar faaliyetleri duraksamamıştır.

Karamanoğlu hükümiyeti süresince Alaeddin Tepesi ve çevresinde ne tür gelişmeler olduğuna dair bilgilerimiz son derece sınırlıdır. Öte yandan, tepenin güneyindeki kısımda bugün de ayakta olan Kadı Mürsel Camii, Nasuhbey Darülhıfzı ve Dursunoglu Camiinin ilk defa bu devirde inşa edildiği anlaşılmaktadır (Önder: 1971: 209, 217, 221).

Osmanlı - Karamanoğlu mücadelesinin başlangıcı, Osmanlı devletinin güç kazandığı ilk dönemlerine rastlar. Osmanlıların akrabalık yoluyla dostluk kuran Karamanoğlu Alaeddin Bey, Sultan I. Murat'ın Kosova'da şehit düşmesini fırsat bilerek barış bozmuş, Osmanlı tahtına geçen I. Bayezid Konya üzerine yürüyünce çekilmek zorunda kalmıştır. Yıldırım Bayezid, Konya'ya girmiş, Alaeddin Bey'i affetmiştir. Yıldırım'ın Nigbolu'daki meşguliyetinden faydalanan Alaeddin Bey tekrar ayaklanınca, Osmanlı ordusu 1397'de Konya üzerine yürümüş, Konya, Niğde Aksaray, Larende ve çevresini Osmanlı topraklarına katmıştır. 1402'de Ankara Savaşı neticesinde Timur'un ordusu Anadolu Beyliklerini tekrar ihya ederken

Karamanoğlu Beyliğinin de başına Alaeddin Bey'in oğullarını getirmiştir. Bundan sonra da Karamanoğulları rahat durmamış her fırsatta Osmanlı topraklarına saldırıya devam etmişlerdir. Karşılıklı af ve isyanlarla devam eden bu süreç 1466'da Fatih Sultan Mehmed'in Konya'yı alması ve Karamanoğlu hükümdarı Pır Ahmet'in güneye kaçması ile sona ermiştir (Önder: 1971: 33).

Osmanlı döneminde Konya, Karaman eyaletinin merkezi olmuş, Fatih'in şehzadesi Cem gibi değerli şehzadeler Konya'da valilik yapmışlardır. 1530 tarihli Muhasebe-i Vilâyet-i Karaman ve Rum defterinde de belirtildiği üzere, Konya şehri Karaman Eyaletinin, Konya Livasının Konya Kazasının merkezidir (Resim 1). Aynı defterin yekûn cetveline göre bahsi geçen tarihte Konya, bir gayrimüslim 89 mahalleden ve 957 haneden oluşmaktadır. Ayrıca şehirde 1 imaret, 11 cami, 57 mescid, 11 medrese, 22 zaviye, 1 darülhadis, 28 darülhıfz, 1 darüşşifa ve 8 hamam mevcuttur. Bu yapıların içinde yer alan darülhadis, muhtemelen İncemareli Darülhadis, darüşşifa ise muhtemelen Alaeddin Darüşşifa'dır. Aynı cetvelin Konya Livası için kayıt yekûnu dikkate alındığında İncemareli Darülhadis'in livanın tek darülhadis, Alaeddin Darüşşifa'nın da livanın tek darüşşifası olduğu izlenimi doğmaktadır. Ve Selçuklu döneminde inşa edilip, Osmanlı döneminde kullanılmaya devam edilen bu önemli yapıların her ikisi de Konya şehrinin merkezinde, Alaeddin Tepesi'nin eteklerindedir. Dolayısıyla Konya, Konya livası içine yegâne iki farklı türde yapıyı barındıran önemli bir merkezdir ki, bu yapılardan biri darüşşifa yani hastanedir.

15. yüzyıl ikinci yarısında kesin olarak Osmanlı hükümiyetine giren Konya, takip eden yüzyıllarda gelişimine devam eder. Osmanlı padişahlarının genel olarak şehri geliştirip imar etmeye yönelik faaliyetleri olduğu görülür. Sultan II. Selim'in Türbe mahallesinde zengin gelir kaynakları olan bir imaret yaptırmış (Küçükdağ: 2004: 268), Yavuz Sultan Selim'in

Resim 1: 1530 yılı itibarıyla Konya Livasının haritası (387 Numaralı Muhasebe-i Vilâyet-i Karaman ve Rum Defteri (937/1530) 1-138)

Resim 2: Nasuhü's-Silahî'nin 1534 yılında Konya şehrini resmettiği minyatür (Beyân-ı Menâzil-i Sefer-i İrâkeyn-i Sultan Süleyman Han: levha 17a)

Türbe Mahallesi'ne su getirmesi, Süleymaniye Bedesteninin ve Sultan Selim Camiinin inşa edilmesi bu faaliyetlere sadece birkaç örnektir. 16.yy Osmanlı kaynaklarına göre, bu dönemde Konya'nın en kalabalık kesimleri, Alâeddin Tepesi'ni içine alan "İç Kale Mahallesi" ve Mevlana Türbesi etrafında gelişmiş olan "Türbe Mahallesi"dir (Ergenç: 1995: 39). Selçuklu döneminde oluşmuş olan bir idari (Alâeddin Tepesi üzerindeki saray ve çevre yapıları), diğeri dini (Mevlana Türbesi) olmak üzere çift merkezli şehir yapısı, Osmanlı döneminde gelişip büyümüştür. 1584 tarihli tahrir defterine göre sadece İç Kale Mahallesi'nde 87 vergi mükellefi bulunmaktadır (Muşmal: 2002: 72).

16.yüzyılın Konya şehrini tasvir eden önemli ve ilginç bir görsel dokümandan burada yerli gelmişken bahsetmek gerekir. Bu doküman, Nasuhü's-Silahî'nin, bu dönemin Konya'sında şehre bakıp gördüklerini kendine özgü üslubuyla betimlemeye çalıştığı minyatürdür. Bir hava fotoğrafı ya da resim kadar gerçekçi olmasa da minyatürdeki bazı ifadeler dikkat çekicidir: Minyatürdeki sur, Konya'nın dış suru olmalıdır. Sur dışındaki büyük yapı Mevlana Külliyesi olmalıdır, zira bu yapının yanında hamam olduğu anlaşılan bir yapı daha mevcuttur. Nasuhü's-Silahî çiziminde, İç Kalenin bulunduğu bölüme de yer vermiştir.

Alâeddin Tepesi'ni çevreleyen İç Kale surları ya da tepenin yükseltisi belirtilmemiş olsa da, ortada kademeli olarak yükselen kütsesi ve yanlarda simetrik iki kulesi olan yapının Selçuklu sarayı olduğunu düşünmek mümkündür. Nasuhü's-Silahî, bu minyatürü çizirken şüphesiz, kentin tüm yapılarını kâğıda aktarmamıştır. Gezip gördüğü, önemli bulduğu yapıları resmetmiş olmalıdır. Dolayısıyla İç Kale surlarını çizmemiş olması, o dönemde surların mevcut olmadığı anlamına gelmez. Ancak İç Kale surlarının dış surlara göre küçük bir ölçek tanımladığı ve minyatürde betimlenen yapıların pek çoğunun çevre duvarı olduğu dikkate alındığında, İç Kale surlarının, Nasuhü's-Silahî tarafından özellikle belirtilmeye değer önemli bir yapı olarak görülmeyişi ya da kent içindeki eski önemini kaybettiğini düşünmek mümkündür (Resim 2). Selçuklu sarayı olduğu düşünülen yapının etrafında, külliye olduğu izlenimi veren minareli, nispeten büyük çizilmiş yapıların varlığı dikkati çekmektedir. Hangi çizimin hangi yapıya karşılık geldiği tam olarak bilinmemekle beraber, resmedilen bu yapıların bir kısmının Selçuklu sarayının etrafında yer alması dikkate alınarak, Karatay Medresesi, İnceminareli Medrese ve Alâeddin Darüşşifası'nı betimledikleri düşünülebilir. Minyatürün geneli ele alındığında, sur dışında resmedilen yapıların varlığı ve büyüklüğü, şehrin sur dışındaki gelişimi ile ilgili bir fikir vermektedir.

Nitekim 16.yüzyılda, İç Kale Mahallesi ve İç Kale'nin savunmaya yönelik askeri işlevini yitirmeye başladığı tahmin edilmektedir. Selçukluların Konya'yı fethinden sonra ilk yerleşmelerin olduğu bu bölge, Osmanlı döneminde, Selçuklulardan kalan saray ve diğer kamu yapıları haricinde, çoğunlukla konutların yer aldığı bir mahalleye dönüşmektedir (Ergenç: 1995: 39). Zira şehrin geneli itibarıyla Osmanlı dönemi Konya'sı, İç Kale surları ve çevresini aşmış, dış surların ötesinde gelişmiş bir şehirdir. O dönem için yaklaşık 20.000 olarak tahmin edilen Konya şehri nüfusunun yaklaşık dörtte biri bu dış surların haricindeki mahallelerde yaşamaktadır. Böyle bir yapının içerisinde, şehrin ortasında kalan İç Kale, savunma yapısı olarak yetersiz kalmış olmalıdır. Bununla beraber 17.yüzyılın ortalarında Konya'yı ziyaret eden Evliya Çelebi, İç Kale'nin "mükemmel cephanesi ve toprak" olduğunu bahseder ki, bu ifade 17.yüzyıl ortalarında İç Kale'nin halen askeri öneme sahip bir mevki olduğunu anlatmaya yeter niteliktedir. İç Kale'nin askeri öneminin takip eden yıllarda da sürdüğü sanılmaktadır. Nitekim 1693 tarihli bir belgeye göre Konya kalesinde 20.000 vukiiye barut depolanmıştır (Öğüzolu: 1987: 2). Daha sonraları askeri önemini kaybedecek olsa dahi, İç Kale ismi, mahalle adlarıyla varlığını 18.yüzyıla kadar sürdürecektir.

17.yüzyılda idari merkez işlevini yitirdiğini tahmin ettiğimiz İç Kale ve yakın çevresinin, muhtemelen 18.yüzyılın başına doğru savunma ile ilgili askeri işlevini de yitirmesinin, bu bölge ile ilişkili bir gerileme dönemine işaret ettiği düşünülebilir. Nitekim 17.yüzyılın ikinci yarısında burada bulunan mahallelerden söz edilmekle beraber, 18.yüzyıldan sonraki

Resim 3: C. Niebuhr'un 1766 yılında Konya şehri resmettiği gravür (Göyünç: 1998: 16)

kaynaklarda, İç kaledeki mahallelerden bahsedilmemektedir (Tuş: 2007: 24, Küçükdağ: 1989: 83,84). 18. yüzyılda, İç Kale'de, "Çıralı Mescit" ve "Akkan" isimli iki mahallenin bulunduğu anlaşılmakta; Alâeddin Tepesi üzerindeki konut yerleşiminin Alâeddin Camii'nin bitişine kadar çıktığı bilinmektedir. Bu dönemde Alâeddin Tepesi'nin en üst noktası ise, Eflatun Mescidi ve Alâeddin Camii ile sınırlanan bir meydan halindedir (Küçükdağ: 1989: 15). Anlaşılan olur ki, İç Kalede önceki yüzyıllarda mevcut olan yoğun yerleşim, 18.yüzyılda ortasında boş bir alan olan, daha farklı bir dokuya dönüşmüştür.

1766 yılında Konya'yı ziyaret eden C. Niebuhr'un yazdıkları da bu gerilemeyi doğrular niteliktedir. Niebuhr, Konya şehri tasvir eden bir kroki hazırlamış, bu kroki ve yazdıklarında, İç Kale mahallesine de yer vermiştir. Niebuhr'un hazırladığı krokiye ifadeye göre; 1766'da İç Kalenin surları kısmen ayakta, hendeği de sadece kısmen mevcuttur (Resim 3). Niebuhr'a göre buradaki saray yapısı, kiliseden çevrilmiş cami olarak bahsettiği Eflatun Mescidi harap durumdadır (Göyünç: 1998: 9). Niebuhr, Konya içinde iskan edilmemiş pek çok yer olduğundan bahsetmekte, pek çok yıkık ev ve mescidin bulunduğu, bunlardan bazılarının kısmen çökmüş olduğunu belirtmektedir. Bu ifadeler, gerileme sürecinin, sadece İç Kalenin olduğu bölgede değil bütün şehirde etkili olduğunu akla getirmektedir. Gerçekten de Osmanlı'nın bu yıllarda ekonomik durumunun kötüleşmesi, Osmanlı topraklarından geçen ticari yolların eski önemini kaybetmesi gibi sorunlar Konya gibi önemli ticaret yolları üzerinde bulunan Osmanlı şehirlerini olumsuz etkilemiş olmalıdır. Bu gerileme dönemi, incelediğimiz konu bağlamında, 19.yüzyıl sonuna doğru Alâeddin Tepesi'nin üzerindeki yerleşimin tepenin orta kısmından çekilme doğru kaymasıyla şehir dokusunda varlığını hissettirecektir.

İncelediğimiz konu kapsamında, İç Kale ve yakın çevresinde, Selçuklu döneminde yapılmış olup Osmanlı döneminde çeşitli onarımlarla kullanımı devam eden bazı yapıların varlığı, özellikle önem taşımaktadır. Bunlardan ilki, Nasuhî'nin Silahî'nin minyatüründe de yer alan, "Felekâbâd

Sarayı" olarak da bilinen Selçuklu sarayıdır. Sarayın nasıl bir yapı olduğuna ilişkin bilgilerimiz sınırlıdır. Zira bu sarayın kalıntıları 19.yüzyıl sonundan, 20.yüzyıl başına kadar olan süreçte kıymeti bilinmeyip tahrip edildiğinden, günümüze ulaşamamıştır. Cem Sultan tarafından Köşk kısmının tamir ve tadil ettirildiği bilinen sarayın kullanımının Osmanlı döneminde 17. Yüzyıl ortalarına kadar devam ettiği düşünülmektedir. Zira Sarayın 17.yüzyılın ikinci yarısına harap bir şekilde ulaştığı ve taşlarının yapı malzemesi olarak başka yapılarda değerlendirilmek istendiğine dair serîyye sicil kayıtları mevcuttur. Bir diğer önemli yapı ise, yapıldığı tarihten günümüze kadar geçirdiği pek çok onarımın izlerini bünyesinde barındıran Alâeddin Camii'dir. Camiin onarımını sağlayan Alâeddin Vakfı, Osmanlı Döneminde de varlığını sürdürmüş, vakfın gelirleri ile pek çok irili ufaklı onarım yapılmıştır. Hatta bu onarımlar için vakfın kaynakları yetersiz kaldığında Osmanlı hükümetinin mali destek sağladığı yolunda bazı bilgiler de mevcuttur. Serîyye sicillerine göre, 18.yüzyılın başlarında, camiin bakımından sorumlu kalabalık bir kadrosu ve bir de kütüphanesi vardı (Küçükdağ: 1989: 33). Onarımlarla kullanımı devam eden bir başka yapı da, yukarıda önemine kısaca değindiğimiz, Alâeddin Tepesi'nin kuzeyinde yer alan, Alâeddin Darüşşifası'dır. Kesme taştan inşa edilmiş, kubbesi ve taç kapısı olduğu bilinen darüşşifanın kalıntıları günümüze ulaşmadığından nasıl bir yapı olduğuna dair bilgilerimiz sınırlıdır. Atçeken'e göre (1998: 326), Osmanlılar, Konya'yı ele geçirdikleri zaman çalışmayan darüşşifayı çalışır duruma getirmişler ve vakfiyesine uygun olarak teşkilatlandırıp zaman zaman tamir ettirerek 19.yüzyıla kadar ayakta tutmuşlardır. Alâeddin Darüşşifasında fakir hastaların tedavisine öncelik verildiği, ilaçlarını yapılarak kendilerine teslim edildiğine dair Osmanlı dönemine tarihlenen belgeler mevcuttur (Küçükdağ: 1989: 357). Alâeddin Tepesi'nin yakınındaki Karatay ve İnceminareli Medreselerinin de Osmanlı Döneminde çeşitli zamanlarda tamir görerek kullanımına devam edildiği anlaşılmaktadır. Hatta bu onarımlar, Osmanlı Devleti'nin mali

durumunun bozulduğu son zamanlarına kadar devam ettirilebilmiştir. Kiliseden dönüştürülerek Konya'daki ilk İslâm mabedi olan Eflâton Mescidi de yukarıda bahsettiklerimize göre küçük bir yapı olmasına rağmen, ihmal edilmemiştir. Osmanlı dönemine ait defterlerde, bu mescidin vakfına ait çeşitli gelir kaynaklarına rastlanmaktadır. Günümüze ulaşabilen kayıtlar içerisinde, Eflâton Mescidi ile ilgili olarak 1718 tarihli, onarıma yönelik inşaat keşfi yapıldığına dair bir kayıt da mevcuttur (Atçeken: 1998: 26, 27). Yukarıda bahsettiklerimizden edindiğimiz fikir; Osmanlı Döneminde Alâeddin Tepesi'ni içine alan İç Kale muhitinde, Selçuklu döneminde yapılmış önemli yapılar haricinde büyük ölçekli yapıların inşa edilmediği, bununla beraber, mevcut yapıların çeşitli onarımlarla ayakta tutulduğu, onarımlarının sürekliliğinin sağlanması için vakıflarında düzenlemeler yapıldığı ve hatta işler durumda olmayanların tekrar işler duruma getirildiğidir.

KAYNAKÇA:

- 387 Numaralı Muhasebe-i Vilâyet-i Karaman ve Rûm Defteri (937/1530) I, (1996), T.C. Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü, Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı, Ankara
- Atçeken, Z., (1998), Konya'daki Selçuklu Yapılarının Osmanlı Devrinde Kullanılması, TTK, Ankara
- Baykara, T., (2004), Türkiye Selçuklularının Sosyal ve Ekonomik Tarihi, IQ Kültür Sanat, İstanbul
- Ergenç, Ö., (1995), XVI. Yüzyılda Ankara ve Konya, Ankara Enstitüsü Vakfı, Ankara
- Göyünç, N., (1998), "Niebuhr ve 1766 Sonlarında Konya", İpek Yolu Konya I, (Ed. Y. Küçükdağ), Özel Sayı, Konya Ticaret Odası, Konya, s:7-12.
- Konyalı, İ. H., (1964), Abideleri ve Kitabeleri ile Konya Tarihi, Yeni Kitap Basımevi, Konya
- Küçükdağ, Y., (1989), Lâle Devri'nde Konya, T.C. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yenicağ Tarihi Anabilim Dalı, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Konya
- Küçükdağ, Y., (1989), "Konya Alaeddin Darüşşifası Tıp Medresesi ve Mescidinin Yeri, Yapısı", Osmanlı Araştırmaları, IX, İstanbul, s:347-359.
- Küçükdağ, Y., Arabacı, C., (1999), Selçuklular ve Konya, Mikro Yayınları, Konya
- Küçükdağ, Y., (2004), "Konya Sultan Selim İmareti, Vakfiyesi

ve Vakıfları", İpek Yolu, Özel Sayı, Konya Kitabı VII, (Ed. C. Arabacı), Konya Ticaret Odası, Konya, p: 263-299.

Mehmed Zillî oğlu Evliyâ Çelebi, (1970), Evliyâ Çelebi Seyahatnâmesi (Çev. Z. Danişman), Cilt: 4, Zuhuri Danişman Yayınevi, İstanbul

Muşmal, H., (2001), "XVII. Yüzyıl Ortalarında Konya Mahalleleri", İpek Yolu, Özel Sayı Konya Kitabı, Konya Ticaret Odası, Konya, s:71-78.

Nasuhü's -Silâhi, (1976), Beyân-ı Menâzil-i Sefer-i İrâkeyn-i Sultan Süleyman Han, (Çev. H. Yurtaydın), TTK, Ankara

Oğuzoğlu, Y., (1987), "Anadolu Şehirlerinde Osmanlı Döneminde Görülen Yapısal Değişiklikler", V. Araştırma Sonuçları Toplantısı I, Ankara 6-10 Nisan 1987, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, eski Eserler ve Müzeler Genel Müdürlüğü, Ankara, s: 1-10

Önder, M., (1971), Mevlana Şehri Konya, Güven Matbaası, Ankara

Tuş, M., (2007), Sosyal ve Kültürel Açından Konya, Tablet Yayınları, Konya.

Uz, M. A., Şahin, B., (2004), "Şer'iye Sicillerinde 16. Ve 19. Yüzyıllar arasında Konya'da Mahalle Adları", İpek Yolu Özel Sayı, Konya Kitabı VII, (Ed. C. Arabacı), Konya Ticaret Odası, Konya, s:35-51.

DÜNYA MEVLEVÎHÂNELERİ TRABLUSSAM MEVLEVÎHÂNESİ (LÜBNAN)

Lübnan'ın kuzeyindeki Trabluşşam eskiden hac yolu üzerinde önemli bir Osmanlı şehriydi. Trabluşşam Mevlevîhânesi 1620 yılında kalenin kuzey tarafında Ebu Ali Nehri'nin kenarında yeşillikler içinde kurulmuştur. Oldukça harap durumda olan yapının semahane, türbe, haremlük, selâmlık kısımları ve kısmen derviş hücreleri günümüze kadar gelmiştir. Mevlevîhâne'nin kurucusu olarak Veled Çelebi, Mervi Ahmed Dede'yi gösterir. Tarihi boyunca birçok ünlü seyyah ve ilim adamı burayı ziyaret etmiştir.

İbni Mehâsin 1639 yılında tekkeyi gezmiş, Şeyhi Muhammed Dede ile sohbet etmiş "İki tepe arasında yeşillikler içinde bir mekan" olarak tanımlamıştır (Küçük 2003, 320). Evliya Çelebi ise 1672'de gezdiği Trabluşşam'da yedi tekke olduğunu bunların hepsinden havası ve binasının güzel dediği Mevlevîhâne'yi "mamur, binası güzel gezilebilir bir mesire, irem bağı gibi içinde limon, turunc ve gül gülistanı..." olan bir yer olarak tanımlar. Şamlı meşhur müellif Nablusi, tekkeyi 17. yüzyılın sonlarında iki defa ziyaret etmiş mimarisi hakkında bilgi vermiş, şiirleriyle Mevlevîhâne'yi övmüştür (Küçük 2003, 320).

İbni Mehâsin tekkenin şeyhinin Antepli Fedayi Dede olduğunu, Türkçe divanı bulunduğunu hatta Feridüddin Attar'ın Mantık üt-Tayr'ını Türkçe'ye çevirdiği bilinmektedir. Tekkeyi 19. yüzyılda Jhon Karın, Lewis Lord gibi seyyahlar gezmiş ve gravürlerini yaptırmışlardır.

Sezai Küçük'ün tespit edebildiği şeyhler şunlardır: Celâli Ali Dede 1673, Abdülcelil Dede 1695, Mustafa Dede 1808, Şakir Dede, Ahmed Dede 1910 ve Şefik Dede 1931. Diğer şeyhler gibi Şefik Dede, Osmanlı'ya sadakat ve bağlılığı ile tanınmıştır. Fransız işgalinde Halep Mevlevîhânesi Şeyhi Celâleddin Bâkir Çelebi'nin yerine Arap bir şeyhin atanmasını protesto etmiştir. 1931 yılında tekke şeyhliğine Mehmed Enver Dede atanmıştır. Enver Dede 1964 yılında vefat etmiştir. 1985 Lübnan iç savaşında kaderine terk edilen Mevlevîhâne oldukça harap durumdadır.

Şeyh Enver Dede'nin oğlu ve torunları tekkeye ait eski belge fotoğrafları saklayarak bu mekânların geçmişteki mamur günlerini özleyiyorlar.

2000 yılı başlarında Trablus Tarihi Eserleri Koruma Derneği, bir kampanya başlatarak Mevlevîhâne'nin önemli bir Osmanlı kültür mirası olduğunu vurguladı. Bu girişim sonuç vererek 2006 yılında Türkiye'nin katkılarıyla tekkenin onarımı ile ilgili çalışmalara başlandı.

Neolitik Çağ'dan günümüze Konya mutfak kültürü

Yrd. Doç. Dr. Mehmet AKMAN
S.O. Mesleki Eğitim Fakültesi

Organik bir süreç olan beslenme, aynı zamanda kültürel bir olgudur ve toplumdan topluma farklılıklar gösterir. Her toplumun kendine özgü beslenme alışkanlıkları olduğu da herkes tarafından bilinmektedir.

Yeryüzünde yaşayan ulusların medeniyet seviyelerini yansıtan özelliklerinden birisi de, kuşkusuz onların beslenme tarzlarıdır. Yüzyıllardan beri medeniyet ilerledikçe besin şekilleri de durmadan değişmiş ve çeşilenmiştir.

Bir toplumun beslenme kültürü, yaşam şekli ile yakından ilişkilidir. Yaşam şeklinin değişmesi, beslenme kültürünün de zamanla değişmesine neden olmaktadır. Ayrıca bireylerin, dolayısı ile de toplumların yiyecek seçimi ve alışkanlıklarının

oluşmasında; yaşanan coğrafi çevre olanakları, toplumun kültürel yapısı, sosyo-ekonomik düzeyi, eğitim-öğretim durumu ve dini inançları etkilidir.

Kültürlerin ana dallarından olan mutfak Türk kültüründe de önemli bir yere sahiptir. Anadolu'da yaşayan, dünyanın sayılı mutfak kültürlerinden birisi kabul edilen, Türk mutfak kültürünün önemli bir parçası da Konya mutfak kültürüdür.

Bu makalede bu konudaki bilimsel kaynaklar taranarak Neolitik Çağ'dan günümüze Konya mutfak kültürü her yönüyle ele alınmaya çalışılmıştır. Önümüzdeki sayılarda, Selçuklular Öncesi Dönemler, Selçuklular ve Beylikler Dönemi, Osmanlılar Dönemi, Cumhuriyet Dönemi Konya mutfak kültürüyle ilgili konular yayınlanacaktır.

KONYA MUTEFAK KÜLTÜRÜNÜN TARİHSEL GELİŞİMİ

Çatalhöyük (M.Ö. 7400 - 6000) kazılarında bulunan mutfak kültürüne ait ilk kanıtlarla dokuz bin yıl öncesine dayanan Konya mutfak kültürü, Türklerin Anadolu'yu yurt edinerek yerleşik düzene geçmelerinden sonra, Orta Asya'dan ve geçtikleri coğrafyalardan kazanarak getirdikleriyle birleşince bugün de varlığını hala sürdüren mühteşem bir duruma ulaşmıştır.

Neolitik Çağ

İç Anadolu'da günümüzden dokuz bin yıl öncesine ait tarımsal bir toplumun kalıntılarını barındıran Çatalhöyük, M.Ö. 7400-6000 yılları arasında 1400 yıl boyunca varlığını sürdürmüştür. Çatalhöyük kazılarında elde edilen bulguların, ilk uygarlığın doğuşunun bu topraklarda ya da bu kültürde ortaya çıktığını göstermektedir. İlk yemek kapları, ilk ev içi duvar resimleri, ilk dokumalar ve camın bulunması buna örnektir.

1958 yılında İngiliz Arkeolog James Melleart tarafından Konya Ovası Üzeyir Araştırması sırasında bulunan Çatalhöyük, Konya ilinin 52 km güney doğusunda Çumra ilçesine 11 km uzaklıkta olup iki höyükten oluşmuştur.

Dünyada ortaya çıkarılan en ilginç yerleşim yerlerinden biri olan Çatalhöyük'te insanlar zamanlarının çoğunu tahıl ve baklagillerin yetiştirildiği tarlaları ekip biçerek, sonradan hasat kaldırmakla geçirirlerdi. Hayvanlardan elde edilen et, ilik ve yağlar ile bitkiler evin fırının çevresindeki mutfak ve pişirme alanına getirilir, yiyecek hazırlama faaliyetleri burada yapılır. Evlerde yemek yenirken ale üyeleri bir araya gelir, toplumsal ilişkiler kurulur ve günlük işler gözden geçirilirdi.

Çevrede bulunan meşe, ardıç, yabani antepfıstığı, badem ve elma ağaçlarından Çatalhöyük halkı tarafından yararlanılıyordu. Çarşamba çayı (sonradan yatağı değişti) ve onun kolları bölgenin tarım gücünü sağlarken, diğer yandan da yerleşimin su ve yiyecek (balık) ihtiyacını sağlardı.

Neolitik Çağ, insanların köylere ve kentlere yerleştiği, tarımı benimseyip toplumsal egemenliği geniş ölçülerde kabul ettiği bir dönemdir. Çatalhöyük insanı bu dönemde tarıma başlamış, yiyecek sağlamak konusunda başarılı olmuş ve yiyecekleri depo etmek fikrini geliştirerek ev düzenine kileri yerleştirmişti.

Çatalhöyük'te tarımın M.Ö. 7000 yılından daha önceki bir tarihte başladığı iddia edilmekte ve şehrin kurulmasıyla birlikte tarımın da girdiğine yönelik bulgular vardır. Tarımın ilk örneklerinden ve temel ürün olan arpa, buğday, mercimek, bezelye, buğrak, fındık ve palamut Çatalhöyük'te bulunmuştur. Topluma arpanın girişi hayvancılığın gelişmesine neden olmuştur.

M.Ö. 6000'e kadar Konya Ovası hala yabani canlılarla doluydu. Belki de insanlar bu ovanın geniş çayırlarına çeken bu hayvan sürüleriydi. Belki de Beyşehir ve Suğla'dan suyunu alıp, Çumra çevresindek verimli ovayı sulayan Çarşamba Çayı'nın sel yataklarında tohumları ekilmisti.

Bu dönemlerde İç Anadolu'da evcil koyun ve keçiler görülmekte olup, Aşıkhöyük'te koyun ve keçi sürülerinin güdüldüğü yönünde kanıtlar vardır. Yaban boğalarının da ayınlarda ve şölenlerde özel bir yeri vardı ve insanlarla çok yakın bir ilişki içindeydi.

Çatalhöyük'te ilgili olarak hazırlanan 2002 Kazı Raporuna göre; Kalkolitik Çağ batı höyüğünden elde edilen kemiklerin çoğunun türleri tanımlanmış olup, insan-hayvan etkileşiminin evcil hayvanlar üzerine odaklandığı görülmüştür. Ayrıca tanımlanan kemiklerden % 88'inin küçükbaş hayvanlara ait olduğu belirtilmektedir. Bu kemikler

içinde de koyun kemiklerinin oranı keçi kemiklerinin yedi katı şeklinde saptanmıştır. Toplam kemikler içinde büyükbaş hayvan kemiklerinin oranı ise sadece %6'dır. Bu oranın küçük olması büyükbaş hayvanların Kalkolitik Çağ'da evcilleştirilmiş olduğunu göstermektedir. Tapınak süslemelerinde dinsel inançlarla boğalara verilen önem, sığırın evcilleştirilmesinin bir belirtisi olarak yorumlanabilir. Diğer yandan süt işlemede ilerlemenin, mandıra ürünlerinde ardından ve yiyecek işleme endüstrisindeki gelişmelerin işareti olarak kabul edilmektedir. Çatalhöyük'te her yerleşim katmanında sığır kalıntıları bulunmasına karşın, domuz kalıntısına çok az rastlanmıştır. Oysa Çatalhöyük'e yakın bir yerleşim yeri olan Hacılar'da çok sayıda domuz kalıntısı bulunmuştur.

Çatalhöyük'te erken çağlarında yemek pişirmek için kil toprakları kullanıldığı belirlenmiştir. Kil toprakları ocak ya da fırınların içerisinde ısıya kızdırılıyor ve kızdırılan kil toprakları sepet ya da başka bir kaba alınıyor, daha sonra kişinin amacı doğrultusunda pişirme için kullanılıyordu. İstisnai kil toprak yardımıyla hızlı ve etkili pişirme yapılsa da, toprakları değiştirip yeniden ısıtmak gerektiğinden bu işlem başından sonuna kadar emek gerektirmekteydi. Daha sonraki yüzyıllarda çanak, çömlek günlük pişirme işlemlerinde kullanılmaya başlanınca, pişen yemeğin başında bekleme süresini biraz olsun azaltmıştır. Çanak, çömlekler zamanla birlikte değişmekte ve giderek özelleşmektedir. Çatalhöyük'te çömleklerin yemek pişirme için kullanılması, yemek pişirme yöntemlerini çeşitlendirmiş ve çömlek üretiminin daha gösterişli olmasını sağlamıştır.

Çatalhöyük'te bugüne kadar binalarda iki çeşit ocak saptanmıştır. Kubbe şeklinde örülmüş fırınlar, güneye bakan duvara yerleştirilmiş ve önleri açıktır. Ocaklar ise kubbe şeklinde olmayıp duvardan uzaktadırlar. Mutfak araç-gereçleri olarak kullanıldığı anlaşılan taştan el değirmenleri, öğütme taşları, tuzluk, havan ve havaneleri Çatalhöyük'teki kazılarda çok sayıda ele geçirilmiştir. Oval bardaklar, derin kaşıklar, kepeçler ve spatüller de kazılarda bulunan diğer mutfak araç-gereçleridir. Ağaç yaygın olarak kullanılan bir malzeme olup, kulplu yemek tabakları, kulplu-tutmaçlı oval çanaklar, derin veya sıgı yuvarlak çanaklar ve tabaklar, kayık tabaklar, sos kapları ve yemurtalıların yapımında kullanılmıştır.

Kazılarda bol miktarda ve çeşitte erzak bulunması, Çatalhöyük halkının hiçbir dönemde beslenme sorununun olmadığını

göstermektedir. Çatalhöyük'te yangın görmüş katlarda ele geçen kömürleşmiş bitkiler, o dönemin besin kaynakları hakkında bilgi vermektedir. Çatalhöyük halkının alüvyonlu topraklara sahip olduğu, yakından geçen ırmakların topraklarını suladığı ve en az on dört çeşit yenebilir bitkinin tarımını da yaptığı saptanmıştır. Çatalhöyük'te başlıca tahıl ürünü düşük kaliteli buğdaydır. Ama onun yanı sıra çok çeşitli tahıl ürünleri de vardır. Çatalhöyük'ün VI. ve II. Katmanlarından çıkarılan (M.O. 5850 - 5600) tahılların içinde ekmeçlik buğday türünün de bulunduğu saptanmıştır. Sulu tarım, ekmeçlik buğday ve çıplak arpanın yanı sıra yeni sebze ve meyve türlerinin yetiştirilmesine de olanak vermiştir. Çatalhöyük halkı, ekmeçlik buğdayı havanlarda ya da öğütme taşlarında öğütüp kaba una dönüştürmüş, unu suyla karıştırınca oluşan lapanın lezzetsiz ve ekşime yapan, hazmi güç bir yiyecek olduğunu görünce de, ocakta taşlar üzerinde ya da fırında pişirerek mayasız ekmeği bulmuş olabilir diye düşünülmektedir. Mayalı ve kabark ekmeğin yapılabilmesi için ekmeçlik buğdayın geliştirilmesi, biranın yapılabilmesi içinde çömllekliğin gelişmesi gerekmektedir. Bitkilerin önemli binalardaki ambar oyuklarında yaygın olarak bulunmasından anlaşılmaktadır. Çatalhöyük'te aynı zamanda bezelye ile hem evcil hem de yabani burçak izlerine de rastlanmıştır. Ayrıca evlerin ambarlarında mercimek de bulunmuştur.

Yine badem, meşe palamudu, yabani kiraz ve sakız ağacı gibi yabani bitkilerinde yoğun olarak evlerde saklandığı belirlenmiştir. Doğudaki bölgelerde daha geç dönemde keten toplayıcılığı yapılmış, daha sonra bitkisel yağ çıkarmak için yetiştirilmiştir. Çatalhöyük'ün erken tabakalarında bile görülen kuş kirazı belki şarap yapımında kullanılmıştır. Çünkü bira ve şarap gibi alkollü içkilerin Çatalhöyük'te kullanıldığı kesin olarak belirlenmiştir. Fakat üzüm ve zeytinin dördüncü ve beşinci bin yıldan sonra tarıma alındığı görülmektedir.

Palamut başlıklarındaki asit günümüzde yoğurdun mayalanma sürecini başlatmak için kullanılmaktadır. Koyun ve keçiler kuskusuz etleri için olduğu kadar sütlü içinde beslenmişlerdir. Çünkü Çatalhöyük'te ele geçen seramiklerden sütlük kullanıldığına dair bulgulara rastlanmasın süt içtikleri yönünde yorum yapmaya olanak vermektedir.

Sebze yemeklerinin hazırlanması için gerekli olan tuz, Konya Ovasında kolaylıkla bulunabiliyordu.

Çiçek tarlaları üzerinde uçan böceklerin görüldüğü duvar resimleri balın bilindiğini düşündürmektedir. Diğer tatlandırıcı maddeler, ağaç kabuklarından çıkarılmıştır.

Çatalhöyük'te yaşayan insanların günlük yedikleri hayvansal besinler içerisinde ilk sırayı koyun eti, ikinci sırayı keçi eti alıyordu. Sığır eti daha az tüketiliyordu. Çatalhöyüklüler hayvansal yağları da kullanıyorlardı. Kemiklerin kırılıp yağ ve iliklerinin çıkarıldığına ilişkin çok veri elde edilmiştir. Çünkü çok sayıda çanak ve çömlekte

yağ kalıntıları bulunmuş olup, birinci sırada koyun, ikinci sırada ise keçi yağı bulunmuştur. Çatalhöyük insanların kemikleri analiz edildiğinde sığır eti proteininin önemli bir diyet bileşeni olmadığı ortaya çıkmıştır.

İnsan dişleri üzerindeki aşınma ve oyukların incelenmesi sonucunda elde edilen veriler insanların karışık bir beslenme alışkanlıkları olduğunu ortaya koymaktadır. Günlük besinleri arasında işlenmemiş buğday, ceviz, ağaç yemişleri ve etin öne çıktığı görülmektedir. Uzmanlar ağız dişlerin üzerinde yaptıkları incelemede, yiyeceklerin genellikle pişirilmediğini, büyük lokmalar halinde çiğnediğinden dolayı aşındırıcı etkilerinin az olduğunu belirlemişlerdir. Yumur, kök ve çiğ buğday gibi sert yiyeceklerin düzenli olarak tüketilmesine bağlı olarak dişlerde yıpranmanın daha yüksek olduğu saptanmıştır. Elde edilen diğer bulgulara yiyeceklerin sürekli olarak pişirildiğine işaret eder. Üst katmanlarda elde edilen verilere göre ise, etlerin ve bazı bitkilerin pişirip çömlleklede saklanan yağlarla birlikte çiğaltılarak ya da tatlandırılarak yemek yapıldıkları da söylenebilir.

Sonuç olarak Çatalhöyük medeniyetinin ilk temellerinin atıldığı uygarlıklardan birisi olup, sonraki çağlara mutfak kültürü dahil çok önemli miraslar bırakmıştır.

Kaynaklar

1. Akman, M., Mete, M. 1998. Türk ve Dünya Mutfakları, Selçuk Üniversitesi Basımevi, Konya.
2. Süncüoğlu, M.S., Yılmaz, V. 2009. Çatalhöyük'te Beslenme Kültürü, Türk Mutfak Kültürü Üzerine Araştırmalar, 16: 377-402.
3. Halıcı, N. 2005. Konya Yemek Kültürü ve Konya Yemekleri, Rumi Yayınları-9, İstanbul.
4. Çelikkol, G. 2002. Öteki Mümkünlerin Kenti Çatalhöyük, Tarih ve Toplum Dergisi, 38 (224): 24-26.
5. Hodder, I. 2006. Çatalhöyük Leoparın Öyküsü, Yapı Kredi Yayınları: 2343, sanat:131, Metgraf Yayıncılık, İstanbul.
6. Şenel, A. 1995. İnsanlık Tarihi, İmaj Yayınevi, Ankara.
7. Melikoff, J. 2002. Çatalhöyük. Anadolu'da Bir Neolitik Kent, Yapı Kredi Yayınları: 1759, sanat:96, Şefik Matbaası, İstanbul.
8. Bober, P.P. 2003. Antik ve Ortaçağda Yemek Kültürü, Kültür Sanat ve Mutfak, Kitap Yayınevi-39, Tarih ve Coğrafya Dizisi-15, Mars Matbaası, İstanbul.
9. Hodder, I. 2008. Çatalhöyük'te Yeni Buluntular ve Yeni Yorumlamalar, Çatalhöyük 2005 Archive Report.
10. Pearson, V.A., Molleson, T.I., Russell, N. And Martin, L. 2003. Stable Isotope Evidence of Diet at Neolithic Çatalhöyük Turkey, Journal of Archaeological Science, 30:67-76.

Malzemeler

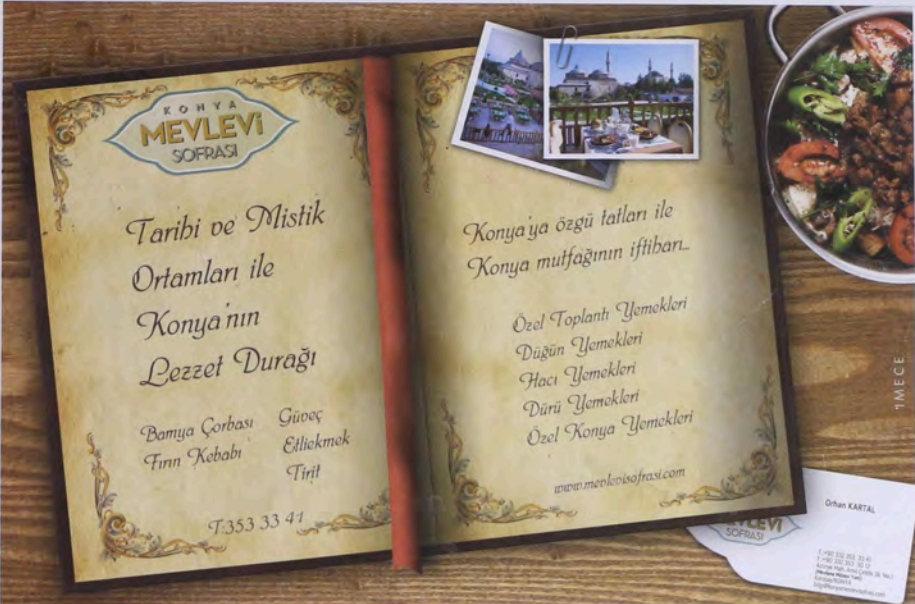
- 750 gr. kuzu kuşbaşı et (dana kavurma)
- 4 adet domates (orta boy)
- 6 adet yeşil biber (orta boy)
- 3 yemek kaşığı tereyağı
- 2 kg. kadar patlıcan
- 3 diş sarımsak
- Tuz ve isteğe göre baharatlar

Yapılışı

Patlıcanlar ızgarada veya fırında közlenip kabukları soyulduktan sonra, ufak ufak doğranır. Tencerenin içine tereyağı ve doğranmış yeşil biber konulur. Biberler kavrulduktan sonra kabuksuz kuşbaşı doğranmış domatesler ve sarımsaklar ; bir süre sonra da patlıcanlar ilave edilir. Sebzeler patlıcanlar özleştikten sonra ateşten alınır. Kuzu kuşbaşı (Dana kavurma) ızgarada pişirildikten sonra patlıcanların üzerine konularak servis yapılır.

Sebzeli Közleme Kebab

Konya'nın eski kerpiç evleri

Konya'nın, eski evleri kerpiç ahşap ve taştan yapılmıştır. Bu malzemelerle yapılan evlere "kerpiç evler" ismi verilir. Kerpiç evler, Konya'da, üç sınıfa ayrılır; tek katlı, iki katlı ve trabzanlı evler olmak üzere. Atalarımız bu evlerin modellerini Orta Asya'dan getirmişler, aynı yapı malzemelerini kullanmışlardır.

Bu üç evin de benzer tarafları şöyledir:

- Her evin arsalarına göre büyük, küçük bir bahçesi vardır.

- Evlerin yapı malzemeleri; Taş, kerpiç ve ağaç yuvarlamalardır.

- Evlerde çatı bulunmayıp, hepsi de hasır üzerine toprakla örtülerek kapatılmıştır. Her evin damında, toprağı sıkıştırmakta kullanılan loğ (dam yuvağı) bulunur.

- Evlerin temelleri taş ve elli santim kalınlığında kerpiç olur.

- Odaların teşkilatı ayımdır. Her odada yüklük, ağız açık ve kapaklı dolap vardır. Sokak kapıları dâhil bütün kapıları ahşaptır. Bazıları tek, bazıları çift kanatlıdır.

Benzemeyen tarafları, daha çok evdeki kullanımla ilgilidir. Tek katlı ve iki katlı evlerde ahır, samanlık, at damı, örtme, eve bitişik hariciye vardır. Tahta başlı evlerinde diğerlerinden ayrılan bir yanı vardır. Bu evler daima güneye dönük inşa olunmuş ve birbirlerine son derece benzer yapılmışlardır.

Evlerin tavanlarında dilme veya yuvarlamalar kullanılır, oyma ve süslemeler çok nadirdir. Evi inşa ettirenler bedii zevklerine göre bazı katmalarda bulunurlar. Misal olarak, odaların taban döşemelerinde çam, ardıç, katran ağaçları kullanılırdı. Bu her odaya ayrı bir koku verirdi. Yine evlerin taşlıkları, havluları, hayatları kapak taşlarıyla döşenir, bahçelerinde Konya'nın maverde gülleriyle kayısı, iğde, elma, armut, ayva ağaçları bulunur, arsaları büyük olan evlerin arka bahçeleri üzümlük, sebzelik olarak ayrılırdı, her evde asma bulunurdu. Bunlara su temin eden bir kuyu, el tulumbası ve önünde suları bir gece dinlendirildiği, taştan havuzları vardı. Binek, araba atı, sağmal inek ve camız,

kümes hayvanları da bir ve iki katlı evlerde olurdu. Konya'da üç katlı kerpiç evler yoktu. Evler, en çok iki katlı olarak inşa edilmişlerdi. İki katlı ve tek katlı evler çok olduğu halde trabzanlı evler azdı. Her mahallede bir veya iki trabzanlı ev vardı. Bu evler diğer evlerin arasında kaybolmuş gibi olsalar da, bir biblo gibi dururlardı.

Konya'nın eski kerpiç evleri, bir okul, bir mabed, bir hane, olmasının yanında bir fabrika işlevi de görür, ekonomiyi büyük katkılarla bulunurdu. Saygı, sevgi, komşuluk ilişkileri, sevinçte, acıda beraberlikler, hepsi bu evlerde öğrenilir. Orf ve ananelerimiz bu evler sayesinde bugünlere kadar korunmuştur, dört mevsim doğayla iç içe bu evlerde yaşanmıştır. Bugün bu evler tarih olmuştur. Ne kadar yerinsek azdır.

Eski Konya'da Kerpiç Şehir Evleri

Konya'da, Selçuklular ve Beylikler döneminde resmi kurumlar ile medrese, türbe, tekke, zaviye ve bazı camilerin damlarında tuğla kullanılarak kubbe yapılmıştır. Halkın oturduğu mekânlar ise çatısız ve topraktan yapılmıştır.

Konya'da ilk üstü çatılı ve dam kiremitli evlerin H.1294 M.1878 tarihinden sonra yapıldığı kaynaklarda zikredilmektedir. Bu tarihten sonra Konya'daki bazı zengin ve itibarlı kimseler evlerinin yapılarına dokunmadan toprak damları üzerine çatı yaptırmaya başlamışlardır. Türkiye'de henüz bugün çatılarda kullanılan kiremit bulamadığı için kiremitler Avrupa'dan ithal edilmiştir. Bugün bile bazı çatıların kiremitleri üzerinde "Marsilya" damgasını görürüz.

1940'lı yıllara kadar yapılan kerpiç evlerin damları, eskiden olduğu gibi toprak ve çatısız, bazıları ise çatılı ve kiremitli olarak yapılmış, 1950'den sonra yapılan evlerde ise toprak dam yerine çatı teşkilatıyla kiremit kullanılmıştır. Eski Konya Evlerinin şehirlerde olanlarını ele aldığımızda bunların üçe ayrıldıklarını görürüz. Her üç çeşit evde de ev içi teşkilatı hemen hemen aynı olduğu halde, oda büyüklükleri, yaşama alanlarında yapılan ek odalarının fazlalığı, kat ve yükseklik farkları, bölümlerin ayrı ayrı yapılması bu evlerin sınıflanmalarına yol açmaktadır. Hepsinde kerpiç ve ahşap malzeme kullanımıyla yapılan bu evlerin sınıfları, bilhassa kat adedine göre değişmektedir. Bunlara; iki katlı, tek katlı, tahta-boşlu evler denilmektedir. Kerpiç evlerden üç katlı olanı yoktur.

İki Katlı Evler

İki katlı kerpiç evlerin çoğunun arası 500 m2'den fazla olup bunu 150-200 m2'si esas binayı, kalan 300-350 m2 ise eve ait diğer evlerle, bahçeyi teşkil etmektedir. Evlere girildiğinde; birinci katta üç oda bir mabeyin, odalardan yalnız birisinin altında izbe vardır. İkinci kat odalarında birinci kattaki odaların tam üzerlerinde yine üç oda ve bir mabeyin olup bu katta merdiven boşluğu, üzerine gelen yerde bir sandık odası ve dama çıkmak için bir kapak bulunur. İkinci kat oda yükseklikleri hemen hemen birinci katlardaki oda yüksekliğinin iki katı kadar

olup odaların yüz ölçümleri de 15 m2'ye yaklaşıp. Odaların aralarındaki mabeyinler ise 30 m2'den fazladır. Alt katta "trendezelev" denilen üç metre boyunda loş bir koridor bizi hariciye kısmına götürür. Haricide bulunan oda oldukça geniş olup içinde dolap ve yüklük bulunmaktadır. Evin dışında örtme (aşene) kiler, samanlık, odunluk, kayıt damı, ahır, arabalık, ayrı ayrı yer alır. Evin altındaki tek bodrum izbe olarak kullanılır. Bahçenin bir köşesinde tandır, evin önünde taşlık (hayat) su kuyusu, tulumba önünde taş havuz, örtmenin içinde koras ve yel ocaklarının önünde çirkef kuyusu; yedi metre kadar uzakta da helâ ve helâ kuyusu vardır. Bunlardan başka tavuk kümesinin yazlık kısmı da bahçede bulunur. Kışlık kümes ahırdadır. Bahçe bölümlere ayrılmıştır. Kayısı, ıgde, gibi yemiş ağaçları, havuzun başında ve taşlıkta Konya'ya mahsus çiçekler ve güllerle üzüm asmaları bahçeyi bütünlür. Bu evlerde oturanların ekserisi; memur kesimiyle büyük tüccar ve esnaflar hoca ve öğretmen üyeleri gibi zamanın münevver kimseleridir.

Tek Katlı Evler

Bu evlere uzun bir yolla ulaşıldıktan sonra iki üç basamaklı iki oda ve bir sandık odası vardır. Odalar oldukça geniştir.

Altındaki izbe bodrum olan oda diğer odadan biraz daha yüksekte olup tek basamaklı taştan bir merdivenle odaya girilmektedir. Diğer odadan bir kapıyla mutfak ve kilere geçilir. Samanlık ve ahır evin girişine yakındır, arabalık da bunların yanında yarım çatılı bir yerdedir. Tek katlı evlerde hariciye kısmı olmayıp diğer detayların tamamı yer alır. Ev aralarında 600-700m2 olanlar vardır. Burada oturanların hemen hepsi de bağcı ve çiftçilerdir. Sakinlerinin bağ evleri de aynı şekilde olduğundan şehir evlerini, bağ evleri gibi kullanırlar. Küçükbaş ve büyükbaş hayvan beslediklerinden bu hayvanlarını göz önünden ayırmak istemez, şehirdeki evlerine dönerken yanlarında getirip ahırlarına koyarlar. Tek kanatlı çift kanatlı yaylı arabaları arabalıklarda muhafaza edilir, kiş boyunca süt, yoğurt, yağ gibi ürünler mahalle ve pazarlarda satarlar. Maddi; bir sıkıntısı olmadıgından; kendilerine; "niye daha iyi bir evde oturup rahat etmiyorsunuz? diye, sorulara "Biz gara dakımız, bizi anca buraları paklar" diye kinaye bir cevap verirdi.

KAYNAK:

Arif Nüşet TURGUT; "Eski Konya Evleri"; Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları; Yayın No: 54; Konya 2003 s.13.-17

Amerika'da eski bir Türk sergisi

Prof. Dr. Mustafa ÖZCAN / S.Ü. Edebiyat Fak.
Ökt. Hüseyin ALTINDIŞ / S.Ü. Yabancı Diller Yüksekokulu

Bir ulusun kültürel ve sanatsal özelliklerini en iyi ortaya koyan o toplumda üretilen sanat eserleridir. Bu eserlerin her bir ayrıntısı bir anlam içermekte ve kültürün bölünmez bir parçası olmaktadır. Otoden beri Batı toplumları için Doğu (Orient) gizem ve yeni bilgi olmuştur. Amerikalılar da yıllardır Doğu'ya ilgi duyan bir millettir ve Doğu'nun bütün yönlerini keşfetmek istemişlerdir.

Türkler köklü bir millettirler, bulundukları coğrafi konum ve yüzyıllar süren kültürel ve siyasi üstünlükleri sayesinde hep Batılıların ilgi odağı olmuşlardır. Bu bağlamda kendi kültürümüzü tanıtmak, farkındalık oluşturmak üzere Osmanlı döneminde New York'ta, Türk sanat eserlerini tanıtan bir sergi açılmış ve Amerikan basınında bu sergiden övgüyle söz edilmiştir. Biz bu yazımızda, 1876 Eylül'ünde Amerika Birleşik Devletleri'nde açılan ve çeşitli sanat eserlerinin yer aldığı sergiyi anlatan bir makaleden bahsedeceğiz.

Sergiyi tanıtan yazara göre kültürler birbirlerini etkilemekten geri kalmazlar. Yeni üretilen ürünlerde veya kullanılan malzemede muhakkak bir başka kültürün etkilerini görmek mümkündür. Bu etkilenme, renk, figür veya estetik taklidi şeklinde olabilir. Türk ürünlerinde renk, estetik ve kompozisyon uyumu mükemmeldir. Bu güzelliğin batılı sanatseverler tarafından taklit edilmesi kaçınılmazdır. Sergide

yer alan eserlerin sergilenme yerlerinin çok uygun olmamasına rağmen onlara dikkatle bakılmasını öneren Amerikalı eleştirmenin şu tespitini buraya kaydetmeden geçemeyeceğiz:

"Main Building'te açılan Türk sergisine belki de hak ettiği kadar adil davranılmadı. Ürünlerin sergilendiği vitrinler küçük tutulmuş, birbirine son derece sıkıştırılmış ve alçak tutulmuş, bu nedenle özel bir gayret gösterilmedikçe Türk ürünlerinin büyük çeşitliliği ve muhteşemliğini sergiyi gezen genel kalabalık anlayamayacaktır."

Anadolu insanının sevgisini, hasretini, umutlarını renk ve motif motif işlediği bu işlemlere, Amerikalıların hayran kaldığını söyleyen yazar, bu sergiyle ilgili değerlendirmeyi şöyle yapmaktadır:

"Sekiller ve o kendine has renklerle muhteşem bir iz bırakmaktalar. Bu Doğu sanatına Avrupalılarla temaslar neticesinde bazı istek ve değişiklikler geçmiş olsa bile, kendi baskın özellikleri eserlerde görülmektedir; bu özellikler kendini eserde göstermekte ve geleneksellik dışındaki geçişleri kabul etmektedir. Örneğin, maşlahı ele alalım veya bazı Türk liderlerin gala giysilerine veya deve sürücüsünün kaba ceketine bakalım. Kumaşların kesimi ve verilen biçim ilginç olabilir fakat kullanılan malzeme ve süsleme son derece güzel

ve uyumludur. maşlah gök mavisi renginde, arkası ve kolları boyunca hepsi birbirine paralel fakat farklı uzunlukta, orta sıralar en uzun olan altından işlenmiş şeritler kendini âdeta haykırmaktadır. En basit şekil olmasına rağmen bu süsleme tarzı çok şaşırtıcı bir etki bırakmaktadır. Tasarım olarak en ilkel tasarım olabilir, belki de dilbilgisinde bahsedilen ilk heceleme kadar basit olabilir, dokuma esnasında yanlış bir hareketten kaynaklanmış olabilir, fakat hâlâ dekoratif olma açısından mükemmeldir. Fakir deve ya da eşek sürücüsünün ceketinin albenisi sessiz ve bastırılmış renklerde. Giysi kendisini giyen kişinin cildini sürebilir fakat açık kahverenginin gölgeleri, siyah ile uyumlu bir zıtlık oluşturmakta ve renk uyumu sizi şaşırtmamaktadır.”

Yazara göre serginin bir köşesindeki kilim ve halıların güzelliği dikkatlerden kaçmamaktadır. En güzel halılar Uşak'tan gelmiş olanlardır ve bunlar koleksiyonun en pahalı parçalarını oluşturmaktadır. Ucuz çeşitleri daha ince malzemeden yapılmıştır ama orijinal renk ve tasarımlarını, güzel, hafifletirilmiş tonlarla korumuşlardır. Çünkü Türk halısında görmek ve parlaklık anakronizmdir (çağasım). Bu tür halılar kilim olarak Karaman'da yapılmaktadır. Orta kısmı biraz eskimiş o küçük kilimlere, büyük bir hürmet ile bakılmaktadır. Bunlar seccadedir, inanan insanların üstünde namaz kıldıkları, camilerde dizleri üzerinde oturdukları veya çöl kumları üzerine serilmiş olan paspas türü dokumalardır. Halk, yeni olanlardan çok, antika olanlara ilgi göstermektedir. Halı tüccarı Haim Vidal, 50 yıllık bir halının yeni olana göre yüzde 30- 40 daha değerli olduğunu söylemektedir. Bunda tuhaf olan bir şey yoktur. “Biz de atalarımızın yaptığı dokumalara fiyat biçmiyor muyuz?” Türkiye’de 100 yıldan daha eski halılar vardır ve bunlara fiyat biçmek bir hayli zordur.

Şam, Halep ve Bursa divan ve elbiseler için ünlü ipekli ve sırmalı üretmektedir. Acemi dokuma tezgâhları da ipek sırma karışımı kumaşlar (dokumalar) dokumaktadırlar. Manchester veya Lowell’li birisi sadece bunları taklit etmek suretiyle bir servet kazanabilir. Şerit gibi bir eşya parçasının basit süslemesindeki anlayışta bile bir sanat vardır. Eğer Türk tasarımcı, yüksek sanat okulunu bitirmemişse, bunları bir yerde öğrenmemişse, sanatındaki bu etki ve zıtlıkları, nasıl meydana getirdiğine şaşılabilir. Bu sanatkarlar, her şeyden önce, bakmaya, görmeye değer ürünler üreten sezgisel bir bilgiye sahiptirler. Türk sanatkarı bazen tekdüze düğümlerden vazgeçerek (sarfınazar ederek), bir şekilde en özgür ve en güzel zıtlıkları üretmektedir. Fransız döşemeci a la mode’nin divanı iyi, katı ve kendi çapında rahat olabilir ama Hereke’de devlet fabrikasında üretilen muhteşem malzeme ile kaplanmadığı sürece yerel renk kaybolacaktır.

Öte yandan makale yazarı, “ponza taşı” dediği Türk havlularından da bahsetmektedir. Bunların yerel ve coğrafi kökenlerine uygun olup olmadığının pek az değerlendirildiğini ileri sürmekte. “Türk havlusu, Türk havlusudur ve Türkiye’den gelenler kesinlikle başka yerlerde dokunanlardan çok üstündür” demektedir. Kendi şahsi düşüncesine göre de İstanbullu bayanların, banyodan sonra sarınıp giydikleri ve “Bornoz” adını verdikleri havludan (giysiden) daha rahatlatıcı ve sık bir şey olamaz. Şu sıralar Türkiye’de, Bradford veya Elboef gibi kumaşlar yapılmayabilir ama Rumeli’den gelen, özellikle de Türk askerlerinin kıyafetlerinin yapıldığı muhteşem kumaşları, renkleriyle ünlü İsmiat’tan gelen eşyaları sergide görmek mümkündür.

Keçe, Doğu’ya özgü bir eşyadır. İlk deve sürücüsü, hantal hayvanını kumların üstüne doğru sürerken, hayvanın arka kısmıyla tahta sezerinin arasında yumuşak hayvan kürkünden doğal olarak üretilmiş keçeyi koymuş olacaktı. Sergide sergilenen çizgili ve kareli güzel elbiseler de vardır. Hiç

tereddüt etmeden ve büyük bir zevkle bir Türk pantolonu giyilebilir. Gerçi bolluğu biraz daraltılabilir ve Broadway'de İskoç yünlu kumaşından yapılmış gibi davranılabilir. Bizce, pantolondaki Türk karakteri kendini hemen dekorasyonda göstermektedir. Gösterişli bir biçimde arabeske kaçmasında ise hiçbir sorun yoktur.

Diğer yandan Avrupalı herhangi bir bayan mendiline monogramını nakışla işleyince, Roma harfleri çok anlamsız ve değerden yoksun olarak kare şeklinde duracaktır. Arapça karakterlerin uzun ve üst üste gelen kıvrımları hemen bir şiir formu oluşturmaktadır. Masa örtüsünün etrafına hafif dikişlerle işlenmiş Kur'an'dan alınan kutsal ayet, buna ayrı bir güzellik

katmaktadır. Üst üste kıvrımlarıyla İmparatorluk tuğrası, birçok Türk kadının elbisesini süslemektedir. Burada sergilenenler Haseki sultanının kişiliğini sergilemeye yetecek kadar güzel işlenmiştir. Yazar, makalesinde Türk eserinde olağanüstü bir düzende süsleme dağılımı bulunduğunu, iğne işi ve nakışta tecrübesi olan Amerikalı bir bayanın bunları işleyebileceğini, Türklerin istediklerinde süslemeyi çok fazla kullandıklarını ve eseri görkemli bir şekilde ışıltılı bir hale koyduklarını bildirmektedir. Yazar bunun neden böyle olduğu sorusuna cevap aramış ve nedenini, Türk atasından öğrenmek istemiştir. Atase, konuyu biraz daha açmış ve ipekten yapılmış alev renkli bir mendil ile Tiran moru kadiife bir kumaşı göstermiş ve yetkilinin " Onlar kahve servisinin aksesuarlarıdır, servisi yapan kişi elinde alev renkli kahve perdesini taşıırken, kadiife kumaş kahve fincanlarının üzerine atılır" dediğini nakletmiştir.

Türk marangozları, karaağaçtan en sanatsal tabure ve masalar yapmışlardır. İnsanların oturmalarına hizmet eden, çamurlu İstanbul sokaklarında rastlanan bu eşyanın dışında sergi bize aynı zamanda geçmiş ile ilgili tarihi ve çevreye dair bilgiler de sunmaktadır. Sergide görülen deri çeşitleri arasında kaplan ve leoparden bahsedilmesi o dönemlerde Anadolu'da bu hayvanların bulunduğuna delil sayılmaktadır.

Ayakkabıcılara gelince, yazar; çamurlu yollarda, bu alanda, iş gören birçok tüccarın bunun kökünü İspanya'daki eski bir Arap köyünden (Cordova) geldiğini bilmediklerine inanır. Bu arada tamamen Rusya'ya ait Rus derisinin üstüne başka bir deri tanımadığını, fakat Türk sergisinde en mükemmel tonunda ve olağandışı mükemmel kokusuyla öyle bir deri bulunca fikrinin bütünüyle değiştiğini ifade eder. Bunun dışında sergiden sorumlu kişilerin (Kont Deda Sala ve Rüstem Efendi), bu derinin Türkiye'de tarih kadar eski olduğuna ve her zaman kullanıldığına, kendisini inandırdıklarını belirtir. Kısaca Ruslar, bu hayranlık duyulacak malzemeyi yapma sanatını, Türklerden öğrenmişlerdir. Onların kullandıkları deri de Türkiye'den Rusya'ya gönderilmiştir.

İstanbul yakınında, Beykoz'da, ince sert bir şekilde tabaklanmış derilerin bulunduğu devlete ait bir tabakhane vardır. Ayakkabıcılar Birliğinin, varlıklı, zengin birçok Türk ve Avrupalının kullandığı terliklerin seri üretimi için adapte ettikleri en güzel renklerden oluşan kösele örnekleri bulunmaktadır. İstanbul'da bir kış yaşamak, bazı Türk okurlarının bileceği gibi, tam olarak çok rahat bir şey değildir. Kürkler ve yumuşak deriler bu sebeple kış aylarında Türkiye'de çok kullanılmaktadır. O nedenle sergide ayı derileri, minkler, su samuru, tilki ve kurt kürkleri, Anadolu'dan kaplan ve leopar derileri ve daha da güzeli beyaz kıvrık tüyleriyle Ankara keçisi derisi bulunmaktadır.

Türk silahlarında bile bir estetik ve sanatsal değer olması, Türklerin ne kadar ince ruhlu barışsever insanlar olduğunu göstermektedir. Gerçekten de Türk silahlarında silah koleksiyonerlerini hayran bırakan bir muhteşemlik vardır. Sergide bol miktarda bu tür eski savunma ve saldırı silahları bulunmaktadır. Yazar, üstü silahlarla donanmış, silahlığını giymiş, Türk askerini, yürüyen mühimmat deposu gibi

görmüştür. Bu askerin kemeri ise, kırmızı deriden yapılmış ve ağır nakışla işlenmiş silahların yanında çeşitli malzemelerin bulunduğu bir kap içermektedir.

Sergide, yüksek arkası ve sağırsıyla, sürücünün yastıkla desteklendiği ve düşmesinin engellendiği antika Türk semerleri de dikkat çekmektedir. Bu tür askeri malzemeler, günlük olarak kullanılmakta ve sergiye gezen bir Amerikan subayına göre de Türk süvari ve topçularının Sırbistan kampında kullandıkları gibi, devlet fabrikasında üretilmekte ve mükemmel görünmektedirler. Yine Suriye'ye yolculuk yapmış olan The Times okuyucuları, rahatını sürdükleri yumuşak palan ya da terkiyi hatırlayacaklardır. Bu tür semerler, sergide çok sayıda yer almıştır.

Evlerde su kaynatmak için kullanılan uzun bakır güğümlerin şekli ve dekorasyonları çok zariftir. Bunlardan da bir hayli örnek vardır. İnsanlar burunlarının donduğu ve dişlerinin takırdadığı soğuk ve yağışlı günlerde, söz gelişi Ramazan geldiğinde, Türkler, orucu açtıktan sonra parlak zarif fakat dışarıya çok az ısıreren mangalın veya mutfak ocağının etrafında toplanırlar. Sözü edilen ocak ve mangalların üstünde bu tür süslü bakır kaplar bulunmaktadır.

Yazar, serginin bir başka bölümündeki zarif bir tepsinin içinde minyatür gibi görünen çaydanlık ve çay tabaklarından da söz etmektedir. Ona göre nazik Türk çocukları oyunlarında bu

altından yapılmış bardak ve tabaklarla çay partileri yapmazlar. Zira bunlar zengin Türklerin kullanacağı mürekkep hokkalarıdır. Çaydanlık suyla doldurulur, fincan ve tabakların içine ise mürekkep ve boyalar konur. Burada çok çeşitli tiplerde zarif fincan ve tabaklar bulunmaktadır. Bunların bazıları altın gümüş karışımı, bazıları sadece saf altından yapılmış ve mercan ile süslenmiştir. Ender bulunan ince bir fincan ise gözden kaçabilir. Bu tür fincanlar sıradan bir maddeden, boynuzdan yapılmış gibi görünürler. Bu, insanı şaşırtabilir. Çünkü bu fincanlar son derece değerlidir ve bunların ürettiği malzeme bir zamanlar bir gergedanın üst dudağını süslemiştir. Gergedan boynuzundan yapılmış olan bu fincanlar son derece pahalıdır. Bunların içine zehir konduğu zaman parçalandığı yolunda rivayetler de eksik değildir.

Sonuç olarak çok çeşitli sanat ürünlerinin tanıtıldığı bu sergi, Amerikan yazılı basınında yankı bulmuş, eserlerdeki derin ruh ve sanat anlayışı takdir toplamıştır. Bu tür sergiler kültürler arası anlayışın gelişmesinde, halklar arasında yakınlaşma ve anlayış köprülerinin kurulmasında kilit rol oynamaktadır. Geliştirilen bu ilişkiler neticesinde ülkeler daha iyi tanıtılmakta, hem siyasal, hem de ekonomik kazançlar sağlanmaktadır.

Canların Gelişi

İstanbul'dan Konya'ya
Yaran ile şevk ile
Gül'ü seçmeye geldik

Mevlana diyarında
Dinletmeye sazları
Altı can birden geldik

Gül güfteli nağmeyi
Söyletmeye şarkıyı
Can Ahmed ile geldik

Gül kokan Konyalıyla
Gidermeye hasreti
Gül'ü vuslata geldik

Aşıklar kabesine
Muhammed'in terile
Gönül yumaya geldik

Celalettin Bakır Çelebi

3 Haziran 1988'de Konya'da Gül
Bayramı'nda okunmak üzere
Celalettin Bakır Çelebi tarafından
kaleme alınan *Canların Gelişi* şiiri,
Postnişin Mustafa Hoca'nın
arşivinden alınmıştır.

H. Mevlana'nın 21. kuşak torunu Celalettin Bakır Çelebi

(Suriye/Halep: 25 Aralık 1926 – İstanbul: 13 Nisan 1996)

İhsan KAYSERİ

Mevlana Celalettin Rumi'nin 21. kuşak torunu Celalettin Bakır Çelebi 25 Aralık 1926 tarihinde Suriye'nin Halep şehrinde dünyaya gelmiştir. Celalettin Bakır Çelebi 70 yaşında bu âlemden ebedi aleme göç etmiştir. Doktorların "sakin bir hayat" önermelerine karşın Celalettin Bakır Çelebi'nin hasta kalbi, geçirdiği enfektüs krizleri ve bypas ameliyatına rağmen soyundan aldığı ışığı etrafına yaymasına mani olamadı, bilgisi dağıtma hızını yavaşlatmadı sonunda kalbi coşku dolu büyük aşka yenik düştü ve 13 Nisan 1996 akşamı saat 8 sularında hakkın rahmetine kavuştu. Büyük dedesi Hazretî Mevlana'nın "sevgilinin sevgiliye kavuşması" olarak belirttiği anda dünya odasından, ahiret odasına göç etti. Dini vecibelere yerine getirildikten sonra 16 Nisan 1996 günü İstanbul Teşvikiye Camisi'nde kılınan cenaze namazından sonra naaşı Konya'ya getirildi. Mevlana Türbesi'nin hemen yanındaki Sultan Selim Camisi'nde kılınan cenaze namazından sonra Türbe (Üçler) Mezarlığı'na kadar adeta insan denizinde süzen bir kayığın içinde taşındı ve buradaki aile mezarlığına ebedi istirahatgahına konuldu.

Celalettin Bakır Çelebi'nin büyükbabası Abdülhalim Çelebi Efendi Mevlana dergahının postnişini ve Makam Çelebiligi görevini yaptığı sırada Mustafa Kemal Atatürk'ün başlatmış olduğu milli mücadele hareketine destek vermiş Konya'dan milletvekili seçilmiş ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na seçilen Mustafa Kemal Paşa hazretlerinin reis vekilliği görevine getirilmiştir. Kurtuluş Savaşı sırasında Abdülhalim Çelebi Efendi'nin yaptığı büyük görevler hiçbir zaman unutulmamış ve kendisine 21 Ekim 1923 günü yeşil şeritli "istiklal madalyası" verilmiştir.

Tekke ve zaviye kanunun çıkmadan önce Abdülhalim Çelebi Hazretleri, Mustafa Kemal hazretleri ile görüşme yapmış onun da onayıyla oğlu Mehmet Bakır Çelebi Halep Mevlevihanesi'ne "Şeyh" olarak atanmıştır. Türkiye'de tekke ve zaviyelerin kapatılmasından kısa bir zaman sonra Abdülhalim Çelebi Efendi hazretleri vefat etmiştir. Bu arada da bazı değişikliklerle meydana gelmiştir. Bunlardan birincisi Türkiye dışındaki tekkelere yerleşimin onayı ile Mehmet Bakır Çelebi'nin makam çelebisini seçmesi ikincisi de Konya'nın Mevlevi merkezi sıfatının Halep tekkesine geçmesidir.

Mehmet Bakır Çelebi makam çelebiligi sırasında Mevlevilğe hizmet etmiş vefat eden Sam şeyhinin, Trablus şeyhinin ve Kıbrıs şeyhinin yerlerine yeni şeyhler atanmıştır. Mehmet Bakır Çelebi Hatay'ın anavatanı kalmışında çok önemli rol oynamıştır. Manevî görevlerinin yanı sıra milli görevlerde de bulunmuştur. Halep'te makam çelebisini olarak görev yaptığı sırada Mehmet Bakır Çelebi 1939 yılında ailesini gömek için İstanbul'a gelmiş fakat mandatar Fransız Devleti Suriye'ye dönüşüne mani olmuş onu istenmeyen kişi olarak ilan etmiştir.

Mehmet Bakır Çelebi hazretleri Suriye'ye giremeyince bir zaman Konya ve daha sonra da İstanbul'da yaşamış 23 Nisan 1944 yılında da henüz 43 yaşında kalp krizi geçirmiş suretiyle vefat etmiştir. Babası Abdülhalim

Çelebi'nin Yenikapı Mevlevihanesi'ndeki mezarının yanına defnedilmiştir.

Halep Mevlevihanesi'nde makam çelebisini olarak görev yapan ve Fransızlar tarafından Suriye'ye girmesine mani olunan Mehmet Bakır Çelebi vefatından önce kendisi Şems'ül Vahid Çelebi'yi yerine vekil tayin etmiştir.

Abdülhalim Çelebi hazretleri ailesini Suriye'ye milli ve manevi değerlere hizmet etmek amacıyla gönderdiği içinde Celalettin Bakır Çelebi hazretleri Halep'te dünyaya gelmiştir. Celalettin Bakır Çelebi'nin annesi İzet Hanım dinine ve milli değerlere bağlılığını, vatanına bağlılığını özünde birleştirmiş tam bir Türk hanımefendisi idi. Asker kökenli bir aileden gelen İzet Hanım eşi Mehmet Bekir Çelebi'nin, Suriye'ye dönüşünün yasaklandığı halde oğlu Celalettin ve kızı Fatma ile Halep Mevlevihanesi'nde kalmış ilerde makam çelebisini olacak olan oğlu Celalettin Bakır Çelebi'yi tekke terbiyesiyle büyüttürmüştür.

Celalettin Çelebi doğup büyüdüğü tekkeyi şöyle anlatırdı:

"... Tekkenin bir harem bir de selamlık bölümü vardı. Harem bölümü diye tabir edilen yerde annem, babam, babaannem, kız kardeşim, ilk halem ve amcam ile beraber yaşırdık. Yani evimiz o bölüm idi. Selamlık bölümü, kapısı ile ayrılan başka bir avlu içindeydi. Tekke bir okul gibiydi. Orada Mevlevi usul ve adabı öğretilir, Kur'an-ı Kerim tefsiri yapılır, hadisler anlatılır mesnevi okunur, Türk kültürü tanıtılır ve en önemlisi yalnız Türkçe konuşulurdu. Bahçıvan dede, tekkenin bahçesindeki çiçeklere, ağaçlara anavatanın bazı bahar ve mahalle isimleri verir, o isimlerin öğrenilmesini sağlardı. Aşçı dede Türk yemeklerinin yapılmasını öğretmek, yemek kültürümüzün yayılmasına hizmet ederdi."

Söz aşçı dededen algılsın, Celalettin Çelebi'nin Mevlevi utfağı ile ilk karşılaşmasını nakletmeden geçmeyeceğim. 6-7 aylık bir bebek iken lalası tekkenin avlusunda kendisini gezdirmişti. Bunu gören dedeler bebeği aldıkları gibi matbah-ı şerife götürmüşler. Ananeyi uyarak kurban kesilmiş, helva yapılmış, niyaz dağıtılmış, aşçı dedenin postu üzerine resmi çizilmiş, sonra bebek annesine teslim edilmiş ve sema ayını yapılarak hoş bir gün yaşamış.

O günlerden bahsederken. Kendisine emeği geçmiş olan dedelerden, özellikle Gazi dede, Ferhat Dede, Raşit Dede ve lalası Abdülhamid'i büyük bir sevgi ve hürmetle anardı.

Ailesinden aldığı Türk kültürü ve Mevlevi adabı ile büyüten Celalettin Çelebi, okul çağı gelince önce mahalle mektebine, daha sonra yörenin en iyi eğitimini veren Fransız Çanak Okulu'na kaydolur. Türk, Arap, Fransız dil, Edebiyat ve kültürünü çok iyi kavrayan Çelebi'nin öğrendiği Latince, ileride pek çok dili kolay konuşmasına yardımcı olacaktır.

1943'te babası Bakır Çelebi'nin yanına İstanbul'a giden ve 1943-1944 öğrenim yılında Galatasaray Lisesi'nde devam eden Celalettin Çelebi o yıl babasının ölümü üzerine Halep'e geri dönmüş, liseyi bitirdikten sonra Beyrut Amerikan Üniversitesi'nde İngilizce lisan eğitimi yanı sıra hukuk tahsil

Babasının ölümü ile Celâleddin Çelebi'nin manevi sorumlulukları da artmıştır. Şam, Lazkiye, Trablus, Kahire ve Kıbrıs'taki şeyhlerin Halep'e yaptıkları toplantı neticesinde, Celâleddin Çelebi makamı çizilmiş, ancak yaş küçük olduğu için, amacı Şems-ül Vahid Çelebi kendisine de vekalet etmiştir. 1945 yılında yeni kurulan Suriye Hükûmeti'nin başına geçen Sadullah Cabiri ve kabinesi artık çelebîlik makamını resmen kabul etmeye kararlıdır. Vakıf mallarına el koyar. Celâleddin Çelebi'ye Suriye vatandaşlığı kabul ederse her şeyinin elde edileceği teklif edilmiş, onun bu teklifi reddetmesi üzerine, menkul, gayrimenkul bütün mal varlığına da el konmuştur. Bu haksızlığı gidermek için Türk Hükûmeti devreye girmiş, ancak bu işlemi gerçekleştireceğini kabul cevapsız kalmıştır. Suriye hükûmeti, Bakır Çelebi'nin ölümünden sonra bir süre kadar resmen makamı çelebîliği olarak kabul ettiği Celâleddin Çelebi'ye bir maaş bağlamış ve daha sonra kırasını isteyebilecekleri bir ev tahsis etmiştir. Çelebi, annesi ve kız kardeşi tekken ayrılmış bu eve taşınmış.

1948'de İstanbul'u gezmeye ve burada yaşayan akrabaları görmeye gelen Celâleddin Çelebi teyzesinin kızı Fatma Güzide ile evlenir ve birlikte Halep'e dönerler. Bu evlilikten beş evlat sahibi olurlar: (Esin, Faruk, Emel, Neslişir ve Gevher).

Suriye günlerinde buranın kanunlarını inceleyip, anne ailesinden kalan tapulu arazilerin bir kısmını kurtarıp ve burada tarımı ile uğraşmaya başlar. 1958 yılında bir yaz günü, arkadaşları Celâleddin Çelebi'ye Suriye'yi çok çabuk terk etmesini, burada Türklerle karşı bir hareketin başlayacağını söylerler. Doğup büyüdüğü, ancak hiçbir zaman benimsediğini Halep şehrinden birkaç saat içinde ayrılan Çelebi ve ailesi İstanbul'a gelirler. Çelebi büyük çabalar neticesi, Suriye'deki topraklarını bir Suriyeliye satar ve onun Hatay'daki topraklarını satın alır. Artık anavatanına kavuşmuştur. Çocukları İstanbul da okumakta, kendisi Hatay'da ziraat ve ticaretle uğraşmaktadır. Çelebi Türkiye'nin bir ucundan bir ucuna gider gelir. Bir yanda hayat galeisi, bir yanda yeni bilgiler, yeni insanlar, yeni dostlar ve en önemlisi Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına sonuna kadar uyarak bu manevi makamı taşımak. Gerçekten çok zor bir işti. Ancak o öylesine güzel, öylesine doğru bir yolda idi ki ceddî ona adeta yardım etti. Vatani görevini yerine getirdikten sonra İstanbul'da evini sohbet toplantılarına açtı. Ev, kimin öğretmen, kimin talebe olduğu belli olmayan bir dershane gibi oldu. Herkes bilgisini büyük bir edep içinde ortaya koyuyordu.

Pek çoğu tekke terbiyesi görmüş ilim adamları, yazarlar, müzisyenler ve onları dinlemeye gelenler; kısaca Hz. Mevlânâ'ya gönüllü verenerler, 60-70 kişi o günlerde bu toplantıları müdavimî idiler.

Kendisi İstanbul'da olsun olmasın, Cuma günleri evinin kapısı açıldı. Annesi İzzet hanım, eşi Güzide hanım ve beş çocuğu bu misafirleri ağırlamaya hazırdu.

Celâleddin Çelebi yasalara çok saygılıydı. Her yıl 10-17 Aralık tarihlerinde Konya'da Mevlânâ Haftası kutlanırken, her hangi bir söylentiye neden olmamak için orada bulunmamasına özen gösterirdi. Ancak her 18 Aralık'ta Konya misafirlerini yolu edip etraf seşsizleşince, mutlaka Huzur-u Pir'e gider ve adeta ceddî Hz. Mevlânâ ile halvet olurdu. Çelebi bu hassasiyetinin mukafatını gördü ve 1987 tarihinde Hz. Mevlânâ Vuslat Yıldönümünü Anma Törenlerine konuşmacı olarak devlet tarafından davet edildi.

Oğlu Faruk Çelebi'nin okuluna bitirip iş hayatına atılması çiftlik ve ticareti ona devrederek, kendini maddî hayatın galeilerinden kurtardı.

Celâleddin Çelebi, bundan sonra hayatını tamamiyle Hz. Mevlana ve Mevlevî kültürüne adadı, o güne kadar olan bilgi birikimini tüm dünyaya dağıtmaya çalıştı. Davet edildiği her meclise koşma koştu gitti. Asya, Kuzey Afrika, Avrupa, Amerika kısaca dört kıtada Hz. Mevlana ve Mevlevî adap, erkânına dâir konuşmalar yaptı. Birlikte gittiği miting heyeti ve semâzenler de Mevlevîliğin farklı yönlerinin tanınmasına hizmet ettiler. 1989 yılında UNESCO'nun Paris'teki toplantısında Hz. Mevlânâ'ya, aşkı ve sevgiyi anlattı. Önerisi üzerine yapılan oylama ile 1991 yılı UNESCO tarafından "Yunus Emre Sevgi Yılı" ilan edildi.

Pek çok lisan bilen Çelebi, gittiği bu ülkelerin çoğunda dinleyicilerine kendi dilleri ile hitap etti. Onu en çok mutlu eden şey dinleyicilerin kültürüne olan hayranlıklarına ifade etmeleri idi. Mesela Avusturya'da Kültür Bakan'ının konferanstan sonra söz alıp: "Asırlar önce atalarınız ülkemizi fethetmeye gelmişlerdi, onların o zaman gerçekleştiremediği fethi, bugün sizler kültürünüz ile gerçekleştireceksiniz. Bize Türk kültürünü anlatan, Hz. Mevlânâ'nın dostluk mesajları aktaran Celâleddin Çelebi'ye teşekkür ederim, Türk milletine hayranlığımı arz ederim" demiş olmasını, Pakistan'daki konuşmasından sonra, dinleyicilerin birinin coşarak: İslam âleminin ıderliğini bir tek millete yakışır. O millet hiçbir zaman kimseye boyun eğmemiş olan Türk Milleti'dir. Konuşması için Çelebi'ye teşekkür ederim" demesi, İtalya ve İspanya'da papazlarla yaptığı dinlerin bütünlüğü ile ilgili konuşmalarını, İsveç'te yaptığı birlik ve beraberlik konuşması neticesi, pek çok Bosnalı mülcemcin o ülkeye kabul edilmiş sayılabılır. Gittiği bazı ülkelerin televizyonlarında konuşmalarını ve sonra yapılan semâ gösterilerini yayınlanmasını Türk kültürüne hizmet olarak gördü. Gurur ve benlikten uzak sadece hizmeti düşündü.

Celâleddin Çelebi Türkiye'de de pek çok şehirde sivil toplum kuruluşlarının toplantılarına konuşmacı olarak davet edildi. Her yıl aynı

dönemde davet edildiği toplantılar vardı. Bunlar; Konya Valiliği İl Kültür Müdürlüğü ve Büyükşehir Belediyesi tarafından tertiplenen, aralık ayında yapılan Vuslat Yıldönümü Anma Törenleri, Konya Selçuk Üniversitesi'nce mayıs ayında tertiplenen Hz. Mevlânâ Kongreleri ve İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı tarafından tertiplenen İstanbul Festivali. Teyze Halicî'nin başkanlığında yapılan Gül Bayramları ve yemek kongreleri de daha ziyade gönüllü dostlarıyla bir araya gelmesine vesile oldu. İster bir kişi, ister yüzlerce insan olsun Çelebi gittiği her yerde, bulunduğu her mecliste Hz. Mevlânâ'ya, birliği, beraberliği, sevgiyi, aşkı anlattı. Bilgisini, sevgisini herkes ile paylaştı.

Konya Selçuk Üniversitesi tarafından kendisine 27 Nisan 1989 tarihinde Eğitim Fakültesi Pr. Dr. Erol Güngör konferans salonu da verilen şeref doktor unvanına mevki bir emsalat olarak kabul etti. Konya Valiliği İl Kültür Müdürlüğü tarafından yayınlanan "Sensâ Kâmilat Hareketi" adlı yazsı ile konferanslarını bir kısmının yer aldığı üç kitapçı, Celâleddin Çelebi'nin yayın yoluyla daha çok insana erişmesine vassta olmuştur.

Çelebi zaman zaman Abdülbâkâ Gölpinarlı, Şefik Can, Hüseyin Top ve Ahmed Güner Sayar (damadı) ile çalışmalar yapıp, onlarla bilgi alışverişinde bulunurdu. Sorumluluklarını büyük bir ciddiyet ile yerine getirirken çok kısa süren anı öfkelerini yanı sıra müzzip, neşeli, şakacı yönleri ile de etrafına sevgi dağıtırdı. Modern görünümlü ve modern görümlü idi. Asrın icaplarını yerine getirir, yenilikleri takip ederdi. Türkiye'nin ilk bilgisayar kullanıcılarından olması o gün için önemli bir özellik idi.

Konferanslarını hazırlarken coşar, çalışma odasından çıkar "Güzide! Dinle. Suphanallah, bu nasil söz!" diyerek Mesnevi'den ya da Divân-ı Kebir'den okuduklarını eşi, çocukları ve torunlarına tekkir ederdi.

Bu arada sıhhat iyi değildi. Doktorlar, sakın bir hayat tavsiye etmişlerdi ama o, yukarıda saydığımız pek çok hizmeti hasta bir kalp ile yerine getirmekteydi. Ne enfaktüs krizleri, ne bypass ameliyatı onun ceddinden aldığı ışıya etrafına yaymasına mani olamadı, bilgiyi dağıtma hıznı yavaşlatamadı. Ancak sonunda kalbi bu coşku dolu büyük aşka yenik düştü ve 19 Nisan 1996 akşamı, dünya odasından, ahîret odasına göç etti. 16 Nisan'da İstanbul'da Teşvikiye Camisi'nde, 17 Nisan'da Konya'da Sultan Selim Camisi'nde kılınan cenaze namazlarından sonra Üçler Mezarlığı'na kadar adeta insan denizinde yüzen bir kayığın içinde taşındı ve buradaki aile mezarlığına defnedildi.

Hz. Mevlânâ'nın:

Canım olduğu müddetçe Kurân'ın bendesiyim.

Muhammed yolunun toprağıyım,

Bir kimsse, sözünden bundan başkasını naklederse,

Ondan da, o sözden de bizarım.

Rubaîsinden esinlenerek bir şiir yazmıştı. Adı "Sonsuzluğa Kadar Hz. Mevlânâ Gibi" olan bu şiirin son kısmı eşi Güzide Çelebi'nin isteğiyle mezar taşına yazdırılmıştı:

Yaradın'ın "dön" (inci) emriyle bir gün.

Ruhum vuslatı erip, Allah'a kavuşunca,

Bedenim de toprak olunca,

Canlı cansı bütün zerrelenimle, sonsuzluğa kadar

Yine de Hz. Muhammed'in ayagının tozu kalacağım ben!

Celâleddin Çelebi Çelebi ömrünü soyuna, milletine, dine hizmetle geçirmişti. Bir başka deyişle Mevlevî, Türk ve Müslüman olmayı Allah'ın kendisine verdiği paha biçilmez bir hediye saymış, bu hediyeyi dâ, din, irk gözetmeksizin, herkes ile paylaşmaya çalışmıştı.

Halep Mevlevihanesi'nde 25 Aralık 1926 tarihinde dünyaya gözlerini açan Dr. Celâleddin Çelebi, Mevlevî adap ve erkânına göre dergahı yetiştirmişti. Dede Hz. Mevlânâ'nın "Ya olduğun gibi görün, ya görüldüğün gibi ol" sözlerini kendisine örnek almış olduğu gibi görünmüş, görüldüğü gibi olmaya da çalışmıştı.

Bütün ömrünü Mevlevîliğe adanmış Dr. Celâleddin Çelebi'ye Cenab-ı Allah'tan rahmet dilerim.

Mehmed Bakır Çelebi

Abdullahîm Çelebi

Mevsimsel alerji

Op. Dr. Fatih CAĞLAK
Özel Selçuklu Hastanesi
KBB Hastalıkları Uzmanı

Alerjik Rinit, burun mukozasının alerjik nedeni inflamasyondur. Özellikle alerjik yatkınlığı olan, atopik kişilerde görülür. Alerjik Rinit çoğunlukla ömür boyu devam eden, fakat ileri yaşlarda şiddeti azalabilen bir hastalıktır. En sık rüzgarın havada uçurduğu polenlere bağlı olarak gelişmekle birlikte, herhangi bir alergen tarafından da meydana getirilebilir. Kendiliğinden geçmesi nadir olarak görülür. Alerjik Rinit'e yakalanmamak için bu hastalığa neden olan alerjenlerden uzak durmak ve bunun için gerekli tedbirler almak gerekir. Ama her zaman bu tedbirleri almak mümkün olmayabilir.

Alerji vücudun yabancı bir maddeyle karşılaştığında buna verdiği tepkidir. Vücudun karşılaştığı yabancı maddeye "antijen" adı verilir. Alerjiye neden olan maddelere "alerjen" de denilir. Alerjik reaksiyonlar vücudun belirli bir bölgesinde olabileceği gibi daha yaygın da olabilir. Alerjik reaksiyonlarda en çok "anafilaksi" denilen ve hayatı tehdit eden durumun gelişme riskinden korkulur. Ancak bugün tüm alerjik reaksiyonlar içinde görülebilecek sıklığı çok düşüktür.

Günlük hayatımızda alerji nedeni olabilecek birçok alergen ile karşılaşırız. Özellikle sanayi ürünlerinin ve kimyasal madde kullanımının yaygınlaşmasıyla alerjik hastalıkların görülme sıklığı da giderek artıyor. Alerjenler çok çeşitlidir. Yiyecekler, havada uçan polenler, ev tozları ve bunların içinde gözle görülmeyen küçük canlılar, hayvan tüyleri, giyecekler, takılar, kimyasallar ve alınıza gelebilecek daha birçok şey alerji etkeni olabilir. Alerjik reaksiyon kişiye özel bir durumdur. Farklı kişiler farklı maddelere, farklı alerjik reaksiyonlar gösterebilirler ya da hiç alerjik reaksiyon göstermeyebilirler. Alerjiye yatkınlık kalıtsaldır ve bunda genetik faktörler rol oynar. Ailede alerjik özellik varsa bu özellik nesilden nesile geçer. Alerjenler; alerjik rinit, alerjik konjunktivit, alerjik astım, kontakt dermatit ve ürtiker gibi birçok alerjik hastalığa neden olabilir.

Rinit, burun inflamasyonu anlamına gelir. Alerjik Rinit, alerji kaynaklı burun inflamasyondur. Alerjenlerin hava yolu mukozasına yapışarak inflamatuvar reaksiyonları başlatmasıyla meydana gelir. Belirli mevsimlerde (en çok polenlerin uçuştığı bahar aylarında) ortaya çıkan türüne "mevsimsel Rinit" denilir. Mevsimsel alerjik Rinit, "saman nezlesi" olarak da bilinir. Ancak bu doğru bir terim değildir. Bir de Alerjik Rinit'in bir yıl boyunca devamı eden türü vardır ve bu tür "perennial Rinit" olarak adlandırılır. Perennial Rinit'e, genellikle yıl boyunca ortamlarda bulunan hayvan tüyü, çeşitli kimyasallar ya da ev tozu gibi alerjenler neden olur.

Havada uçan polenler ve ağaçlar genellikle alerjik Rinit'e yol açar. Fakat benzer reaksiyon küf, hayvan tüyü, ev tozu ve akarları gibi alerjenlere karşı da gelişebilir. Rüzgarla havada uçan küçük polenlerin hava yolları mukozasına yapışarak alerjik olayı başlatmasıyla alerjik Rinit meydana gelebilir. Bu alerjenler, boyutlarından dolayı burun mukozasında yakalanır ve genellikle daha aşağılara inerek alt solunum yolu belirtileri oluşturur. Fakat bu her zaman geçerli değildir. Bu reaksiyonları başlatan polenler, kişiye ve yöreye göre farklılık gösterir. Özellikle kuru ve rüzgarlı havalarda havadaki polen miktarı fazladır ve alerjik Rinit görülme sıklığı artar.

Alerjen ile karşılaşıldığında özellikle ağzı, burun, gözler, boğaz ve deri tepki vermeye başlar, kaşıntılar oluşur. Burun akır ve gözler sulanır. Burun

tıkanıklığı ve koku almada güçlük ortaya çıkabilir. Bazen bu belirtilere hırıltılı solunum eşlik edebilir. Öksürük ve baş ağrısı da görülebilir. Alerjik Rinit, genellikle alerji yatkınlığı olan, "atopik" olarak adlandırılan kişilerde görülür. Bu kişilerde diğer alerjik hastalıkların (egzama, ürtiker ya da astım gibi) görülme sıklığı normal kişilere göre daha fazladır. Ayrıca ailesinde alerjik hastalık öyküsü olan kişilerde de alerjik Rinit ve diğer alerjik hastalıkların görülme sıklığı daha fazladır. Hastalık belirtileri genellikle 40 yaşından önce herhangi bir yaşta ortaya çıkar ve yaş ilerledikçe şikayetler azalır. Fakat hastalığın kendiliğinden tamamen geçmesi nadirdir.

Alerjik rinit tanısı bazen grip, sinüzit, farenjit gibi hastalıklarla karıştırılmaktadır ve yanlış tedavi verilmektedir. Alerjik Rinit tanısındaki en önemli nokta, hastanın öyküsüdür. Belirtilerin hangi mevsimde, ne ile karşılaştığında, nasıl ortaya çıktığının bilinmesi tanıya ulaşmada önemli ipucudur. Bazen yapılan testlerin sonuçları negatif olduğu halde, hastanın tipik öyküsünden tanı koyulur. Muayene sırasında hastaların burun mukozaları soluk, fakat burun delikleri kırmızıdır. Bu hastalarda burun mukozasının sürekli inflamasyonuna bağlı olarak polipler gelişir. Bu polipler özellikle yıl boyunca devam eden türdedir. Polipler de burun tıkanıklığına neden olabilir. Tanı testleri arasında alerjiye neden olan antikor IgE'nin total kan düzeyinin ölçülmesi ve özel alerjene karşı uygulanan alerji testleri en sık kullanılanları yöntemlerdir. Özellikle deriye uygulanan alerji testleri sık kullanılır. Kanda "eosinofil" denilen ve alerjik reaksiyonlarda sayıları artan hücrelerin sayılması ya da bu hücrelerin burundan alınan örnek ile incelenmesi tanıyı destekler. Bazen de alerji alerjenlerden uzak durma ya da alerjenle karşılaşma sonrasında yanıtı bakılarak alerjinin tanısına gidilebilir.

Tozlu ve polenli ortamlarda bulunulmaması, bulunmak durumunda kalınrsa da maske kullanılmaması. Polenlerin uçuştığı mevsimlerde kapı ve pencereler kapalı tutulmalıdır. Oda havasının temizliği dikkat edilmeli, havalandırma sistemlerinin iyi çalıştığından emin olunmalıdır. Evde kedi, köpek, hamster, kus gibi tüylü hayvan ve bitki beslemekten kaçınılmalıdır. Tüylü ve yünlü battaniyeler yerine pamuklu ve sentetik olanlar tercih edilmelidir. Toz bariyerli duşlarda duş alınmalı ve duş sonrası duş sistemi ile çalışan güçlü temizlik robotları ile günlük süpürme sistemi veya filtre sistemi ev tozları hem de akarlar çok edilmeli olur. Yatak nevresim takımları 60 °C ve üzerinde sıcak su ile yıkanmalı ve sık sık değiştirilmelidir. Alerjik hastalıklarda en önemli nokta, alerji ile karşılaşılmaktan kaçınmaktır. Alerjik Rinit'in tedavisinde şikayetlerin giderilmesine yönelik, hastalık bu tedaviyle ortadan kaldırılmaz. Alerjik Rinit'in tedavisinde "antihistaminik" denilen ve alerjenle karşılaşıldığında olaya neden olan madde salınımını engellemeye ilaçlar, burun içi yüzeyindeki şişliği azaltan ilaçlar ve kortizon içeren burun spreyleri kullanılabilir. Ancak tüm bu ilaçlar mutlaka doktor tarafından hastalığın şiddeti ve hastanın durumu değerlendirilerek düzenlenmelidir.

Sonuç olarak Alerjik Rinit, ömür boyu devam eden fakat yaşla beraber şiddeti azalan bir hastalıktır. Alerjik Rinit, hastaya sıkıntı vermesi, yaşam kalitesini bozması ve iş gücü kayıplarına neden olmanın dışında çok önemli sağlık sorunlarına neden olmaz. Eğer gerekli tedbirler alınır ve uygun tedavi verilirse bu hastalığın atak sayısı da azaltılabilir.

Bilişim

Müşteri ilişkilerinizi CRM ile yönetin

Ayca KARADAĞ

AKINSOFT ERP Sistem Uzmanı
Endüstri Yüksek Mühendisi

Kaynakların bol, müşterilerin bilimsiz, bilişimin yetersiz veya rakip sayısının fazla olmadığı zamanlar artık geride kaldı. Küreselleşen dünyamızda işletmeler eskiye göre daha fazla rekabete karşı karşıya kalmaktadır. Küreselleşmenin yanında bilişim teknolojilerinde de yaşanan hızlı gelişmelerden dolayı ekonomi alanında zorunlu bir değişim kaçınılmaz olmuştur. Ekonomideki bu değişim işletmelerin yıllardır yürüttüğü olduğu kalite, ürün veya üretim odaklı stratejilerini, müşteri merkezli bir yapıya kumarmaları gerektirmiştir. Gerek hizmet gerekse ürün üreten işletmelerde bu dönüşümün olmasının sebebi, müşteri davranışlarının zamanla değişmesidir.

Artık müşteriler eskisi gibi sorgulanmay, ne bulursa alan veya türünde nicelik-mitelik aramayan bir yapıdan ziyade, teknolojiyi sonuna kadar kullanan, hakkını arayan ve istediğinden fazlasını almak isteyen bir davranış sergilemeye başlamışlardır. İşte kendileri için birçok alternatifin bulunduğu farkında olan bu yeni müşteri profili, küreselleşerek küçük dünyamızda, kendilerinin değerini bilen, kendilerine güven veren işletmeleri tercih etmektedir. Dolayısıyla artık müşterisini tanıyan yani onların talep ve beklentilerini daha müşteriler istemeden onlara sunabilen işletmeler ayakta kalabilecektir. İşte bu sadakat ilişkisinin kurulması, sürdürülmesi ve verimli bir şekilde kullanılması sadece iyi bir Müşteri İlişkileri Yönetimi - MIY (Customer Relationship Management - CRM) ile gerçekleştirilebilir.

CRM nedir?

Müşteri İlişkileri Yönetimi (CRM) son yıllarda sıkça uygulanmaya başlanmış bir pazarlama stratejisi olarak adlandırılabilir. Genel bir tanım olarak ise CRM; belirli bir müşteri kitlesine hitap eden, her işletmenin (üretim/hizmet) mevcut ve potansiyel müşterilerinin sadakatini ve memnuniyetini artıran, bu müşteri sadakatinin korunması ve sürdürülmesi için geliştirilen bir strateji olarak tanımlanabilir. Son 15 yılda hayatımıza giren bu kavram ile birlikte, işletme ve müşteri arasındaki ilişkinin sağlıklı, karlı, verimli, etkili ve güvenli olması sağlanmıştır.

Uzun dönemde şirkete beklenenden de fazla katma değer kazandırması olası müşterilerin, seçimi ve yönetimi için geliştirilmiş bir iş stratejisi olarak ifade edilebilecek müşteri ilişkileri yönetimi "şirketin müşterinin ayakta kalması için yürümesidir (Naci Çuhacı, Abdullah Bozgeyik)" aslında.

CRM'in Aşamaları

CRM'in başarılı bir şekilde uygulanabilmesi dört aşamaya özetlenebilir:

Müşteri Seçimi: CRM'in ilk aşaması olan müşteri seçiminde işletme hangi müşteriyle çalışmak istediğine karar verir. Çoğunlukla -mantıklı olanda- işletmeye en fazla para kazandıracak müşterinin seçilmesine der. Her insan farklı olduğu için her müşteri de farklı tercihlere ve isteklere sahiptir. Dolayısıyla her müşteri kesimine aynı kampanya veya hizmet sunulamaz. Başarılı bir CRM için öncelikle uygun müşteri segmentasyonunun veya sınıflandırmasının yapılması gerekmektedir.

Müşteri Edinme: İlk aşama olan müşteri seçiminin sonra, seçilen müşteri kesimine nasıl satış yaparım sorulur. Bunun yapılabilmesi için hedef müşteri kitlesinin ihtiyaç analizlerinin başarılı bir şekilde tanımlanması ve bu ihtiyaçlara göre belirli pazarlama stratejilerinin oluşturulması gerekir.

Müşteri Sadakati: Müşterimizi seçtik, ihtiyaçlarını belirledik, satışımızı yaptık peki sonra? Hiçbir işletme bu kadar çaba sarf ettiği müşterisini bir satıştan sonra kaybetmek istemez. Bu olayın sürdürülebilirliği o müşterinin işletmeye olan sadakati ile doğrudan ilişkilidir. Müşterinin o işletmeye veya markaya sadakati ise işletmenin üstesinden gelmesi gereken bir durumdur. Yeni müşteriler elde ederken eldeki müşterilerin de kaybedilmemesi gerekmektedir. Bunun için, pazarlama stratejileri, kampanyalar, problem çözme, talep ve sipariş organizasyonu gibi eylemler hayata geçirilmelidir.

Müşteri Derinleştirme: Bu aşamada kazanılan müşterinin sadakati sağlandıktan sonra harcamalarının yükseltilmesi ve bu payın artırılması için çaba gösterilir. Esas amaç sürdürülebilirlik sağlandığı müşteriden, ekstra faydalar elde etmektir. Çapraz satış teknikleri ve anketler bu aşamada kullanılabilecek yöntemlerdir.

Bilişim ve CRM

Buraya kadar anlatılan süreçlerin gerçekleşmesindeki temel nokta bilgidir. Eğer doğru ve tam bilgiye zamanında ulaşılamaz ise başarılı bir CRM sisteminden bahsedilemez. İşte en doğru müşterinin seçilmesi, seçilen müşteriye ait verilerin sağlıklı bir şekilde tutulabilmesi, tutulan verilere istenilen zamanda ulaşılabilmesi, ulaşılan verilerin analiz edilip sonuçlarının yorumlanması yazılım teknolojileri ile kolaylıkla yapılabilmektedir. CRM yazılımları işletmenin müşteri odaklı bir yapıya kavuşmasına ve verimli bir şekilde müşteri ilişkileri yönetimi uygulamasına imkan tanır. Müşterilerin sınıflandırılabilmesi için müşterilere ait bilgilerin veri ambarlarında muhafaza edilip; veri madenciliği tekniği kullanılarak da muhafaza edilen bu bilgiler müşteri ilişkileri yönetimi esnasında kullanılır.

CRM yazılımları ile müşteri bilgileri arşivlenir, paylaşılar ve geliştirilir. Bunların dışında, işletmeler için en karlı ve en riskli müşterinin tespiti, özel istek ve ihtiyaçların belirlenmesi, müşteriye has tekliflerin hazırlanabilmesi, gerek bildirimlerin analiz edilmesi gibi faaliyetler de kolaylıkla gerçekleştirilebilir.

CRM, günümüzdeki önemi gelecekte de artan bir şekilde koruyacaktır. Z kuşağı olarak adlandırılan gelecekteki müşterilerin, istek ve ihtiyaçları kısa süreli olarak değişebilen, teknolojiyi sonuna kadar kullanabilen, her an her yerde istediği ürüne ulaşmak isteyen, kendisine has hizmet ve ürün bekleven bir görüntü çizieceği kolaylıkla öngörülebilmektedir. Gelecekte tüm anlaşmaların ilişkilerle dayanaacağı da bildiğimize göre, CRM sistemlerini kuvvetlendiren ve bu sistemleri yazılım teknolojileri ile destekleyen işletmelerin rakiplerine göre bir adım ilerde olacağının net olduğu söylenebilir.

Cin Cin
ELEKTRONİK
(İS)TCELL

TURKCELL
Blackberry ile
E- postalarınız
Hep yanınızda

TURKCELL'in
Oluşturduğu her yerde
İnternete Bağlan

Sahada
Araçlarınızı
Her an
Takip edin

CİNCİN KURUMSAL

Sultan Cem Cd. No:31/A KONYA
Tel: 332 322 22 22 Fax: 332 320 47 46

KONYA - KARAMAN - AKSARAY
Kurumsal Çözüm Merkezi

ADANA

OSMANİYE

HATAY

ADANA

Sıcak, salgın ve kebabıyla tanınan, binlerce yıllık tarihi dokuya sahip Adana, kent merkezi ve ilçelerindeki tarihi ve turistik güzelliğiyle misafirlerini bekliyor.

Çukurova yöresinin verimli topraklarında kurulan Adana, ev sahipliği yaptığı çok sayıda uygarlığın bıraktığı eserlerle, zengin bir açık hava müzesi görünümünde.

Bu müzeyi keşfetmek için ortalama 3 gününü ayıran bir kişi antik dönemde Kilikya bölgesinin önemli kentleri arasında yer alan, Seyhan Nehri'nin en dar yerinde bulunan Taşköprü'yu geçerek keşfe başlayabilir.

Evlüya Çelebi'ye göre, Abbasi Halifesi Mem'un döneminde üzerinden geçenlerden haraç alınan, günümüzde ise restore edilerek araç trafiğine kapatılan Taşköprü'nün 1500 yıl önce Roma İmparatoru Hadrianus tarafından yaptırıldığı tahmin ediliyor. Çeşitli festivallere ev sahipliği yapan köprüden

hemen karşısındaki Merkez Camisi'nin Seyhan Nehri'ne yansımasını hayranlıkla izlemek mümkün.

Cami'nin yanındaki Arkeoloji Müzesi'nde Adana'ya ev sahipliği yapmış uygarlıkların yaşamından izler bulunurken köprüünün yanındaki eski Adana evlerinin yoğun olarak bulunduğu Tepebağ Mahallesi ve tarihi Kız Lisesi ise, gezenerleri siyah-beyaz fotoğraflarda kalmış yaşamlara götürüyor.

Ardından Kuruköprü'deki Etnografya Müzesi'ne giderken yol üzerinde tarihi Büyük Saat Kulesi ile Selçuklu, Artuklu, Memluk, Zengi ve Osmanlı üsluplarını göz alıcı bir şekilde bünyesinde toplayan Ulu Cami kentin en eski binası konumundaki 1350-1390 yıllarında yapıldığı tahmin edilen ve Osmanlı padişahlarının sefere giderken konakladığı Ramazanoglu Konağı da görülebilir.

Adana'yı keşfe birçok restoranda acılı bir kebab arası verebilecek olanlar, şalgamı yudumlamak kendileri için özel olarak hazırlanmış sofranın büyümesine kapılabilir.

Daha sonra kentin kuzeyinde bulunan Seyhan Baraj Gölü'nün de izlenebildiği Adnan Menderes Bulvarı'na giderken kentin kavurucu sıcakta buzdan yapılan "bici bici" yiyecek serinleyebilir.

Yılan Kalesi ve Anazarva

Gezisinin bir sonraki gününü ilçelerdeki tarihi dokuyu görmek değerlendirmek isteyenler, Adana-Ceyhan kara yolunun 25. kilometresinden ayrılan üç kilometrelik yolla ulaşılan ve Ceyhan Nehri'nin kuzey yakasında yer alan Hititlerden kalma antik kent Misis (Yakapınar) ile Misis Köprüsü'nü gezebilir. Misis'ten sonra Ceyhan yönüne gidiğinde 12. kilometrede, Yılan Kalesi'ne ayrılan üç kilometrelik yola ulaşılıyor. Haçlı ordularının 11-12. yüzyılda yaptığı tahmin edilen kalenin, "Yılanların Kralı" anlamına gelen "Şahmaran Efsanesi"nin de kaynağı olduğu öne sürülüyor.

Buradan sonra Anazarva Antik Kenti'ne gitmek içinde Ceyhan'dan Kozan ilçesine yönüştürülen yolun 23. kilometresinden sağa ayrılrp 5 kilometre devam edilmeye gerekiyor. Kozan'ın Dilekkaya köyü ile iç içe olan antik kentin MÖ 1. yüzyılda bir Roma kentleşme merkezi olarak kurulduğu sanılıyor.

Tarihi kaynaklara göre kent, Kilikya bölgesinde düzenlenen şenliklerin ve olimpiyatların merkeziydi. 525 ve 565'teki depremlerde yıkılan kent, Doğu Roma imparatoru Justinianus döneminde onarıldı. Anazarva, 8. yüzyıldan itibaren Abbasiler, Selçuklular, Doğu Roma ve Haçlılar arasında sürekli el değiştirdi. Anazarva Kalesi ise oldukça dik 200 metre yüksekliğindeki bir tepede yer alıyor.

Osmaniye-Kadirli kara yolundaki Karatepe ayrımından hemen sonra karşılaşılan önemli birören yeri ise Kastabala Antik Kenti. Ceyhan Nehri kıyısında kurulmuş kente sütunlu cadde ile giriliyor. Yolum güney kesiminde, bazilika olduğu sanılan büyük bir yapı var. Kente giriş kapısının arkasında oldukça iyi durumda olan tiyatro ve stadyum kalıntıları göze çarpıyor. Tepede ise "Bodrum Kalesi" diye adlandırılan bir Ortaçağ yapısı yer alıyor.

Gezinin Yorgunluğu Denizde Atılır

İki gün boyunca Adana ve ilçelerinin tarihi mekanları arasında geçmişe yolculuk yapanlar, bu yolculuğun yorgunluğunu şehir merkezine 50 kilometre mesafede bulunan Karataş'ta denize girerek atabilir. Adana'nın güneyinde bulunan ilçeye yapılan yarım saatlik seyahat yol güzergahında bulunan karpuz, kavun tarlalarında yetişen meyvelerden tatmak için verilen molalar nedeniyle biraz uzayabilir.

OSMANİYE

Osmaniye, karayolu ulaşımıyla Adana Havalimanı'na bir, İskenderun Limanı'na ise yaklaşık yarım saat kadar uzaklıktadır. Osmaniye'de ilk yerleşiminin başladığı neolitik dönemden itibaren, çok sayıda medeniyetin izine rastlamak mümkün. Bu kültür miraslarından en önemlilerinden biri, kente 12 kilometre mesafedeki Kadirli ilçesindeki Kastabala Antik Kenti. Ören yeri, Ceyhan Nehri yakınlarında Kesmeburun, bahçe ve kazıma köylerinin ortasında yer alıyor. Kalesi, 5 bin kişilik antik tiyatrosu, sütunlu yolu, tapınakları, hamamları, kaya mezarlarıyla Anadolu'daki en önemli antik kentlerden biri olan ve "Akdeniz'in Efesi" olarak tanımlanan Kastabala, Osmaniye'nin en çok turist çeken bölgelerinden biri. Kastabala Antik Kenti'nden 21 kilometre uzaklıkta ise Aslantaş Açık Hava Müzesi yer alıyor. Aslantaş Baraj Gölü'nün batı kıyısında, Kızıusulu Köyü'nde bulunan Aslantaş Kalesi, 1946 yılında çobanlar tarafından tesadüfen bulunmuş. Daha sonra yapılan çalışmalar sonucunda da "Aslantaş Açık Hava Alanı Müzesi" oluşturulmuş. Kent merkezine 45 kilometre uzaklıkta bulunan Kadirli ilçesindeki batı ve doğu Roma dönemlerine ait kalıntıların bulunduğu Ala Camii, kente 10 kilometre mesafedeki Toprakale ilçesinde yine aynı dönemlere ait kalıntıların yer aldığı Toprakale Kalesi de kentin diğer önemli tarihi yerlerini oluşturuyor. Kentin tarihi dokusu görmek üzere gelen turistlerin en önemli hediyelik eşyası, kök boyadan yapılan el emeği, göz nuru kilimlerle oluşuyor. Karatepe Kilimleri Kooperatif'i'nin girişimiyle oluşturulan atölyelerde, işlenen kilimler, görenlerde hayranlık uyandırıyor.

Ziyaretçilerin ragbet ettiği diğer bir ürün ise kentin tescilli yer fıstığı.

Cin Cin

ELEKTRONİK

Teknolojide Tam Hizmet

PLAZA MERKEZ

Sultan Cem Cd. No: 31/A
Tel: 0332 322 11 11 (PBX)
Faks: 0332 320 77 55
KONYA

NALÇACI EXTRA

Nalçacı Cd.
Acentacılar Sit. No: 79
Tel: 0332 237 42 42
Faks: 0332 237 42 37
KONYA

İHSANİYE ŞUBE

Millet Cd. No: 37/E
Tel: 0332 321 74 50
Faks: 321 72 42
KONYA

NIŞANTAŞI ŞUBE

Hulusi Baybal Cd. No:17/H
Tel: 0332 238 04 30
Faks: 0332 238 04 31
KONYA

RAMPALI ŞUBE

M. Muzafer Cd. Manav İşh.
No: 10/H
Tel: 0332 350 55 58
Faks: 0332 350 60 17
KONYA

İSTANBUL CD. ŞUBE

Hoca Habib Mh. İstanbul Cd.
No: 180 / A
Tel: 0332 353 11 11
Faks: 0332 350 05 00
KONYA

BEYŞEHİR ŞUBE

Atatürk Cd. No: 8
Tel: 0332 512 82 59
Faks: 0332 512 04 45
Beyselir / KONYA

ÇUMRA ŞUBE

İzzetbey Mh.
Alpaslan Türkeş Cd. No:87
Tel: 0332 447 80 80
Faks: 0332 447 77 70
Çumra / KONYA

HATAY

Akdeniz Bölgesi'nin en uç noktasında yer alan Hatay; denizi, yaylaları, termal kaplıcası ve manç turizminin yanı sıra, kağıt kebabi, künefesi, oruğu, zengin mutfağı ve farklı damak tatlarına hitap etmesiyle tatilcilere çeşitli seçenekler sunuyor. Yıllardır birçok medeniyete ev sahipliği yapan kenti ziyaret etmek için üç gününü ayıran bir kişi, Erzin ilçesinde bulunan ve Pers Kralı Darius-3 ve Makedonya Kralı büyük İskender'in MÖ 333 tarihinde savastığı "İssos Harabeleri" ile tura başlayabilir. Amanos Dağı eteklerinde kurulan, narenciye yetiştiriciliğinin yoğun olarak yapıldığı Dörtöyl ilçeleri de denizi, yaylaları ile birçok turizm seçeneğini bünyesinde barındırıyor. İlçede bulunan 2 bin 200 metre yüksekliğindeki Amanos Dağı'nda bulunan yaylalar da sıcak yaz günlerinde serinlemek isteyenler ve zengin bitki örtüsü ile doyumsuz manzarayı izlemek isteyenlere bulunmaz bir seçenek sunuyor.

Dörtöyl ilçesine bağlı Payas beldesinde dükkan, hamam, kale, han, mescit, medrese ve dinlenme yerlerinin yer aldığı Sokullu Külliyesi, eskiden Kudüs'e gidenlerin konakladıkları sonra yoluna devam ettikleri yer olarak ziyaret edilebilir. İskenderin ise, dağları ve yaylalarıyla ziyaret edilecek yerler arasında bulunuyor. İlçeye 33 kilometre mesafedeki Arsuz beldesi, temiz deniziyle önemli bir turizm ve tatil merkezi konumunda. Burada antik şehir kalıntıları da yer alıyor. İskender'un'dan hareket edince Amonosla'nın en yüksek kesimlerinden Belen Geçidi'ne ulaşılıyor. Buradan geçerken Amik Ovası'nı doyumsuz güzelliklerini izlemek mümkün.

Cami, Kilise, Havra Yan Yana

Geçitten indikten sonra ulaşılan Antakya ise Müslüman, Hristiyan, Ermeni, ve Yahudi vatandaşların barış, huzur, kardeşlik ve hoşgörü içinde yaşadığı bir kent. Üç semavi dine ve farklı medeniyetlere ev sahipliği yapan kentte cami, kilise ve havrayı yan yana görmek mümkün. Şehrin ana caddelerinden biri olan ve çok sayıda dükkanın surlandığı roma döneminin tek ışıklandırılmış mekanı olan Kurtuluş Caddesi'ndeki Ulu Cami, Anadolu'nun ilk camisi unvanını elinde bulunduran Habib-i Neccar Camisi ve Türbesi, Süveyka Camisi ile Katolik Kilisesi görülebilir.

Giriş kapısı üzerindeki freskleriyle dikkati çeken Ortodoks Kilisesi, yerli ve yabancı turistlerin ilgi odağı olmaktadır. Antakya'nın iki kilometre kuzeydoğusunda, Reyhanlı kara yolu üzerinde Habib-i Neccar Dağı'nın uzantısı olan Haç Dağı eteklerinde yer alan St. Pierre Mağara Kilisesi ise, 13 metre uzunluğu, 9,5 metre genişliği ve 7 metre yüksekliğiyle görülebilecek önemli yerler arasında bulunuyor. Hristiyanlar tarafından hac yeri olarak ilan edilen ve Hz. İsa'ya inanılan ilk kez "Hristiyan" adının verildiği kilisede ayrıca, her yıl 29 Haziran'da St. Pierre bayramı olarak da çeşitli etkinlikler ve ayinler düzenleniyor.

Dünyanın İkinci Mozaik Müzesi

Kent merkezinde Cumhuriyet Alanı'nda yer alan Antakya Arkeoloji Müzesi'nde ise, binlerce tarihi eser ve mozaik yer alıyor. Müze, sergilenen mozaiklerin büyüklüğü, sayısı ve kalitesi açısından dünyada Tunus'tan sonra zengin ikinci mozaik müzesi sayılır. Tarihi Uzun Çarşı'da baharatçısından ayakkabıcısına, peynircisinden defne sabunlu satışı yapan dükkanlarına kadar, kente özgü yöresel ürünlerin bir arada bulunduğu sayısız işletmeyi barındırıyor. Uzun gezinin ardından, soluklanıp yemek yemek isteyenler ise, çarşı içinde yer alan kasaplarda yöresel bir lezzet olan tepsi ya da kağıt kebabi yeme şansını yakalayabilir. Dana etinin çok sayıda baharat, maydanoz ve sarımsak ile yoğrulmasıyla yapılan ve taş fırınlarda pişirilerek ikram edilen kebab tatma imkanı bulabilirsiniz. Kebabın yanı sıra fırınlarda çökelek, zahter

ve biber salçası karışımıyla yapılan katıklı ekmek de kentteki farklı lezzetler arasında yer alıyor. Çarşı içinde kentin tescilli ürünü künefenin de nasıl yapıldığını görme ve tatma şansını yakalıyor. Yemeğini ayaklarını soğuk sulara sokarak yemek isteyenlere de kenti merkezine 10 kilometre mesafede bulunan Harbiye beldesi ev sahipliği yapıyor.

Roma döneminde varlıklı ailelerin yaşadığı harbiye, doğal şelaleleri, lokantaları ve eğlence yerleri ile hem yemek yemek, hem de serinlemek isteyenlerin farklı seçenekleri bir arada bulabilecekleri önemli bir mesire yeri. Harbiye'de Hatay İpeği'nin binbir çeşidini görebilme şansı var.

İl merkezinden çıkıp güneye doğru ilerleyince, dünyanın en uzun kumsalına sahip Samandağ ilçesine ulaşıyor. Burada deniz kaplumbağaları koruma altında bulunuyor. Plajda piknik alanları, pansiyon ve lokantalar yer alıyor.

Bin Tutsağı 10 Yılda Yapılan Tünel

Samandağ'ın 4 kilometre kuzey batısında, deniz kıyısında Çevlik Köyü yer alıyor. Burada Seleukia Ad Piera antik kenti kalıntıları bulunuyor. MS 1. yüzyılda dağdan gelen suların yarattığı selleri önlemek amacıyla Roma İmparatoru Vespasianus ile Titus'un bin tutsağı 10 yılda yaptırdığı bilinen "Titus Tüneli" de görülebilecek yerler arasında. Tünelin girişleri, 7 metre yükseklik ve 130 metre uzunluğu ile adeta tarihe yolculuk yapıyor. Tünelin yanı sıra Roma İmparatorluğu döneminde yapılan "Kaya Mezarları" da, ilçedeki önemli ören yerler arasında Samandağ ilçesine bağlı Vakıflı'da ise organik olarak yetiştilen turunç, ceviz gibi farklı aromalı reçeller sunuluyor. Tertemiz havası ve yeşil doğanın yer aldığı köyde konaklamak için pansiyonlar yer alıyor. Kara yolu ulaşımının yanı sıra iki yıl önce hizmete açılan havaalanıyla da kolaylıkla gelinebilecek Hatay'da, konaklamak isteyenler kentin tarihi dokusuna uygun otellerin yanı sıra termal otelleri de tercih edebilir. Hatay'da üç günlük yolculuklarını sonlandıracak tatilciler, kentteki tarihi yapıların yanı sıra deniz, yayla, termal turizmin keyfini doyasıya yaşayabilir.

Konya Kitaplığı İhsan Kayseri Konya'nın gül babasını yazdı

Gazeteci-Yazar İhsan Kayseri, Konya'nın gül ve güvercin yetiştiricisi Merhum Avukat Mehmet Ali Apalı'nın hayatını kaleme aldı. Piyasaya sürdüğü 9. kitabı "Konya'nın Gül Babası: Avukat Mehmet Ali Apalı" ile İhsan Kayseri, Konya'nın örnek şahsiyetlerini tanımayanlara tanıtmaya, tanıyanlara da hatırlatmaya devam ediyor.

Yrd. Doç. Dr. Hasan Özönder kitabın "takdim" bölümünde şunları söylüyor:

"Bir kandil bir ayna adamı sunarken..."

Sevgili İhsan Kayseri yeni bir kitabıyla daha huzurunuzda. Yeni bir vefa örneği göstererek, bir Konyalı büyüğünü, Mehmet Ali Apalı'yı da kitaplaştırıp ölümsüzleştiriyor. Kitaplaşana da kitaplaştırana da gönül dolusu sevgiler, teşekkürler, dualar...

Ünlü düşünür Edith Warton, 'Işık yaymanın iki yolu vardır: Ya kandil olmak ya da yansıtan ayna' der.

Konyamızın kandil insanı da çoktur, ayna şahsiyeti de. Bu veludiyet ve bereket, Hz. Mevlanaların, Sadrettin-i Konevilerin, Hoca Fakihlerin, Ateş-baz Velilerin, Hacı Veyiszadelerin, Ladiklî Hacı Ahmet Ağaların, H. Haki İzlerin ve daha nice ulu mânâ erlerinin himmet ve himayesinden gelir. Onlar karanlıktan şikayetçi olmak yerine kalkıp mum yandırma şuur ve idrakine sahip yüce şahsiyetlerdir. Karanlık geceleri aydınlatan aydın, uyanık ve ışıklı insanlardır.

Mehmet Ali Apalı çok yönlü ve çok meziyetli bir insandı. Hukukçuydu. Meraklıydı. Azımlıydı. Zevk sahibi idi. Yaşama sanatını bilen ve en iyi şekilde uygulamaya özen gösteren aklı-selim, zevk-i selim ve kalb-i selim kıymet idi. Saydığımız bu üstün özelliklerini yakınları, dostları ve yârânı çok iyi bilirler...

Kitapta Mehmet Ali Apalı'nın yakınlarının kaleminden süzülen takdirdar sayfalar ile baş başa kalacaksınız. Bu örnek kişiliğin vasıflarını, kendisini tanıma mutluluğuna erenler daha iyi hatırlayacak; sağlığında bu bahtiyarlığa eremeyen gençler ise onu keşfetmenin sürürünü yaşayacaklardır."

Cin Cin

ELEKTRONİK

Teknolojide Tam Hizmet

TURKCELL
EXTRA VE ABONE MERKEZLERİ

NOKIA
Connecting People

 Sony Ericsson

BenQ - SIEMENS

YETKİLİ SERVİSİ

Sultan Cem Cd. No: 31/A
Tel: 0332 322 11 11 (PBX) Faks: 0332 320 77 55

TÜRKİYE İSTATİSTİK KURUMU (TÜFE) TÜKETİCİ FİYATLARI AYLIK ENDEKSİ

AYLAR	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Ocak	4,9	2,5	5,3	2,6	0,7	0,5	0,76	1,00	0,80	0,29	1,65
Şubat	3,7	1,8	1,8	2,3	0,5	0,02	0,22	0,43	1,29	-0,34	1,45
Mart	2,9	6,1	1,2	3,1	0,8	0,2	0,27	0,92	0,99	1,10	0,50
Nisan	2,3	10,3	2,1	2,1	0,5	0,7	1,34	1,21	1,66	0,02	0,68
Mayıs	2,2	5,1	0,8	1,6	0,3	0,9	1,88	0,50	1,49	0,84	
Haziran	0,7	3,1	0,6	0,2	-0,1	0,1	0,34	-0,24	-0,36	0,11	
Temmuz	2,2	2,4	1,4	0,4	0,2	-0,5	0,45	-0,73	0,58	0,25	
Ağustos	2,2	2,9	2,2	0,2	0,5	0,8	-0,44	0,02	-0,24	-0,30	
Eylül	3,1	5,9	3,5	1,9	0,9	1,02	1,23	1,03	0,45	0,39	
Ekim	3,3	6,1	3,3	1,4	2,2	1,7	1,27	1,81	2,60	2,41	
Kasım	3,7	4,2	2,9	1,6	1,5	1,4	1,29	1,95	0,83	1,27	
Aralık	5,9	3,2	1,6	0,9	0,4	0,4	0,23	0,22	-0,41	0,53	

TÜRKİYE İSTATİSTİK KURUMU (TÜFE) TÜKETİCİ FİYATLARI YILLIK ENDEKSİ

AYLAR	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Ocak	68,9	35,9	73,2	26,4	16,2	9,2	7,93	9,93	8,17	9,50	8,19
Şubat	69,7	33,4	73,1	27,0	14,2	8,6	8,15	10,16	9,10	7,73	10,13
Mart	67,9	37,5	65,1	29,4	11,8	7,9	8,16	10,86	9,15	7,89	9,56
Nisan	66,0	48,3	52,7	29,5	10,1	8,1	8,83	10,72	9,66	6,13	10,19
Mayıs	62,7	45,3	46,2	30,7	8,8	8,7	9,86	9,23	10,74	5,24	
Haziran	58,6	32,3	42,6	29,6	8,9	8,9	10,12	8,50	10,61	5,73	
Temmuz	56,2	45,9	41,3	27,4	9,5	7,8	11,69	6,90	12,05	5,39	
Ağustos	53,2	46,5	40,2	24,9	10,0	7,9	10,26	7,39	11,77	5,33	
Eylül	49,0	47,7	37,0	23,0	9,0	7,9	10,55	7,12	11,13	5,27	
Ekim	44,4	56,6	33,4	20,8	9,8	7,5	9,96	7,70	11,99	5,08	
Kasım	43,8	63,3	31,8	19,3	9,7	7,6	9,86	8,40	10,76	5,53	
Aralık	39,0	68,5	29,7	18,4	9,3	7,7	9,65	8,39	10,06	5,53	

TÜRKİYE İSTATİSTİK KURUMU (TEFE) TOPTAN EŞYA FİYATLARI ENDEKSİ* (İFE) ÜRETİCİ FİYATLARI AYLIK ENDEKSİ

AYLAR	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Ocak	5,8	2,3	4,2	5,6	2,6	-0,4	1,96	-0,05	0,42	0,23	0,58
Şubat	4,1	2,6	2,6	3,1	1,6	0,1	0,26	0,95	2,56	1,17	1,66
Mart	3,1	10,1	1,9	3,2	2,1	1,2	0,25	0,97	3,17	0,29	1,94
Nisan	2,4	14,4	1,8	1,8	2,6	1,2	1,94	0,80	4,50	0,65	2,35
Mayıs	1,7	6,3	0,4	-0,6	-0,0	0,2	2,77	0,39	2,12	-0,05	
Haziran	0,3	2,9	1,2	-1,9	-1,0	-0,4	4,02	-0,11	0,32	0,94	
Temmuz	1,0	3,3	2,7	0,5	-1,5	-0,7	0,86	0,06	1,25	-0,71	
Ağustos	0,9	3,5	2,1	-0,2	0,7	1,04	-0,75	0,85	-2,34	0,42	
Eylül	2,3	5,4	3,1	0,1	1,8	0,7	-0,23	1,02	-0,90	0,62	
Ekim	2,1	6,7	3,1	0,6	3,2	0,6	0,45	-0,13	-0,57	0,28	
Kasım	2,4	4,2	1,6	1,7	0,7	-0,9	-0,29	0,89	-0,03	1,29	
Aralık	1,9	4,1	2,6	0,6	0,1	-0,04	-0,12	0,15	-3,54	0,66	

TÜRKİYE İSTATİSTİK KURUMU (TEFE) TOPTAN EŞYA FİYATLARI ENDEKSİ* (İFE) ÜRETİCİ FİYATLARI YILLIK ENDEKSİ

AYLAR	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Ocak	66,4	28,3	92,0	32,6	10,8	10,7	1,96	9,37	8,44	7,90	8,30
Şubat	87,5	26,5	91,8	33,4	9,1	10,5	5,26	10,13	8,15	6,43	6,82
Mart	66,1	35,1	77,5	35,2	7,9	11,3	4,49	10,92	10,50	3,48	8,58
Nisan	61,5	50,9	58,0	35,1	8,9	10,1	4,96	9,68	14,56	-0,35	10,42
Mayıs	59,2	42,3	49,3	33,7	9,5	5,5	7,68	7,14	16,53	-2,46	
Haziran	56,8	44,5	46,8	29,6	10,5	4,2	12,52	2,89	17,03	-1,86	
Temmuz	52,3	44,8	45,9	25,6	9,4	4,2	14,34	2,08	18,41	-3,75	
Ağustos	48,9	46,9	43,9	22,7	10,5	4,3	11,32	3,72	14,67	-1,04	
Eylül	43,9	62,9	40,9	19,1	12,5	4,3	11,19	5,02	12,49	0,47	
Ekim	41,4	73,8	36,1	16,1	15,4	2,5	10,94	4,41	13,29	0,29	
Kasım	39,1	81,1	32,8	16,2	14,4	1,6	11,67	5,65	12,25	1,51	
Aralık	32,7	88,6	30,6	13,9	13,8	2,6	11,58	5,94	8,11	5,93	

KONYA TİCARET ODASI TÜKETİCİ FİYATLARI AYLIK ENDEKSİ

AYLAR	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Ocak	9,6	2,1	1,3	2,1	0,6	0,8	0,9	0,56	0,84	0,02	0,62
Şubat	5,1	6,2	4,1	3,9	0,5	0,6	1,5	0,64	1,33	0,57	1,52
Mart	2,6	8,3	1,1	1,3	0,9	0,8	0,2	0,8	1,85	-0,45	0,75
Nisan	3,3	8,5	2,2	1,4	0,1	0,4	0,6	1,1	1,88	0,32	0,35
Mayıs	1,5	9,6	1,8	0,3	0,0	0,4	0,3	0,92	1,73	-0,50	0,56
Haziran	2,0	4,6	1,5	1,4	1,2	-0,6	1,2	1,2	1,62	0,35	
Temmuz	1,7	5,7	3,4	0,0	0,4	0,4	1,2	0,69	1,10	0,61	
Ağustos	2,7	3,6	3,0	0,3	0,8	0,5	2,64	0,63	0,71	1,54	
Eylül	2,8	3,9	2,6	1,0	1,2	0,4	1,6	0,6	1,88	0,64	
Ekim	4,5	3,7	1,8	-0,5	1,6	1,8	0,5	1,5	0,22	1,83	
Kasım	1,9	6,7	1,9	0,7	0,8	0,5	0,1	0,07	0,72	1,29	
Aralık	3,6	2,1	0,8	0,2	1	0,6	1,1	0,84	0,15	0,25	

KONYA TİCARET ODASI TÜKETİCİ FİYATLARI YILLIK ENDEKSİ

AYLAR	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Ocak	79,8	38,7	82,2	27,9	10,8	9,8	7,03	11,41	10,32	13,59	6,94
Şubat	82,2	40,1	76,6	30,2	7,2	9,7	7,9	10,73	11,18	12,50	8,09
Mart	79,5	47,3	68,4	30,1	7,1	9,5	7,2	11,1	12,38	9,95	9,37
Nisan	74,8	54,3	59,1	29,6	5,5	10,1	7,3	11,5	13,47	8,49	9,57
Mayıs	70,3	66,1	46,7	26,0	5,7	10,2	7,3	12,2	15,01	6,20	10,80
Haziran	66,6	70,0	42,8	27,3	5,4	8,6	9,4	12,4	15,55	4,92	
Temmuz	60,8	76,0	39,2	22,2	7,2	7,9	9,9	11,2	16,14	4,44	
Ağustos	58,2	77,5	38,8	19,9	5,8	8,5	11,87	9,85	15,00	5,05	
Eylül	53,9	79,6	35,6	18,2	6,6	7,8	13,0	8,7	17,14	3,80	
Ekim	53,4	78,7	34,4	15,7	8,6	7,8	11,4	9,8	15,23	5,59	
Kasım	48,7	86,8	28,7	14,1	9,6	7,2	11,1	10,4	15,21	6,20	
Aralık	48,2	83,9	26,9	13,2	9,4	7,2	11,7	9,60	14,45	6,20	

Aynın Son Günü İtibariyle Döviz Kurları

	ABD Doları	Alman Markı	Fransız Frangı	İngiliz Sterlini		ABD Doları	Euro	İsviçre Frangı	İngiliz Sterlini
1985	574,00	133,15	76,08	826,56	12	1.1593	1.7060	1.0284	2.3215
1986	755,90	387,95	117,15	1.109,28	2008-1	1.1680	1.7357	1.0785	2.3225
1987	1.018,35	638,65	188,30	1.892,60	2	1.1906	1.8098	1.1351	2.3621
1988	1.813,02	1.002,86	299,92	3.276,12	3	1.3064	2.0643	1.3121	2.5934
1989	2.311,37	1.364,45	399,06	3.730,54	4	1.2849	1.9994	1.2364	2.5272
1990	2.927,13	1.947,53	573,10	5.612,78	5	1.2067	1.8706	1.1476	2.3800
1991	5.074,83	3.339,81	978,28	9.482,32	6	1.2186	1.9248	1.1962	2.4283
1992	8.555,85	5.302,66	1.565,46	12.967,64	7	1.1564	1.8055	1.1024	2.2898
1993	14.558,03	8.347,59	2.458,64	21.370,40	8	1.1746	1.7314	1.0699	2.1482
1994	38.867,00	24.924,00	7.239,00	60.453,00	9	1.2316	1.7978	1.1301	2.2631
1995	61.054,00	42.600,00	12.439,00	94.952,00	10	1.5678	1.9968	1.3625	2.5381
1996	106.662,00	68.579,00	20.332,00	179.766,00	11	1.5624	2.0039	1.2926	2.3989
1997	204.750,00	144.240,00	34.120,00	338.870,00	12	1.5218	2.1435	1.4309	2.2221
1998	312.720,00	187.340,00	55.843,00	522.790,00	2009-1	1.6345	2.1027	1.4108	2.3346
1999	540.098,00	277.169,00	82.642,00	872.501,00	2	1.6955	2.1463	1.4445	2.4057
2000	669.967,00	316.481,00	94.363,00	991.085,00	3	1.6682	2.2163	1.4585	2.3826
2001	1.439.587,00	648.377,00	193.328,00	2.081.497,00	4	1.5786	2.1032	1.3908	2.3459
	ABD Doları	Euro	İsviçre Frangı	İngiliz Sterlini	5	1.5345	2.1555	1.4219	2.4693
2002	1.639.745,00	1.718.945,00	1.180.579,00	2.640.243,00	6	1.5247	2.1523	1.4090	2.5348
2003	1.393.278,00	1.757.480,00	1.125.526,00	2.485.862,00	7	1.4891	2.0735	1.3505	2.4304
2004	1.336.300,00	1.823.300,00	1.179.600,00	2.579.300,00	8	1.4956	2.1358	1.4064	2.4221
2005	1.3418	1.5875	1.0188	2.3121	9	1.4770	2.1611	1.4285	2.3734
2006	1.4056	1.8515	1.5003	2.7569	10	1.4826	2.1977	1.4516	2.4515
2007-6	1.3046	1.7585	1.0599	2.6126	11	1.4825	2.2297	1.4752	2.4765
7	1.2746	1.7473	1.0562	2.5880	12	1.4873	2.1417	1.4411	2.4025
8	1.2914	1.7658	1.0707	2.6055	2010-1	1.4831	2.0717	1.4097	2.3933
9	1.2048	1.7086	1.0277	2.4439	2	1.5361	2.0861	1.4234	2.3412
10	1.1716	1.6925	1.0088	2.4273	3	1.5157	2.0405	1.4252	2.2928
11	1.1715	1.7295	1.0444	2.4209	4	1.4739	1.9616	1.3649	2.2612

Haziran Ayı Vergi Takvimi

İlk Tarih	Son Tarih	Konu
01/06/2010	09/06/2010	16-31 Mayıs Dönemine Ait Noterlerce Yapılan Makbuz Karşılığı Ödemeler Ait Bildirimlerin Verilmesi ve Ödenmesi
01/06/2010	10/06/2010	16-31 Mayıs Dönemine Ait Petrol ve Doğalgaz Ürünlerine İlişkin Özel Tüketim Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
01/06/2010	15/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Kolalı Gazoz, Alkollü İçecekler ve Tütün Mamullerine İlişkin Özel Tüketim Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
01/06/2010	15/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Dayanıklı Tüketim ve Diğer Mallara İlişkin Özel Tüketim Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
01/06/2010	15/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Motorlu Taşıt Araçlarına İlişkin Özel Tüketim Vergisinin (Tescile Tabi Olmayanlar) Beyanı ve Ödemesi
01/06/2010	15/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Özel İletişim Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
01/06/2010	15/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Banka ve Sigorta Muameleleri Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
01/06/2010	15/06/2010	Mayıs 2010 Dön. Ait Kaynak Kul. Dest. Fonu Kesintisi Bildirimi ve Ödemesi
01/06/2010	22/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Petrol ve Doğalgaz Ürünlerine İlişkin EK:4 No.lu ÖTV Bildirim Formu
01/06/2010	22/06/2010	Mayıs 2010 Dön. Ait Kolalı Gazozlara İlişkin EK:7 No.lu ÖTV B Bildirim Formu
01/06/2010	22/06/2010	Mayıs 2010 Dön. Ait Alkollü İçeceklerle İlişkin EK:8 No.lu ÖTV Bildirim Formu
01/06/2010	22/06/2010	Mayıs 2010 Dön. Ait Tütün Mamullerine İlişkin EK:9 No.lu ÖTV Bildirim Formu
01/06/2010	22/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Dayanıklı Tüketim ve Diğer Mallara İlişkin EK:10 No.lu ÖTV Bildirim Formu
01/06/2010	22/06/2010	Mayıs 2010 Dön. Ait Yanışma ve Çekişlerle Futbol Müs. ve At Yarışlarına Ait Müşterek Bahislerle İlgili Veraset ve Intikal V. er. Beyanı ve Ödemesi
01/06/2010	22/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Şans Oyunları Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
01/06/2010	22/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait İlan ve Reklam Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
01/06/2010	22/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Müşterek Bahislerle İlişkin Eğlence Vergisinin Beyanı ve Ödemesi ile Diğer Eğlence Vergilerine İlişkin Eğlence Vergisinin Ödenmesi
01/06/2010	22/06/2010	Mayıs 2010 Dön. Ait Elektrik ve Havagazı Tük. Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
01/06/2010	22/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Yangın Sigortası Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
01/06/2010	23/06/2010	Mayıs 2010 Dön. Ait Gelir Vergisi Stopajının Muhtasar Beyanname ile Beyanı
01/06/2010	23/06/2010	Mayıs 2010 Dön. Ait Kurumlar Ver. Stopajının Muhtasar Beyanname ile Beyanı
01/06/2010	23/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait İstihkaktan Kesinti Suretiyle Tahsil Edilen Damga Vergisi ile Sürekli Mükellefiyeti Bulunanlar İçin Makbuz Karşılığı Ödenmesi Gereken Damga Vergisinin Beyanı
01/06/2010	24/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Katma Değer Vergisinin Beyanı
16/06/2010	24/06/2010	1-15 Haziran Dönemine Ait Noterlerce Yapılan Makbuz Karşılığı Ödemelere Ait Bildirimlerin Verilmesi ve Ödenmesi
16/06/2010	25/06/2010	1-15 Haziran Dönemine Ait Petrol ve Doğalgaz Ürünlerine İlişkin Özel Tüketim Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
01/06/2010	25/06/2010	Serbest Muhasebeci, Serbest Muhasebeci Mali Müşavir ve Yeminli Mali Müşavirlerce Vergi Levhasını Tasdik Ettikleri Kişilerin Ad, Soyad ve Vergi Kimlik N. umalarına İlişkin Yapılacak Bildirim
01/06/2010	28/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Gelir Vergisi Stopajının Ödemesi
01/06/2010	28/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Kurumlar Vergisi Stopajının Ödemesi
01/06/2010	28/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait İstihkaktan Kesinti Suretiyle Tahsil Edilen Damga Vergisi ile Sürekli Mükellefiyeti Bulunanlar İçin Makbuz Karşılığı Ödenmesi Gereken Damga Vergisinin Ödemesi
01/06/2010	28/06/2010	Mayıs 2010 Dönemine Ait Katma Değer Vergisinin Ödemesi

“Başarı Uzaklarda Değil”

lider, yenilikçi, girişimci

2010 - 2011 YILINDA
AÇILACAK BÖLÜMLER

İngilizce Hazırlık Sınıfı

MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ (İngilizce)

- Elektrik - Elektronik Mühendisliği
- Bilgisayar Mühendisliği
- Mekatronik Mühendisliği

► **HUKUK FAKÜLTESİ**
Hazırlık Sınıfı Yok

KÜRESEL AKADEMİ
KARATAY ÜNİVERSİTESİ

İngilizce Hazırlık Sınıfı

► **İKTİSADİ VE İDARİ BİLİMLER
FAKÜLTESİ**

- İşletme
- Uluslararası Ticaret

www.karatay.edu.tr

• Tel.: 0 332 351 29 29